

หนังสือ โยชวา

ทำความเข้าใจพระคัมภีร์
(อธิบายข้อพระคัมภีร์แบบเบ๊บติสอิสระ)

โดย ดร. เดวิด เอช. ซอเรนสัน

นอร์ธสตาร์ มินิสตรีส์
(พันธกิจของคริสตจักรเบ๊บติสนอร์ธสตาร์)

1820 ถ. เวสต์ มอร์แกน

คิวลัซ, มินเนโซต้า 55811

218-726-0209

ปรับปรุงครั้งที่สอง
สงวนลิขสิทธิ์ 2007
นอร์ธสตาร์ มินิสตรีส์
1820 ถ. เวสต์ มอร์แกน
คิวลัธ, มินเนโซต้า 55811

มิชชันนารีชาวอเมริกันควรติดต่อ ดร. เดวิด ซอเรนสัน
เพื่อขออนุญาตก่อนใช้เนื้อหาอธิบายชื่อพระคัมภีร์นี้

davidsorenson@juno.com

หนังสือโยชูวา

บทนำสู่หนังสือโยชูวา: หนังสือโยชูวาเล่าเรื่องต่อจากหนังสือกัณดารวิถีและหนังสือพระราชบัญญัติ นำเสนอการสู้รบต่างๆขณะที่ชนชาติอิสราเอลเข้าไปและพิชิตแผ่นดินนั้นที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้กับพวกเขาแล้ว จะว่าไปแล้วมันก็เหมือนกับชีวิตคริสเตียนและการสู้รบต่างๆและชัยชนะทั้งหลายของมัน เท่าที่เป็นไปได้ผู้แต่งคือ โยชูวา บิชอปอัสเซอร์เชื่อว่าหนังสือเล่มนี้ถูกเขียนขึ้นในปี 1451 ก่อน ค.ศ. หนังสือเล่มนี้ประกอบด้วยเนื้อหาสามส่วน นั่นคือ (1) การพิชิตแผ่นดินนั้นในบทที่ 1-12; (2) การแบ่งแผ่นดินนั้นเป็นมรดกสำหรับแต่ละตระกูลในบทที่ 13-21; (3) และคำปรึกษาสุดท้ายและการสิ้นชีวิตของโยชูวาในบทที่ 22-24

ภาพรวมของโยชูวา 1: ในฐานะบทนำสู่หนังสือเล่มนี้ โยชูวาเริ่มต้นตรงที่หนังสือพระราชบัญญัติค้างไว้ บทนี้แบ่งย่อยได้ดังนี้ (1) การที่พระเจ้าทรงแต่งตั้งโยชูวาให้สืบทอดตำแหน่งของโมเสสในข้อ 1-4; (2) พระสัญญาของพระเจ้าที่จะช่วยเหลือโยชูวาในข้อ 5-9; (3) การเตรียมการต่างๆเพื่อข้ามแม่น้ำจอร์แดนในข้อ 10-15 และ (4) ชนอิสราเอลปฏิญาณว่าจะเชื่อฟังโยชูวาในข้อ 16-18

ยชว 1:1-4 อยู่มาเมื่อโมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์สิ้นชีวิตแล้ว พระเยโฮวาห์ตรัสกับโยชูวาบุตรชายนูนผู้รับใช้ของโมเสสว่า 2 "โมเสสผู้รับใช้ของเราสิ้นชีวิตแล้ว ฉะนั้นบัดนี้จงลุกขึ้น ยกข้ามแม่น้ำจอร์แดนนี้ ทั้งเจ้าและชนชาตินี้ทั้งหมดไปยังแผ่นดินซึ่งเรายกให้แก่เจ้าทั้งหลาย คือแก่คนอิสราเอล 3 ทุกๆตำบลในที่ฝ่าเท้าของเจ้าทั้งหลายจะเหยียบลง เราได้ยกให้แก่เจ้าทั้งหลาย ดังที่เราได้ตรัสไว้กับโมเสส 4 ตั้งแต่ถิ่นทุรกันดารและภูเขาเลบานอนนี้ไกลไปจนถึงแม่น้ำใหญ่ คือแม่น้ำยูเฟรติส แผ่นดินทั้งหมดของคนฮิตไทต์ ถึงทะเลใหญ่ทางทิศตะวันตก จะเป็นอาณาเขตของเจ้า

ช่วงเวลาถูกระบุโดยตรง โมเสสสิ้นชีวิตแล้ว พระเจ้าจึงตรัสกับ "โยชูวาบุตรชายนูนผู้รับใช้ของโมเสส" พระเจ้าทรงสั่งโยชูวาให้นำคนอิสราเอลข้ามแม่น้ำจอร์แดนและทรงสัญญาว่าจะยก "ทุกๆตำบลในที่ฝ่าเท้าของเจ้าทั้งหลายจะเหยียบลง" ให้แก่พวกเขา นั่นรวมถึงเขตแดนเหนือ

ขึ้นไปถึงเลบานอน แม่น้ำยูเฟรติสไปถึงทิศตะวันออกเฉียงเหนือ แผ่นดินของคนฮิตไทต์ซึ่งไม่ได้ถูกนิยามในทางภูมิศาสตร์แต่น่าจะเป็นดินแดนคานาอัน ทะเลเมดิเตอร์เรเนียนทางทิศตะวันตก โดยน่าจะเป็นแผ่นดินบาซันและโมอับบนฝั่งตะวันออกซึ่งน่าจะเป็นที่ๆพวกเขาอยู่ขณะนั้น และเขตแดนตอนใต้ (เนเกฟ) ซึ่งพวกเขามาจากที่นั่น

พระเจ้าทรงสัญญากับโยชูวาต่อไปว่าไม่มีใครจะสามารถต้านทานเขาได้ตลอดชีวิตที่เหลือของเขา นอกจากนี้ พระเจ้าทรงสัญญากับเขาอีกว่า “เราอยู่กับโมเสสมาแล้วฉันใด เราจะอยู่กับเจ้าฉันนั้น” พระองค์ทรงสัญญาอีกว่า “เราจะไม่ละเลยหรือละทิ้งเจ้าเสีย” พระสัญญาข้อหลังนี้ได้ถูกกล่าวไปแล้วในพระราชบัญญัติ 31:6-8 มันยังมีผลจนถึงวันนี้สำหรับประชากรของพระเจ้าดังที่บันทึกไว้ในฮีบรู 13:5

ยชว 1:5-7 **ไม่มีผู้ใดจะยืนหยัดต่อหน้าเจ้าได้ตลอดชีวิตของเจ้า เราอยู่กับโมเสสมาแล้วฉันใด เราจะอยู่กับเจ้าฉันนั้น เราจะไม่ละเลยหรือละทิ้งเจ้าเสีย 6 จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด เพราะเจ้าจะกระทำให้ชนชาตินี้แบ่งมรดกในแผ่นดินนั้น ซึ่งเราปฏิญาณไว้กับบรรพบุรุษของเขาทั้งหลายว่าจะยกให้เขา 7 เพียงแต่จงเข้มแข็งและกล้าหาญยิ่งเถิด ระวังที่จะกระทำตามพระราชบัญญัติทั้งหมดซึ่งโมเสสผู้รับใช้ของเราได้บัญชาเจ้าไว้ในวันนั้น อย่าหลีกเลียงจากพระราชบัญญัตินั้นไปทางขวามือหรือทางซ้าย เพื่อว่าเจ้าจะไปในถิ่นฐานใด เจ้าจะได้รับความสำเร็จอย่างดี**

นี่เป็นครั้งแรกในสี่ครั้งที่แตกต่างกันไปที่พระเจ้าตรัสสั่งโยชูวาว่า “จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด” คำกำชับนี้หมายถึงพลังกำลังทางศีลธรรม จิตวิญญาณ ความคิดและอารมณ์ แม้ว่าพระเจ้าประทานพลังกำลังอย่างแน่นอน แต่ครั้งนี้พระองค์ทรงสั่งผู้นำของพระองค์ให้**เป็นคนเข้มแข็ง** ข้อความตรงนี้สอดคล้องกับเอเฟซัส 6:10 แทนที่จะดำเนินในเส้นทางที่เจอกับการต่อต้านน้อยที่สุด พระเจ้ากลับสั่งโยชูวาให้**เข้มแข็งและกล้าหาญ**

ความกล้าหาญไม่ใช่การไปโดยปราศจากความกลัว แต่มันคือการไปเผชิญหน้ากับความกลัว มันคือความแข็งแกร่งแห่งอุปนิสัยและความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ พระเจ้าตรัสซ้ำพระบัญชาเดิมนี้อีกครั้งเพื่อเน้นความสำคัญชัดเจน โยชูวาไม่เพียงมีหน้าที่แบ่งแผ่นดินนั้นท่ามกลางตระกูลต่างๆในวันข้างหน้าเท่านั้น แต่เขายังต้องการพลังกำลังและความกล้าหาญเพื่อที่จะ “ระวัง

ที่จะกระทำตามพระราชบัญญัติทั้งหมดซึ่ง โมเสสผู้รับใช้ของเราได้บัญชาเจ้าไว้” บ่อยครั้งที่มันไม่่ง่ายที่จะเชื่อฟังพระเจ้า มันอาจต้องอาศัยกำลังเข้มแข็งและความกล้าหาญ

นอกจากนี้ พระเจ้าทรงกำชับเขาว่า “อย่าหลีกเลี่ยงจากพระราชบัญญัตินั้นไปทางขวามือหรือทางซ้าย เพื่อเจ้าจะไปในถิ่นฐานใด เจ้าจะได้รับความสำเร็จอย่างดี” โยชูวาได้รับบัญชาจากพระเจ้านี้ให้หันเหไปจากศูนย์กลางแห่งน้ำพระทัยที่ถูกเปิดเผยแล้วของพระองค์ ผลลัพธ์ก็คือเขาจะจำเริญในสิ่งใดก็ตามที่เขากระทำ หลักการกว้างๆก็คือว่า การระวังที่จะเชื่อฟังพระวจนะของพระเจ้านำมาซึ่งพระพรและการช่วยให้จำเริญของพระเจ้า

ยชว 1:8 อย่าให้หนังสือพระราชบัญญัตินี้ห่างเหินไปจากปากของเจ้า แต่เจ้าจงตรึกตรองตามนั้นทั้งกลางวันและกลางคืน เพื่อเจ้าจะได้ระวังที่จะกระทำตามข้อความที่เขียนไว้ในวันทุกประการ แล้วเจ้าจะมีความจำเริญ และเจ้าจะสำเร็จผลเป็นอย่างดี

พระเจ้าจึงตรัสสั่งโยชูวาว่า “อย่าให้หนังสือพระราชบัญญัตินี้ห่างเหินไปจากปากของเจ้า” ความหมายก็คือว่า พระวจนะของพระเจ้าจะต้องเป็นที่คุ้นเคยต่อโยชูวาจนมันอยู่ที่ลิ้นของเขาเสมอ พระเจ้าจึงสั่งเขาให้ “ตรึกตรองตามนั้นทั้งกลางวันและกลางคืน” ความคุ้นเคยกับพระวจนะของพระเจ้าจนถึงขนาดที่ว่ามันเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเรามาได้โดยการตรึกตรองในพระวจนะนั้นทั้งกลางวันและกลางคืน

คำที่แปลว่า **ตรึกตรอง** (*ฮากาห์*) มีความหมายว่า ‘ครุ่นคิดหรือใคร่ครวญ’ ที่มีสื่อไว้แม้มิได้กล่าวโดยตรงก็คือข้อสันนิษฐานเรื่องการชิมชั้บพระวจนะของพระเจ้าไว้จนถึงขนาดที่ว่ามันชุ่มโชกเข้าไปในใจของเรา นี่สื่อชัดเจนถึงการอ่านและศึกษาพระวจนะนั้น วลีที่ว่า “ทั้งกลางวันและกลางคืน” นั้นน่าสนใจ คำที่แปลว่า **กลางวัน** (*โยมัม*) ไม่ใช่คำที่ปกติแปลว่า ‘วัน’ แต่มันมีความหมายว่า ‘รายวัน’ หรือ ‘ประจำวัน’ มันมาพร้อมกับคู่ตรงข้ามของมันคือ *กลางคืน*

ความหมายที่สื่อออกมาแบบมากที่สุดของมันนั้นไม่ชัดเจน อย่างไรก็ตาม อย่างน้อยที่สุดมันก็คงเป็นการใช้เวลาในพระวจนะของพระเจ้าทุกวันและทุกเย็น นี่สื่อถึงช่วงเวลาที่ใช้กับพระวจนะของพระเจ้าในตอนเริ่มต้นของวันและตอนสิ้นสุดของวัน

เป้าหมายของการคุ้ช้บพระวจนะของพระเจ้าเช่นนั้นก็คือ “เพื่อเจ้าจะได้ระวังที่จะกระทำตามข้อความที่เขียนไว้ในวันทุกประการ” เฉพาะเมื่อพระวจนะของพระเจ้าอ้อมไปทั่วความคิดของเรา โดยชุ่มโชกลงไปข้างในใจของเรา เราก็จะกระทำตามทุกสิ่งๆที่เขียนไว้ในนั้นอย่าง

แท้จริง ดาวิดกล่าวถึงเรื่องเดียวกันนี้อย่างไรเพราะในเพลงสดุดี 119:9, 11, 105 ต่อเมื่อพระวณะของพระเจ้าถูกคูดซึ่มจนถึงขนาดที่ว่ามันชุ่ม โขลกไปข้างในใจของเรา พฤติกรรมของเราก็จะถูกเปลี่ยนแปลง ยตามไปสั่งของพระเจ้าจนถึงวันนี้ก็คือ การตรึงครองในพระวณะของพระองค์ทั้งกลางวันและกลางคืน

ผลลัพธ์ของการซึ่มซั้บดังกล่าวก็คือ “แล้วเจ้าจะมีความจำเริญ และเจ้าจะสำเร็จผลเป็นอย่างดี” เมื่อเราคูดซึ่มพระวณะของพระเจ้าโดยการตรึงครองในนั้นทั้งกลางวันและกลางคืนจนเราประพฤติตามนั้นโดยสมบูรณ์ พระเจ้าก็ทรงสัญญาว่าวิถีทางของเราจะได้รับความจำเริญและพระองค์จะประทานความสำเร็จอย่างดีให้

คำที่แปลว่า **ความสำเร็จ** (ชาคัล) มีความหมายว่า ‘สติปัญญา’ หรือ ‘ความเข้าใจ’ แม้ที่เดียวสติปัญญาเป็นสิ่งที่มาก่อนความสำเร็จและความเจริญรุ่งเรือง อย่างไรก็ตาม แหล่งที่มาสูงสุดของมันคือ พระวณะของพระเจ้า

ยชว 1:9 เราสั่งเจ้าไว้แล้วมิใช่หรือว่า จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด อย่าตกใจหรือคร้ามกลัวเลย เพราะว่าเจ้าไปในถิ่นฐานใด พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าทรงสถิตกับเจ้า”

อีกครั้งที่พระเจ้าทรงออกคำสั่งให้เข้มแข็งและกล้าหาญ นอกจากนี้ พระเจ้าทรงกำชับโยชูวาว่า “อย่าตกใจหรือคร้ามกลัวเลย” แน่แน่นอนว่างานใหญ่ยักษ์รออยู่เบื้องหน้า โยชูวาได้รับคำสั่งให้พิชิตและแบ่งแผ่นดินคานาอันออกเป็นส่วนๆ คนคานาอันจะไม่ยอมกลิ้งตัวและแกล้งตาย และคนอิสราเอลได้พิสูจนตัวแล้วว่าเป็นประชาชนที่น่ายาก แหล่งพลังกำลังและความกล้าหาญของเขาก็ใหญ่ยิ่งจริงๆ “เพราะว่าเจ้าไปในถิ่นฐานใด พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าทรงสถิตกับเจ้า” คำสั่งและหน้าที่ๆพระเจ้าทรงมอบหมายแก่โยชูวาจึงเสร็จสมบูรณ์ เขาได้รับคำสั่งต่างๆของตนแล้วและมีทรัพยากรที่จะทำให้คำสั่งเหล่านั้นสำเร็จ

ยชว 1:10-11 แล้วโยชูวَابัญชาเจ้าหน้าที่ทั้งปวงของประชาชนว่า 11 "จงไปในค่ายสั่งประชาชนว่า จงเตรียมเสบียงอาหารไว้ เพราะว่าภายในสามวันท่านทั้งหลายจะต้องยกข้ามแม่น้ำจอร์แดนนี้ เพื่อเข้าไปยึดครองแผ่นดิน ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่านให้ยึดครอง" โยชูวาจึงสั่งชนชาตินั้นให้เตรียมเสบียงไว้เพราะว่าภายในสามวันพวกเขาจะเริ่มปฏิบัติการข้ามแม่น้ำจอร์แดน

ยชว 1:12-15 แล้วโยชูวาพูดกับคนรูเบน คนกาต และคนตระกูลมนัสเสห์ครั้งหนึ่งว่า 13 "จงจำคำที่โมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์บัญชาท่านทั้งหลายไว้ว่า พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายจัดที่พักให้ท่าน และประทานแผ่นดินนี้แก่ท่าน 14 จงให้ภรรยาของท่านทั้งหลาย ลูกเล็กของท่าน และฝูงสัตว์ของท่านอยู่ในแผ่นดินซึ่งโมเสสยกให้ที่ฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างนี้ แต่ผู้ชายที่ชำนาญศึกทั้งหลายในพวกท่านต้องถืออาวุธข้ามไปเป็นทัพหน้า เพื่อช่วยพี่น้องของตน 15 จนกว่าพระเยโฮวาห์จะประทานที่พักให้แก่พี่น้องของท่าน ดังที่ประทานแก่ท่าน ทั้งให้เขาได้ยึดครองแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่เขา แล้วท่านจึงจะกลับไปยังแผ่นดินที่ท่านยึดครองและถือไว้เป็นกรรมสิทธิ์ คือแผ่นดินซึ่งโมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์ได้ให้แก่พวกท่านฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างนี้ทางดวงอาทิตย์ขึ้น"

โยชูวาจึงเตือนความจำตระกูลรูเบน กาดและมนัสเสห์ครั้งตระกูลเกี่ยวกับข้อตกลงของพวกเขาที่จะเข้าร่วมในการสู้รบซึ่งจะเกิดขึ้นบนอีกฟากของแม่น้ำจอร์แดน

ยชว 1:16-18 เขาทั้งหลายจึงตอบโยชูวาว่า "สิ่งสารพัดซึ่งท่านบัญชาแก่พวกเรา เราจะกระทำตาม ท่านจะให้พวกเราไปในที่ใดๆ เราจะไป 17 เราเชื่อฟังโมเสสในเรื่องทั้งปวงอย่างไร เราจะเชื่อฟังท่านอย่างนั้น ขอเพียงว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงสถิตกับท่าน ดังที่พระองค์ได้สถิตกับโมเสสก็แล้วกัน 18 ผู้ใดที่ขัดขืนคำบัญชาของท่าน และไม่เชื่อฟังถ้อยคำของท่าน ไม่ว่าท่านจะบัญชาเขาอย่างไร ผู้นั้นจะต้องถึงตาย ขอเพียงให้เข้มแข็งและกล้าหาญเถิด"

ทั้งสามตระกูลจึงตกลงที่จะปฏิบัติตามนั้น โดยกล่าวว่าผู้ใดก็ตามในหมู่พวกเขาที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนี้จะถูกประหารชีวิต พวกเขากล่าวปิดท้ายโดยหนุนใจโยชูวาว่า "ขอเพียงให้เข้มแข็งและกล้าหาญเถิด"

ภาพรวมของโยชูวา 2: เรื่องของนางราหับและพวกผู้สอดแนมถูกบันทึกไว้ในที่นี้ บทนี้แบ่งย่อยได้ดังนี้ (1) นางราหับต้อนรับและซ่อนตัวพวกผู้สอดแนมไว้ในข้อ 1-7; (2) ข้อตกลงของนางราหับกับพวกผู้สอดแนมในข้อ 8-21 และ (3) การกลับมาของพวกผู้สอดแนมในข้อ 22-

ยชว 2:1 ต่อมาโยชูวาบุตรชายชูนาได้ใช้ชายสองคนจากเมืองชิติมเป็นการลับให้ไปสอดแนม กล่าวว่ "จงไปตรวจดูแผ่นดินนั้น และเมืองเยรีโคด้วย" คนทั้งสองก็ไปเข้าไปในเรือนของหญิงโสเภณีคนหนึ่งชื่อราหับ และพักอยู่ที่นั่น

ขณะเดียวกัน โยชูวาส่งผู้สอดแนมสองคนจากค่ายพักของตนบนฝั่งตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดน (ชิติม) ไป พวกเขาได้รับคำสั่งให้ไปตรวจดูสถานการณ์รอบเมืองเยรีโค เมืองนั้นเป็นอุปสรรคด่านแรกที่อยู่อีกฟากของแม่น้ำจอร์แดน โดยตั้งอยู่ห่างไปไม่กี่ไมล์จากทางทิศตะวันตกของแม่น้ำนั้น มันมีป้อมปราการเข้มแข็งและเป็นศัตรูที่ยากจะโค่น พวกเขาจึงมาถึงบ้านของหญิงโสเภณีคนหนึ่งนามว่าราหับและพักอยู่ที่นั่น แม้ว่านางเป็นคนบาป แต่หญิงคนนี้ก็ไม่ใช่เพียงกลายเป็นภาพของคริสตจักรคนต่างชาติเพราะความเชื่อของนางเท่านั้น แต่ต่อมานางยังเป็นต้นตระกูลของพระคริสต์ด้วยเมื่อนางแต่งงานกับสัลโมนแห่งตระกูลยูดาห์ บุตรของนางคือ โบอาส ทวดของดาวิด

ยชว 2:2-7 มีคนทูลกษัตริย์เมืองเยรีโคว่า "ดูเถิด มีชายอิสราเอลบางคนเข้ามาคืนนี้ เพื่อจะสอดแนมดูแผ่นดิน" 3 ฝ่ายกษัตริย์เมืองเยรีโคจึงใช้คนไปสั่งราหับว่า "จงส่งคนเหล่านั้นซึ่งมาหาเจ้าในบ้านของเจ้าออกมาให้เรา เพราะเขามาเพื่อจะสอดแนมดูทั่วแผ่นดินของเรา" 4 แต่หญิงนั้นได้ซ่อนชายทั้งสองเสียแล้วจึงกล่าวว่า "มีผู้ชายมาหาข้าพเจ้าจริง แต่เขามาจากไหนข้าพเจ้าไม่ทราบ 5 ต่อมาเมื่อจะปิดประตูเมืองในเวลาพลบค่ำ คนเหล่านั้นก็ออกไปแล้ว เขาไปทางไหนข้าพเจ้าไม่ทราบ จงรีบตามเขาไปเถิด คงทันเขา" 6 แต่หญิงนั้นได้พาคนทั้งสองขึ้นบนหลังคาแล้วซ่อนตัวเขาไว้ใต้ต้นป่านซึ่งวางลำดับตากไว้ที่คาดฟ้าบนหลังคานั้น 7 เขาทั้งหลายก็ไล่ตามคนทั้งสองไปทางแม่น้ำจอร์แดนจนถึงท่าข้าม พอคนที่ไล่ตามนั้นออกไปแล้วเขาก็ปิดประตูเมือง

ข่าวเรื่องผู้สอดแนมทั้งสองไปถึงกษัตริย์แห่งเมืองเยรีโคอย่างรวดเร็วซึ่งเขาใช้เจ้าหน้าที่ไปจับกุมพวกเขาทันที นางราหับกลับตอบไปว่านางไม่รู้ว่าพวกเขาไปไหน นางจะยื่นคำขอพวกเจ้าหน้าที่ให้ค้นหาพวกเขาด้วยซ้ำ จริงๆแล้วก่อนหน้านั้นนางได้ซ่อนตัวพวกเขาไว้บนหลังคาบ้านของนางในกองต้นป่านที่ถูกตากไว้บนนั้น ขณะค้นหาไล่ตามพวกเขาไปทางแม่น้ำจอร์แดนจนถึงท่าข้าม ขณะนั้นเริ่มเป็นเวลากลางคืนแล้วประตูเมืองจึงถูกปิด

ยชว 2:8-13 เมื่อชายทั้งสองคนยังไม่นอนหญิงนั้นก็ขึ้นไปหาเขาบนหลังคา 9 กล่าวแก่ชายนั้นว่า "ดิฉันทราบแล้วว่า พระเยโฮวาห์ประทานแผ่นดินนี้แก่พวกท่าน ความคร่ำมกล้วต่อท่านได้ตกอยู่บนเราทั้งหลาย และบรรดาชาวแผ่นดินก็คร่ำมต่อท่าน 10 เพราะเราทั้งหลายได้ยินเรื่องที่พระเยโฮวาห์ทรงกระทำให้ทะเลแดงแห้งไปต่อหน้าท่านเมื่อท่านออกจากอียิปต์ และเรื่องการทำท่านได้กระทำแก่กษัตริย์ทั้งสองของคนอโมไรต์ ซึ่งอยู่ฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น คือกษัตริย์สิโหนและโอก ผู้ซึ่งท่านทั้งหลายได้ทำลายเสียสิ้น 11 เพราะเรื่องท่านนี้แหละพอเราได้ยินข่าวนี้ จิตใจของเราก็ละลายไป ไม่มีความกล้าหาญเหลืออยู่ในสักคนหนึ่งเลย เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านเป็นพระเจ้าของสวรรค์เบื้องบนและโลกเบื้องล่าง 12 ฉะนั้นบัดนี้ขอท่านอนุญาตให้ดิฉันในพระนามพระเยโฮวาห์ว่า เมื่อดิฉันได้สำแดงความเมตตาต่อท่านแล้ว ท่านจะแสดงความเมตตาต่อเรือนบิดาของดิฉันและให้มีหมายสำคัญอันแน่นอนต่อกัน 13 และขอไว้ชีวิตบิดามารดา พี่น้องชายหญิง และทุกคนที่เป็นของวงศ์ญาตินี้ ให้ชีวิตเรารอดจากตาย"

อย่างไรก็ตาม ก่อนพวกผู้สอดแนมเข้าอนคินนั้น นางราหับได้มาหาพวกเขาและสารภาพว่านางรู้ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงยกแผ่นดินนั้นให้แก่พวกเขาแล้วและคนทั่วเขตแดนนั้นต่างหวาดกลัวชนชาติอิสราเอล นางเล่าให้ฟังว่าชาวเมืองเยรีโคได้ยินแล้วถึงการเดินทางอันน่าอัศจรรย์ของพวกเขาจากอียิปต์จนถึงบัดนั้น การกระทำอันน่าอัศจรรย์ของพระเจ้าปรากฏชัดเจนในการที่ว่าจิตใจของคนคานาอันต่างละลายไปเมื่อได้ยินเรื่องคนอิสราเอล นำที่ตรงที่ว่าหญิงโสเภณีต่างชาติคนนี้ก็กล่าวยอมรับว่า "พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านเป็นพระเจ้าของสวรรค์เบื้องบนและโลกเบื้องล่าง"

นางจึงขอให้พวกผู้สอดแนมอนุญาตต่อนางว่าจะสำแดงความเมตตาต่อนางและครอบครัวของนางเมื่อพวกเขาพิชิตเมืองนั้นแล้ว ความเชื่อของหญิงที่บาปหนาคนนี้โดดเด่นจริงๆ นางไม่เพียงแสดงออกถึงความเชื่อในพระเยโฮวาห์พระเจ้าเท่านั้น แต่ยังเชื่อด้วยว่าพระองค์จะประทานชัยชนะให้แก่คนอิสราเอลเหนือเมืองเยรีโคด้วย ยิ่งไปกว่านั้น พระเจ้ายังได้ทรงนำผู้สอดแนมทั้งสองมาถึงบ้านของนางด้วย

ยชว 2:14-16 ชายนั้นจึงตอบนางว่า "ชีวิตของเราเพื่อชีวิตของเจ้านะหรือ ถ้าเจ้าไม่แพร่พรายธุรกิจนี้แก่ผู้ใด เราจะมี ความเมตตาและจริงใจต่อเจ้า เมื่อพระเยโฮวาห์ประทานแผ่นดินนี้แก่เรา" 15 แล้วนางจึงเอาเชือกหย่อนเขาทั้งสองลงทางหน้าต่าง เพราะบ้านของนางตั้ง

อยู่ที่กำแพงเมือง นางอาศัยอยู่ในกำแพง 16 นางจึงบอกเขาว่า "จงขึ้นไปบนภูเขา ด้วยเกรงว่าผู้ที่ไล่ตามจะพบเข้า จงซ่อนตัวอยู่สามวันจนกว่าผู้ที่ไล่ตามจะกลับ แล้วจึงค่อยออกเดินต่อไป"

พวกผู้สอดแนมตกลงที่จะไว้ชีวิตนางบนเงื่อนไขที่ว่า "ชีวิตของเราเพื่อชีวิตของเจ้า" หากนางปกปิดเรื่องของพวกเขาไว้ พวกเขาก็จะไว้ชีวิตนางเมื่อพวกเขาพิชิตเมืองนั้นได้ นางจึงหย่อนพวกเขาลงไปทางหน้าต่างซึ่งตั้งอยู่ในกำแพงเมืองด้วยเชือกเส้นหนึ่ง นางบอกพวกเขาให้ไปที่ภูเขาในทิศทางที่ตรงข้ามกับแม่น้ำโดยขอให้พวกเขาซ่อนตัวอยู่สามวัน

ยชว 2:17-21 ชายนั้นจึงพูดกับนางว่า "ฝ่ายเราจะไม่ให้ผิด้คำปฎิญาณซึ่งเจ้าได้ให้เราปฎิญาณนั้น 18 ดูเถิด เมื่อเรายกเข้ามาในแผ่นดินนี้ เจ้าจงเอาด้ายแดงนี้ผูกไว้ที่หน้าต่างซึ่งเจ้าหย่อนเราลงไปนั้น และเจ้าจงรวบรวมบิดามารดา พี่น้อง และครวเรือนของบิดาทั้งสิ้นเข้ามาไว้ในบ้าน 19 ถ้ามีผู้ใดออกไปที่ถนนนอกประตูบ้าน ให้โลหิตของผู้นั้นตกบนศีรษะของผู้นั้นเอง ฝ่ายเราไม่มีความผิด แต่ถ้ามีคนหนึ่งคนใดยกมือขึ้นทำร้ายผู้ใดที่อยู่กับเจ้าในเรือน ให้โลหิตของคนนั้นตกบนศีรษะของเราเถิด 20 แต่ถ้าเจ้าแพร่งพรายธุรกิจของเราแก่ผู้ใด เราก็กินจากคำปฎิญาณซึ่งเจ้าให้เราปฎิญาณไว้วันนั้น" 21 นางจึงกล่าวว่า "ให้เป็นไปตามคำของท่านเถิด" แล้วนางก็ส่งคนทั้งสองนั้นไป เขาก็ไป นางจึงเอาด้ายแดงผูกไว้ที่หน้าต่าง

พวกผู้สอดแนมจึงตกลงที่จะไว้ชีวิตนาง โดยสั่งนางให้ผูกด้ายแดงไว้ที่หน้าต่างบ้านนาง ตอนที่พวกเขาพิชิตเมืองนั้น พวกเขาจับปากว่านางและครอบครัวของนางจะปลอดภัยหากนางรักษาคำพูด หากนางเปิดเผยตัวพวกเขาและเรื่องราวของพวกเขา พวกเขาก็จะพ้นจากคำสัญญาของตน นางตอบตกลงและหลังจากพวกเขาไปแล้วนางก็ผูกด้ายแดงไว้ที่หน้าต่าง

ยชว 2:22-24 คนทั้งสองออกไปแล้วปีนขึ้นไปบนภูเขาพักอยู่ที่นั่นสามวัน จนผู้ที่ไล่ตามกลับ เพราะผู้ที่ไล่ตามนั้นได้ค้นหาอยู่ตลอดทางก็ไม่พบ 23 ชายทั้งสองก็ลงจากภูเขาอีกและเข้าไปหาโยชูวาบุตรชายนูน แล้วเล่าเหตุการณ์ทั้งสิ้นซึ่งเกิดแก่ตนให้ฟัง 24 และเขากล่าวแก่โยชูวาว่า "พระเยโฮวาห์ทรงมอบแผ่นดินนั้นทั้งหมดไว้ในมือเราแน่นอนแล้ว และยิ่งกว่านั้นอีก บรรดาชาวบ้านชาวเมืองในแผ่นดินนี้ ก็มีใจครั่นคร้ามไป เพราะเราเป็นเหตุ"

พวกผู้สอดแนมทำตามคำบอกโดยไปซ่อนตัวอยู่ในภูเขาสูงหนึ่งในทิศทางตรงข้ามกับที่พวกเขาถูกคิดจะไป จากนั้นพวกเขาก็กลับมาหาโยชูวาและรายงานเกี่ยวกับทุกสิ่งที่เกิดขึ้น รายงานข่าวนั้นคงให้กำลังใจโยชูวามากทีเดียวเพราะว่า "พระเยโฮวาห์ทรงมอบแผ่นดินนั้น

ทั้งหมดไว้ในมือเราแน่นอนแล้ว และยิ่งกว่านั้นอีกบรรดาชาวบ้านในเมืองในแผ่นดินนี้ ก็มีใจ
ครั่นคร้ามไป เพราะเราเป็นเหตุ”

ภาพรวมของโยชูวา 3: การข้ามแม่น้ำจอร์แดนถูกบันทึกไว้ในที่นี้ บทนี้แบ่งย่อยได้ดังนี้
(1) คนอิสราเอลเข้าไปใกล้แม่น้ำจอร์แดนในข้อ 1-6; (2) พระเจ้าทรงหนุนใจโยชูวาซึ่งหนุนใจ
ประชาชนอีกต่อในข้อ 7-13 และ (3) การที่คนอิสราเอลข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปบนดินแห้งในข้อ
14-17

ยชว 3:1-4 ฝ่ายโยชูวาก็ตื่นแต่เช้า เขาทั้งหลายยกออกจากชิทธิมมาถึงแม่น้ำ
จอร์แดน ทั้งตัวท่านและคนอิสราเอลทั้งหมด เขาพักอยู่ที่นั่นก่อนจะข้ามไป 2 ครั้งล่วงหน้าได้สาม
วัน พวกเจ้าหน้าที่ก็ไปทั่วค่าย 3 แล้วบัญชาประชาชนว่า "เมื่อท่านเห็นหีบพันธสัญญาแห่งพระ
เยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน และเห็นคนเลวีซึ่งเป็นปุโรหิตห้ามไป ก็ให้ยกออกจากที่ของท่านตาม
หีบนั้นไป 4 ทิ้งระยะของท่านไว้ให้ห่างจากหีบประมาณสองพันศอก อย่าเข้าไปใกล้หีบนั้น เพื่อ
ท่านทั้งหลายจะได้รู้จักทางที่จะไป เพราะท่านยังไม่เคยมาทางนี้มาก่อน"

โยชูวาจึงตื่นแต่เช้าในวันต่อมาและนำคนอิสราเอลไปยังริมฝั่งแม่น้ำจอร์แดน เขาใช้พวก
เจ้าหน้าที่ไปทั่วค่ายพักของคนอิสราเอลพร้อมกับคำสั่งที่ว่าเมื่อพวกเขาเห็นหีบแห่งพันธสัญญา
พร้อมกับพวกปุโรหิตและคนเลวีแบกมันไป พวกเขาจะต้องยกออกตามไป พวกเขาจะต้องทิ้ง
ระยะห่างสองพันศอก (3,000 ฟุต) ระหว่างหีบนั้นและประชาชน เห็นได้ชัดว่านี่เป็นไปเพื่อที่ว่า
พวกปุโรหิตจะได้มีที่ทางเพื่อนำทางและหาสถานที่ที่เหมาะสมเพื่อข้ามแม่น้ำนั้น ดังที่โยชูวาได้
กล่าวไว้ "ท่านยังไม่เคยผ่านทางนี้มาก่อน"

ยชว 3:5-9 ฝ่ายโยชูวาจึงกล่าวแก่ประชาชนว่า "จงชำระตัวให้บริสุทธิ์เถิด
เพราะว่าพรุ่งนี้พระเยโฮวาห์จะทรงกระทำการอัศจรรย์ท่ามกลางท่าน" 6 โยชูวาสั่งพวก
ปุโรหิตว่า "จงยกหีบพันธสัญญาข้ามไปข้างหน้าประชาชนทั้งปวง" เขาก็ยกหีบพันธสัญญาเดิน
ไปข้างหน้าประชาชน 7 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโยชูวาว่า "วันนี้เราจะเริ่มยกย่องเจ้าท่ามกลาง
สายตาของบรรดาอิสราเอล เพื่อเขาจะทราบ ว่าเราอยู่กับโมเสสมาแล้วอย่างไร เราจะอยู่กับเจ้า
อย่างนั้น 8 และเจ้าจงสั่งปุโรหิตผู้ห้ามหีบพันธสัญญาว่า "เมื่อท่านทั้งหลายมาริมแม่น้ำจอร์แดน

จงหยุดยั้งอยู่ในแม่น้ำจอร์แดน" 9 และโยชูวากล่าวแก่คนอิสราเอลว่า "จงมาที่นี่เถิด และฟังพระคำรัสของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน"

โยชูวาสั่งคนอิสราเอลว่า "จงชำระตัวให้บริสุทธิ์เถิด เพราะว่าพรุ่งนี้พระเยโฮวาห์จะทรงกระทำการมหัศจรรย์ท่ามกลางท่าน" เขาสั่งให้เตรียมหีบให้พร้อมที่จะขนย้าย ขณะเดียวกันพระเจ้ก็ทรงบอกโยชูวาว่าในวันนั้นเอง พระองค์จะทรงยกย่องโยชูวาต่อหน้าประชาชนและพระองค์จะทรงอยู่กับเขาเหมือนที่พระองค์ทรงอยู่กับโมเสส พวกปุโรหิตจะต้องนำหีบไปที่ริมฝั่งแม่น้ำและยืนอยู่ที่นั่น โยชูวาจึงสั่งคนอิสราเอลให้มาชุมนุมกันเพื่อที่จะฟัง "พระคำรัสของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน"

ยชว 3:10-13 และโยชูวากล่าวว่า "โดยเหตุนี้ท่านทั้งหลายจะได้ทราบว่า พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ได้ประทับอยู่ท่ามกลางท่านทั้งหลาย และว่าพระองค์จะทรงขับไล่คนคานาอัน คนฮิตไทต์ คนฮีบไตต์ คนเปริสซี คนเกอร์กาซี คนอโมไรต์ และคนเยบรูสให้พ้นหน้าท่านทั้งหลาย อย่างแน่นอน 11 คุณเกิด หีบพันธสัญญาแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นเจ้าป็นสากลพิภพจะเข้าไปข้างหน้าท่านลงไปแม่น้ำจอร์แดน 12 ฉะนั้นบัดนี้จงเลือกคนสิบสองคนออกจากตระกูลอิสราเอล ตระกูลละคน 13 และต่อมามันที่เมื่อฟ้าเท้าของปุโรหิตผู้ห้ามหีบแห่งพระเยโฮวาห์องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งแผ่นดินโลกทั้งสิ้น จะลงไปยืนอยู่ในแม่น้ำจอร์แดน น้ำในแม่น้ำจอร์แดนจะถูกตัดขาดจากน้ำที่ไหลมาจากข้างบน น้ำนั้นจะหยุดตั้งขึ้นเป็นกองเดียว"

จากนั้นโยชูวาก็บอกคนอิสราเอลล่วงหน้าอย่างชัดเจนว่าเดี๋ยวจะเกิดอะไรขึ้น เขาบอกพวกเขาว่าพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่จะทรงขับไล่เหล่าประชาชาติที่เป็นศัตรูที่ครอบครองแผ่นดินนั้นอยู่ออกไปให้พ้น เพราะว่าหีบนั้นจะข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปอยู่แล้ว แต่ละตระกูลจึงต้องเลือกชายคนหนึ่งออกมา เมื่อเท้าของพวกปุโรหิตที่ห้ามหีบนั้นเหยียบลงไปน้ำ แม่น้ำนั้นก็จะแยกออกเป็นสองส่วนราวกับว่ามีเขื่อนล่องหนมาขวางมันไว้

ยชว 3:14-17 ดังนั้นเมื่อประชาชนยกจากเต็นท์ของเขาทั้งหลาย เพื่อจะข้ามแม่น้ำจอร์แดน พร้อมกับปุโรหิตผู้ห้ามหีบพันธสัญญาไปข้างหน้าประชาชน 15 เมื่อคนห้ามหีบมาถึงจอร์แดนและเท้าของปุโรหิตผู้ห้ามหีบก้าวลงในขอบแม่น้ำแล้ว (จอร์แดนขึ้นท่วมฝั่งตลอดฤดูเกี่ยวข้าวเสมอ) 16 น้ำที่ไหลมาจากข้างบนก็หยุดตั้งขึ้นและหนุนขึ้นเป็นกองไกลออกไปยิ่งนัก ตั้งแต่เมืองอาดัม ซึ่งเป็นเมืองอยู่ข้างๆเมืองसारธาน และน้ำที่ไหลลงสู่ทะเลแห่งที่ราบ คือทะเล

เต็มแน่นก็ขาดกันสิ้น แล้วประชาชนก็ข้ามไปที่ฝั่งตรงข้ามเมืองเยรีโค 17 และปุโรหิตผู้ห้ามหีบพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์ยืนมั่นอยู่บนดินแดนแห่งกลางแม่น้ำจอร์แดน คนอิสราเอลทั้งหมดก็เดินข้ามไปบนดินแห่ง จนประชาชนข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปหมด

แม่น้ำจอร์แดนแยกออกราวกับมีเขื่อนอยู่บนต้นแม่น้ำ เมื่อพวกปุโรหิตที่ห้ามหีบนั้นเหยียบลงไปแม่น้ำจอร์แดน แม่น้ำนั้นก็ถูกตัดขาดทันทีราวกับมีเขื่อนล่องหนแม้ข้อเท็จจริงที่ว่าแม่น้ำนั้นอยู่ในระยะท่วมเอ่อ (ช่วงเก็บเกี่ยวในฤดูใบไม้ผลิ) เมืองเล็กๆสองเมืองที่อยู่คนละฟากของแม่น้ำนั้นถูกเอ่ยถึงซึ่งเป็นจุดที่แม่น้ำนั้นถูกพระเจ้าทำให้หยุด นั่นคือ เมืองอาดัมบนฟากหนึ่งและเมืองศาราบนอีกฟากหนึ่ง แม่น้ำที่อยู่ด้านใต้ของจุดนั้นเป็นต้นมาจึงถูกทำให้แห้ง นอกจากนี้ พวกปุโรหิตก็หยุดยืนมั่นอยู่บนดินแห่งกลางแม่น้ำนั้น โดยแสดงให้เห็นชัดเจนถึงการอัศจรรย์ของพระเจ้าเพิ่มขึ้นอีก ดังนั้น ประชาชนอิสราเอลทั้งหมดจึงข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปยังฝั่งตะวันตก

ภาพรวมของโยชูวา 4: ในบทนี้ผู้นุสรณ์ที่ระลึกสองแห่งได้ถูกตั้งขึ้นบนฝั่งตะวันตกของแม่น้ำจอร์แดน

ยชว 4:1-3 ต่อมาเมื่อประชาชนนั้นได้ข้ามแม่น้ำจอร์แดนเสร็จหมดแล้ว พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งโยชูวาว่า 2 "จงเลือกชายสิบสองคนจากประชาชนตระกูลละคน 3 และบัญชาเขาว่า 'จงไปเอาศิลาสิบสองก้อนจากที่นี่ที่กลางแม่น้ำจอร์แดน ตรงที่ซึ่งเท้าของปุโรหิตยืนมั่นอยู่นั้น ขนมาวางไว้ในที่ซึ่งท่านทั้งหลายจะนอนในคืนวันนี้'"

เมื่อชนชาติอิสราเอลทั้งหมดข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปเรียบร้อยแล้ว พระเจ้าก็ตรัสสั่งโยชูวาให้บอกแต่ละตระกูลให้เลือกชายคนหนึ่งมาเอาหินไปหนึ่งก้อนจากกลางแม่น้ำนั้นซึ่งเป็นที่ที่พวกปุโรหิตยืนอยู่และวางหินเหล่านั้นไว้ในที่ๆพวกเขาค้างคืนๆนั้น

ยชว 4:4-7 แล้วโยชวาก็เลือกชายสิบสองคน ซึ่งท่านจัดตั้งจากประชาชนอิสราเอลตระกูลละคน 5 โยชูวาจึงสั่งเขาว่า "จงผ่านไปข้างหน้าหีบของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านลงไปกลางแม่น้ำจอร์แดน แล้วแบกศิลามาคนละก้อนตามจำนวนตระกูลคนอิสราเอล 6 เพื่อว่าสิ่งนี้จะเป็หมายสำคัญในหมู่พวกท่านทั้งหลาย ในเมื่อลูกหลานของท่านจะ

ถามบิดาในเวลาต่อไปว่า 'ศิลาเหล่านี้มีความหมายอะไร' 7 แล้วท่านจึงตอบพวกเขาว่า 'น้ำที่ จอร์แดนขาดจากกันต่อหน้าหีบพันธสัญญาแห่งพระเยโฮวาห์ เมื่อหีบนั้นข้ามแม่น้ำจอร์แดน น้ำ ในแม่น้ำจอร์แดนก็ขาดจากกัน ศิลาเหล่านี้จะเป็นที่รำลึกแก่ลูกหลานอิสราเอลเป็นนิตย์'"

โยชูวาจึงส่งต่อคำสั่งนั้นไปเรื่องการเก็บรวบรวมหินเหล่านั้น (หินเหล่านั้นน่าจะมีน้ำ หนักมากพอคู่คี่ที่มีหมายเหตุไว้ว่าพวกเขาแบกหินบนบ่าของตน) หินเหล่านั้นที่ถูกรวมเข้าไว้ ด้วยกันจึงต้องเป็นหมายสำคัญหรือที่รำลึกถึงการอัศจรรย์ใหญ่ยิ่งที่พระเจ้าได้ทรงสำแดงในการ แยกแม่น้ำนั้นออกขณะที่พวกเขาข้ามไป

ยชว 4:8-10 คนอิสราเอลเหล่านั้นก็กระทำตามที่โยชูวาบัญชา และชนหินสิบ สองก้อนมาจากกลางจอร์แดน ตามจำนวนตระกูลคนอิสราเอล ดังที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งโยชูวา และเขาก็แบกมาอยู่ที่ซึ่งเขาพักอยู่ วางไว้ที่นั่น 9 และโยชูวาได้ตั้งศิลาสิบสองก้อนไว้กลางแม่น้ำ จอร์แดน ตรงที่ที่เท้าของปุโรหิตผู้ห้ามหีบพันธสัญญายืนอยู่ และศิลาเหล่านั้นก็ยังอยู่จนทุกวันนี้ 10 เพราะว่าปุโรหิตผู้ห้ามหีบนั้นได้ยืนอยู่ที่กลางจอร์แดนกว่าถึงสารพัดจะสำเร็จ ตามซึ่งพระเย โฮวาห์บัญชาโยชูวาให้บอกประชาชน ตามซึ่งโมเสสได้บัญชาไว้กับโยชูวาทุกประการ แล้ว ประชาชนก็รีบข้ามไป

คนอิสราเอลจึงกระทำตามที่ได้รับสั่งเกี่ยวกับหินเหล่านั้น โยชูวาก็ตั้งหินสิบสองก้อนไว้ ตรงกลางแม่น้ำเช่นกัน หินเหล่านั้นอาจ โพล่พื้นเหนือน้ำหรืออย่างน้อยก็แลเห็น ได้ใต้น้ำเมื่อ แม่น้ำนั้นกลับสู่ระดับปกติ ขณะเดียวกันพวกปุโรหิตก็หยุดยืนอยู่ตรงกลางแม่น้ำ "กว่าถึงสารพัด จะสำเร็จ ตามซึ่งพระเยโฮวาห์บัญชาโยชูวา"

ยชว 4:11-13 ต่อมาเมื่อประชาชนข้ามไปหมดแล้ว หีบแห่งพระเยโฮวาห์และ ปุโรหิตก็ข้ามไปต่อหน้าประชาชน 12 คนรูเบน คนกาต และคนมนัสเสห์ครั้งตระกูลถืออาวูชนำ หน้าคนอิสราเอลข้ามไปตามที่โมเสสได้สั่งเขาไว้ 13 มีคนถืออาวูชไว้พร้อมที่จะเข้าสงคราม ประมาณสี่หมื่นคนได้ข้ามไปต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์เพื่อทำศึก ไปถึงที่ราบเขตเมืองเยรีโค

เมื่อชนชาตินั้นทั้งหมดข้ามไปแล้ว ซึ่งรวมถึงนักรบสี่หมื่นคนจากตระกูลรูเบน กาต และ มนัสเสห์ด้วย จากนั้นพวกปุโรหิตก็คอยข้ามไปยังฝั่งตะวันตกของแม่น้ำนั้น

ยชว 4:14 ในวันนั้นพระเยโฮวาห์ทรงยกย่องโยชูวาท่ามกลางสายตาของคนอิสราเอลทั้งปวง เขาทั้งหลายก็ยำเกรงท่าน ดังที่เขาเคยยำเกรงโมเสสตลอดชีวิตของท่าน

เราควรหมายเหตุไว้ถึงการที่ “ในวันนั้นพระเยโฮวาห์ทรงยกย่องโยชูวาท่ามกลางสายตาของคนอิสราเอลทั้งปวง เขาทั้งหลายก็ยำเกรงท่าน ดังที่เขาเคยยำเกรงโมเสสตลอดชีวิตของท่าน” พระเจ้าประทานความน่าเชื่อถือแห่งการเป็นผู้นำให้แก่โยชูวาซึ่งจนถึงบัดนี้พระองค์ได้ประทานไว้แก่โมเสส ประชาชนเหล่านั้นต่างทราบถึงเรื่องนั้นดีและเริ่มเคารพยำเกรงเขา

ยชว 4:15-18 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโยชูวาว่า 16 "จงบัญชาปุโรหิตผู้ห้ามหีบพระโอวาทให้ขึ้นมาจากจอร์แดน" 17 โยชูวาจึงบัญชาแก่ปุโรหิตว่า "จงขึ้นมาจากจอร์แดนเถิด" 18 ต่อมาเมื่อปุโรหิตผู้ห้ามหีบพันธสัญญาแห่งพระเยโฮวาห์ขึ้นมาจากกลางจอร์แดน เมื่อฝ่าเท้าของปุโรหิตยกขึ้นเหยียบแผ่นดินแห้ง น้ำในจอร์แดนก็กลับมายังที่เก่าไหลท่วมฝั่งอย่างเดิม

พระเจ้าจึงตรัสสั่งโยชูวาให้สั่งพวกปุโรหิตให้ขึ้นมาจากแม่น้ำจอร์แดน เมื่อสิ้นเท้าของพวกปุโรหิตเหยียบขึ้นบนบก แม่น้ำนั้นก็กลับมาไหลตามปกติเหมือนเดิม

ยชว 4:19 ประชาชนได้ขึ้นจากจอร์แดนในวันที่สิบเดือนที่หนึ่ง ไปตั้งค่ายอยู่ที่กิลกาล ริมเขตเมืองเยรีโคข้างทิศตะวันออก

คนอิสราเอลจึงไปถึงในแผ่นดินที่ทรงสัญญาไว้ใน “วันที่สิบเดือนที่หนึ่ง” พวกเขาได้เดินทางออกจากอียิปต์ในวันที่สิบห้าเดือนที่หนึ่งเมื่อสี่สิบปีก่อนหน้านั้น ดังนั้นการเดินทางอพยพนั้นจึงขาดอีกห้าวันจึงจะครบสี่สิบปี วันที่สิบยังเป็นวันที่ลูกแกะปีศาจถูกเอามาจากฝูงและถูกเผาจนถึงวันที่สิบสี่อีกด้วย คนอิสราเอลจึงถือพิธีปีศาจครั้งแรกของตนในแผ่นดินนั้น

สถานที่ๆพวกเขาตั้งค่ายพักในตอนแรกคือ *กิลกาล* ซึ่งเชื่อกันว่าอยู่ไม่ไกลนักจากเมืองเยรีโค นักโบราณคดีบางท่านคิดว่ามันห่างไปเพียง 1.25 ไมล์เท่านั้น ท่านอื่นๆคิดว่ามันห่างไปสองไมล์ ไม่ว่ากรณีใด มันก็ถือว่าอยู่ห่างไปไม่ไกล

ยชว 4:20-24 และศิลาสิบสองก้อนซึ่งเขานำออกมาจากจอร์แดนนั้น โยชูวาก็ได้ตั้งไว้ที่กิลกาล 21 ท่านจึงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า "เวลาข้างหน้าเมื่อลูกหลานจะถามบิดาของเขาว่า 'ศิลาเหล่านี้มีความหมายอะไร' 22 แล้วท่านจงตอบแก่ลูกหลานให้ทราบว่า 'อิสราเอลได้ข้ามจอร์แดนนี้บนดินแห้ง' 23 เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายกระทำให้แม่น้ำ

จอร์แดนแห่งไปเพื่อท่าน จนท่านข้ามไปได้หมด ดังที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านกระทำแก่ ทะเลแดง ทรงกระทำให้แห้งเพื่อเราทั้งหลาย จนเราข้ามไปได้หมด 24 เพื่อชนชาติทั้งหลายทั่วพิภพ จะได้ทราบว่าคุณพระหัตถ์พระเยโฮวาห์นั้นทรงฤทธิ์ เพื่อท่านทั้งหลายจะยำเกรงพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของท่านเป็นนิตย์"

ขณะเดียวกัน โยชูวาก็ตั้งศิลาสิบสองก้อนนั้นตามที่พระเจ้าตรัสสั่งในกาลก่อน เขาแจ้ง ชนชาตินั้นให้ทราบว่าเมื่อลูกหลานของพวกเขาถามพวกเขาว่าศิลาสิบสองก้อนนั้นมีความหมาย อะไร พวกเขาจะต้องเตือนความจำลูกหลานว่า "อิสราเอลได้ข้ามจอร์แดนนี้บนดินแห้ง" โดย สอนลูกหลานเหล่านั้นว่าพระเจ้าได้ทรงทำให้แม่น้ำนั้นแห้งไปจนกระทั่งพวกเขาข้ามไปได้หมด จุดประสงค์อันใหญ่ยิ่งกว่าก็คือ "เพื่อชนชาติทั้งหลายทั่วพิภพจะได้ทราบว่าคุณพระหัตถ์พระเยโฮวาห์นั้นทรงฤทธิ์ เพื่อท่านทั้งหลายจะยำเกรงพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านเป็นนิตย์" โปรด สังกัดคำสอนสองประการที่ชัดเจน (1) ศิลาทั้งสิบสองก้อนนั้นกลายเป็นหมายสำคัญอย่างหนึ่ง แก่ผู้ใดก็ตามและประชาชาติที่ปวงถึงฤทธิ์เดชของพระเยโฮวาห์พระเจ้า และ (2) คนอิสราเอล จึงถูกสอนให้ยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้าตลอดไป

ภาพรวมของโยชูวา 5: ช่วงวันแรกๆ ในแผ่นดินที่ทรงสัญญาไว้ นั้นถูกบันทึกไว้ บทนี้ แบ่งย่อยได้ดังนี้ (1) คนคานาอันต่างหวาดกลัวในข้อ 1; (2) การเข้าสู่หน้ตฤหรือพื้นในข้อ 1-8; (3) พิธีปัสกาแรกในแผ่นดินนั้นถูกถือปฏิบัติที่กิลกาลและมานาหยุดคมาจากฟ้าในข้อ 9-12 และ (4) จอมพลโยธาขององค์พระผู้เป็นเจ้าปรากฏแก่โยชูวาในข้อ 13-15

ยชว 5:1 ต่อมาเมื่อบรรดากษัตริย์ของคนอโมไรต์ซึ่งอยู่ปากจอร์แดนข้าง ตะวันตก และบรรดากษัตริย์ของคนคานาอัน ซึ่งอยู่ใกล้ทะเล ได้ยินว่าพระเยโฮวาห์ทรงบันดาล ให้นำน้ำในจอร์แดนแห่งไปต่อหน้าคนอิสราเอล ให้เราข้ามไปได้หมดแล้ว จิตใจของเขาก็ ละลายไป ไม่มีกำลังใจในตัวอีกต่อไป เหตุเพราะคนอิสราเอล

เมื่อข่าวเรื่องแม่น้ำจอร์แดนแห่งไปและเรื่องการข้ามแม่น้ำนั้นของคนอิสราเอลลือไปทั่ว เขตแดนนั้น บรรดากษัตริย์ของคนอโมไรต์และคนคานาอันต่างพากันออกสู้รบด้วยเขว่น คน เหล่านี้เป็นผู้มีอำนาจในแผ่นดินคานาอัน พวกเขาจะทราบแล้วว่าพระเจ้าได้ทรงสัญญาแผ่นดิน นั้นไว้แก่คนอิสราเอล พวกเขาจะแอบหวังอยู่ลึกๆ ด้วยว่าแม่น้ำจอร์แดนจะเป็นเครื่อง

ก็คิดว่าตามธรรมชาติที่ขัดขวางคนอิสราเอลมิให้ข้ามเข้ามาในแผ่นดินนั้นได้ เมื่อพวกเขาทราบว่าคนอิสราเอลได้ข้ามแม่น้ำนั้นมาอย่างน่าอัศจรรย์แล้ว จิตใจของพวกเขา ก็จะละลายไปอีกทั้งไม่มีกำลังใจในตัวพวกเขาอีกต่อไป พวกเขาจึงสูญเสียความกล้าหาญและไม่มีกะจิตกะใจที่จะต่อสู้ แม้ว่าการสู้รบยังไม่ถึง แต่ผลลัพธ์ของมันก็ถูกกำหนดไว้แล้ว พระเจ้าทรงทำให้พวกศัตรูของคนอิสราเอลพ่ายแพ้ไปแล้วก่อนที่ลูกธนูสักคอกถูกยิงออกมาด้วยซ้ำ

ยชว 5:2-8 คราวนั้น พระเยโฮวาห์ตรัสกับโยชูวาว่า "จงทำมิดด้วยหินคมและให้คนอิสราเอลเข้าสู่หnutíเป็นครั้งที่สอง" 3 โยชูวาจึงทำมิดด้วยหินคมและให้คนอิสราเอลเข้าสู่หnutíที่เนินเขาแห่งหนึ่งหุ้มปลายของคชาติ 4 นี่แหละเป็นเหตุซึ่งโยชูวาให้เขาเข้าสู่หnutíในบรรดาประชาชนผู้ออกมาจากอียิปต์พวกผู้ชาย คือทหารทั้งหมดสิ้นชีวิตเสีตามทางในถิ่นทุรกันดารหลังจากที่ออกจากอียิปต์ 5 แม้ว่าประชาชนผู้ออกมาเหล่านั้นได้เข้าสู่หnutíหมดทุกคนแล้ว แต่ประชาชนทุกคนที่เกิดมาใหม่ตามทางที่ในถิ่นทุรกันดารหลังจากที่ออกมาจากอียิปต์นั้น ยังไม่ได้เข้าสู่หnutí 6 เพราะว่าคนอิสราเอลเดินทางสี่สิบปีอยู่ในถิ่นทุรกันดารจนประชาชนทั้งสิ้นคือทหารที่ออกมาจากอียิปต์สิ้นชีวิตเสีหมด เพราะเขามิได้เชื่อฟังพระสุรเสีงของพระเยโฮวาห์ ผู้ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงปฏิญาณกับเขาว่า พระองค์จะไม่ทรงยอมให้เขาเห็นแผ่นดิน ซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ปฏิญาณแก่บรรพบุรุษว่าจะประทานแก่เราทั้งหลาย เป็นแผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ 7 แต่บุตรของเขาซึ่งพระองค์ทรงให้แทนเขานั้น โยชูวาก็ได้ให้เข้าสู่หnutí เพราะว่าเขายังมิเข้าสู่หnutí เพราะว่าเขาไม่เคยได้เข้าสู่หnutíเมื่อมาตามทาง 8 ต่อมาเมื่อได้ให้ประชาชนเข้าสู่หnutíเสีทั้งหมดแล้ว เขาก็พักอยู่ในที่อาศัยในค่ายจนกว่าจะหายเป็นปกติ

ณ เวลานี้ พระเจ้าทรงออกคำสั่งแก่โยชูวาให้เตรียมมิดคมไว้และให้ผู้ชายทุกคนแห่งอิสราเอลเข้าสู่หnutíเป็นครั้งที่สอง เหตุผลนั้นก็มิซับซ้อนอะไร แม้ว่าชายชาวอิสราเอลที่ออกมาจากอียิปต์เข้าสู่หnutíไปแล้วก็ตาม แต่ชายเหล่านั้นที่เกิดมาในระหว่างการเดินทางสี่สิบปีก็ยังไม่ได้เข้าสู่หnutí จะว่าไปแล้วคนอิสราเอลก็ประมาณ การเข้าสู่หnutíในสมัยนั้นและจนทุกวันนี้ยังเป็นลักษณะเฉพาะตัวด้านกายภาพที่โดดเด่นและเป็นเอกลักษณ์ของชายชาวยิว อย่างไรก็ตาม ในระดับที่ลึกกว่า มันก็เป็นเครื่องหมายแห่งพันธสัญญาที่ทรงกระทำไว้กับอับราฮัม กล่าวในทางปฏิบัติมากขึ้น มันก็เป็นสัญลักษณ์แสดงถึงการที่พวกเขาถูกแยกออกและถูกแยกตั้งไว้ต่างหากจากโลก เปรียบเสมือนกับการที่ผู้เชื่อสมัยพระคัมภีร์ใหม่ถูกแยกออกจากโลก พวกเขาจึงพักอยู่ในกิลกาลจนกว่าผู้ชายทุกคนหายดี

ยชว 5:9 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโยชูวาว่า "วันนี้เราได้ถึงความอดสูเพราะ อียิปต์ไปให้พ้นเจ้าแล้ว" จึงเรียกชื่อตำบลนั้นว่ากิลกาลจนทุกวันนี้

ในการเข้าสู่หน้ผู้ชายของชนชาตินั้น พระเจ้าตรัสบอกโยชูวาว่า "วันนี้เราได้ถึงความอดสูเพราะอียิปต์ไปให้พ้นเจ้าแล้ว" เมื่อพวกเขาเข้าสู่หน้ด้วยความเชื่อฟังต่อพระเจ้า อันแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์อันมีเอกลักษณ์ของพวกเขากับพระเจ้าในการถูกแยกออกจากโลก พระเจ้าจึงบอกพวกเขาว่าพระองค์ได้ทรงถึงความอดสู (นั่นคือ ความอับอาย) แห่งอียิปต์ไปจากพวกเขาแล้ว ชื่อ *กิลกาล* มีความหมายตรงตัวว่า 'การกลิ้งออกไปเสีย' (น่าสนใจตรงที่ว่าที่กิลกาลนั้นเองในอีกหลายศตวรรษต่อมา ซามูเอลถูกตั้งเป็นผู้วินิจฉัยและซาอูลถูกตั้งเป็นกษัตริย์ที่นั่น)

ยชว 5:10 ฝ่ายคนอิสราเอลได้ตั้งค่ายที่กิลกาล เขาถือเทศกาลปัสกาในวันที่สิบสี่ของเดือนนั้นเวลาเย็น ณ ที่ราบเมืองเยรีโค

ที่นั่นในกิลกาล คนอิสราเอลถือเทศกาลปัสกาแรกของตนในแผ่นดินนั้นในวันที่สิบสี่เดือนที่หนึ่ง "ณ ที่ราบเมืองเยรีโค"

ยชว 5:11-12 วันรุ่งขึ้นหลังวันเทศกาลปัสกา วันนั้นเองเขาก็รับประทานผลอันเกิดจากแผ่นดิน คือขนมไร้เชื้อและข้าวคั่ว 12 ตั้งแต่วันรุ่งขึ้นมานักก็ขาดไป คือเมื่อเขาได้รับประทานผลจากแผ่นดิน คนอิสราเอลไม่มีมานอีกเลย ในปีนั้นเขารับประทานผลจากแผ่นดินคานาอัน

วันต่อมาหลังจากเทศกาลปัสกา คนอิสราเอลก็เริ่มรับประทานเมล็ดข้าวของแผ่นดินนั้น เพราะว่าสัปดาห์ถัดจากเทศกาลปัสกา คือ เทศกาลกินขนมปังไร้เชื้อ พวกเขาจึงเอาเมล็ดข้าวนั้นทำเป็นขนมปังไร้เชื้อ เห็นได้ชัดว่า คนอิสราเอลพบเมล็ดข้าวของแผ่นดินนั้นถูกเก็บรวบรวมไว้ อยู่ใกล้เคียงหรืออาจมีพ่อก้าวในท้องถิ่นเอามาขาย ในวันถัดมา มานาก็หยุดตกและไม่ปรากฏให้เห็นอีกเลย ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา คนอิสราเอลก็รับประทานพืชผลแห่งแผ่นดินคานาอัน

ยชว 5:13-15 ต่อมาเมื่อโยชูวาอยู่ข้างเมืองเยรีโค ท่านก็เงยหน้าขึ้นมองดู และดูเถิด มีชายคนหนึ่งชักดาบออกมาถือยืนอยู่ตรงหน้าท่าน โยชูวาเข้าไปหาชายนั้น กล่าวแก่เขาว่า "ท่านอยู่ฝ่ายเราหรืออยู่ฝ่ายศัตรู" 14 ผู้นั้นจึงตอบว่า "มิใช่ ที่เรามาที่นี่มาเป็นจอมพลโยธาของพระเยโฮวาห์" ฝ่ายโยชูวาก็กราบลงถึงดินนมัสการแล้วถามว่า "เจ้านายของข้าพเจ้าท่านจะให้

ผู้รับใช้ของท่านกระทำอะไร" 15 และจอมพลโยธาของพระเยโฮวาห์จึงตั้งโยชูวาว่า "จงถอด รองเท้าออกจากเท้าของเจ้าเสีย เพราะว่าที่ซึ่งเจ้ายืนอยู่นี้เป็นที่บริสุทธิ์" โยชูวาก็กระทำตาม

ดังนั้น ขณะที่ตั้งค่ายพักอยู่ใกล้กับเมืองเยรีโค โยชูวาซึ่งอาจกำลังตรึกรองอิชัยฐานอยู่ก็ เยหน้าขึ้นมองดูและเห็น "ชายคนหนึ่งชักดาบออกมาถือยืนอยู่ตรงหน้าท่าน" เพราะไม่รู้ว่าชาย ผู้ยิ่งใหญ่ท่านนี้คือผู้ใด โยชูวาจึงถามไปว่า "ท่านอยู่ฝ่ายเราหรืออยู่ฝ่ายศัตรู" บุรุษผู้นี้จึงตอบ กลับไปว่า "มิใช่ ที่รามานี้ก็มาเป็นจอมพลโยธาของพระเยโฮวาห์" จากนั้นโยชูวาก็ซบหน้าลง เพื่อนมัสการชายผู้เปี่ยมด้วยฤทธานุภาพผู้นี้

ดังนั้น จึงเกิดคำถามขึ้นมาว่า จอมพลผู้นี้คือใคร บางคนเดาว่าเป็นมิกาเอล อัครเทวดาทูตาธิ บดี คนอื่นๆก็คิดว่า นี่น่าจะเป็นการปรากฏกายของพระคริสต์ก่อนเสด็จมารับสภาพมนุษย์ (Christophany) อย่างหลังนี้น่าจะใช่มากกว่าเพราะว่าบุรุษผู้ทรงฤทธิ์ผู้นี้ยอมรับการนมัสการจาก โยชูวา ไม่มีทูตสวรรค์องค์ใดจะยอมทำเช่นนั้น ดู วิวรรณ์ 19:10 นอกจากนี้ วิวรรณ์ 19:11-16 ก็ กล่าวชัดเจนว่าพระเยซูทรงเป็นจอมพลแห่งกองทัพที่อยู่ในสวรรค์

พระคริสต์ในสภาพก่อนมาเป็นมนุษย์จึงตรัสตั้งโยชูวาให้ถอดรองเท้าของเขาออกเสีย "เพราะว่าที่ซึ่งเจ้ายืนอยู่นี้เป็นที่บริสุทธิ์" มันน่าจะเป็นที่บริสุทธิ์เพราะว่าโยชูวาอยู่ใกล้ซัดกับองค์ บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล อาจเป็นไปได้ด้วยว่าแผ่นดินนั่นเองบริสุทธิ์เพราะว่ามันถูกแยกตั้งไว้ต่างหาก สำหรับพระเจ้าและประชากรของพระองค์ แผ่นดินนั้นที่ทรงสัญญาไว้นานมาแล้วต่อชนชาติ อิสราเอลบัดนี้อาจถูกชำระให้บริสุทธิ์โดยการปรากฏพระองค์ขององค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอลต่อ หน้าต่อตาโยชูวา

ภาพรวมของโยชูวา 6: การพิชิตเมืองเยรีโคถูกบรรยายไว้ในที่นี้ บทนี้ถูกแบ่งย่อยได้ดังนี้ (1) การปิดล้อมเมืองเยรีโคในข้อ 1-5; (2) เมืองนั้นถูกรอบแต่ละวันในข้อ 6-16 และ (3) เมือง เยรีโคถูกยึดเอาได้ขณะที่นางราหับและครอบครัวของนางถูกช่วยให้รอดในข้อ 17-27

ยชว 6:1-2 เพราะเหตุคนอิสราเอลเมืองเยรีโคต้องถูกปิดไว้ไม่มีคนเข้าออกได้
เลข 2 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโยชูวาว่า "ดูนะ เราได้มอบเมืองเยรีโคไว้ในมือเจ้าแล้ว ทั้งกษัตริย์ และทแกล้วทหาร

ขณะเดียวกัน เมืองเยรีโคที่อยู่ใกล้เคียงก็ “ถูกปิดไว้” เพราะเหตุคนอิสราเอล ด้วยความกลัวคนอิสราเอล จึงไม่มีใครเข้าหรือออกมาจากเมืองนั้น ความเกรงกลัวพระเจ้าได้ทำให้ใจของพวกเขาละลายไปเหมือนที่นางราหับหญิงโสเภณีได้บอกพวกผู้สอดแนม ดู โยชูวา 2:11 ชาวเมืองเยรีโคจึงหมกตัวอยู่แต่ในเมืองโดยหวังว่าจะยันคนอิสราเอลไว้ได้ พระเจ้าทรงเตือนความจำ โยชูวาเกี่ยวกับเรื่องนี้โดยตรัสว่าพระองค์ได้ทรงมอบเมืองนี้ กษัตริย์และบรรดาทหารทั้งหมดของมันไว้ในมือพวกเขาแล้ว

ยชว 6:3-5 **เจ้าทั้งหลายจงเดินขบวนรอบเมือง คือให้บรรดาทหารไปรอบเมืองครั้งหนึ่ง เจ้าจงทำเช่นนี้ทุกวัน 4 ให้บุโรหิตเจ็ดคนถือแตรเขาแกะตัวผู้เจ็ดคนนำหน้าหีบ และในวันที่เจ็ดนั้นเจ้าทั้งหลายจงเดินรอบเมืองเจ็ดครั้ง ให้บุโรหิตเป่าแตรไปด้วย 5 และต่อมาเมื่อเขาเป่าเขาแกะตัวผู้เป็นเสียงยาว พอเจ้าได้ยินเสียงแตรนั้น ก็ให้ประชาชนทั้งปวงโห่ร้องขึ้นด้วยเสียงอันดัง กำแพงเมืองนั้นก็พังลงราบ และประชาชนจะขึ้นไปทุกคนต่างตรงไปข้างหน้า**
ตน"

พระเจ้าจึงทรงมอบแผน โจมตีให้แก่โยชูวา มันเป็นแผนซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนหลายประการ (1) พวกเขาจะต้องเดินขบวนรอบเมืองนั้นวันละรอบเป็นเวลาทุกวัน (2) ตรงกลางขบวนจะต้องเป็นหีบแห่งพันธสัญญา (3) ข้างหน้าหีบจะต้องเป็นบุโรหิตเจ็ดคนถือแตรเขาแกะตัวผู้เจ็ดคน (และเป่ามัน ดูข้อ 8)

(4) ในวันที่เจ็ดพวกเขาจะต้องเดินขบวนรอบเมืองนั้นเจ็ดรอบโดยให้พวกบุโรหิตเป่าแตรของตนไปด้วย (5) ในวันที่นั้น พวกบุโรหิตจะต้องเป่าแตรเป็นเสียงยาวหลังจากเดินขบวนรอบเมืองนั้นเป็นครั้งที่เจ็ดแล้ว (6) พอได้ยินเสียงเป่ายาวนั้น ประชาชนจะต้อง “โห่ร้องขึ้นด้วยเสียงอันดัง กำแพงเมืองนั้นก็พังลงราบ” (7) ประชาชนจึงต้องขึ้นไปข้างหน้าพวกเขาเข้าไปข้างในเมืองนั้น โดยตรง

เห็นได้ชัดว่าพระเจ้ากำลังจัดเตรียมชัยชนะครั้งใหญ่อันน่าอัศจรรย์อีกหน มันจะปรากฏชัดต่อคนอิสราเอล เมืองเยรีโค และประชาชาติทั้งปวงที่อยู่ล้อมรอบว่าชัยชนะครั้งนี้มาจากพระเยโฮวาห์พระเจ้า คนอิสราเอลไม่จำเป็นต้องโจมตีเมืองนั้นโดยใช้กำลังทางทหารเลย ที่พวกเขาต้องทำก็แค่เดินรอบเมืองนั้นสิบสามรอบและโห่ร้องเมื่อได้ยินสัญญาณเตือนครั้งสุดท้าย กำแพงเมืองที่แน่นหนาก็จะพังลงมา มันจะเป็นการอัศจรรย์อย่างไม่ต้องสงสัย อันเป็นการถวายเกียรติ

แต่พระเจ้ามาขึ้น ไปอีกต่อหน้าคนอิสราเอลและก่อให้เกิดความเกรงกลัวในหมู่ชาวแผ่นดินนั้น
ที่เหลือ

ยชว 6:6-10 ฝ่ายโยชูวาบุตรชายนูนจึงเรียกปุโรหิตมาสั่งว่า "จงยกหีบพันธ
สัญญาขึ้นหามไปให้ปุโรหิตเจ็ดคนถือแตรเขาแกะตัวผู้เจ็ดคนเดินนำหน้าหีบแห่งพระเยโฮวาห์"
7 และท่านสั่งประชาชนว่า "จงออกเดินรอบเมืองนั้น ให้ทหารถืออาวุธเดินข้างหน้าหีบแห่งพระ
เยโฮวาห์" 8 ต่อมาเมื่อโยชูวাবัญชาแก่ประชาชนแล้ว ปุโรหิตเจ็ดคนที่ถือเขาแกะตัวผู้เจ็ดคนก็
เดินผ่านไปข้างหน้าต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์และเป่าแตรไปด้วย และมีหีบพันธสัญญาแห่ง
พระเยโฮวาห์ตามเขามา 9 และทหารถืออาวุธเดินอยู่หน้าปุโรหิตผู้เป่าแตร และกองระวังหลังก็
เดินตามหีบ ฝ่ายปุโรหิตนั้นก็เดินเรื่อยไปเป่าแตรอยู่ 10 แต่โยชูวาบัญชาประชาชนว่า "ท่านอย่า
โห่ร้อง อย่าให้ใครได้ยินเสียงของท่าน อย่าให้ถ้อยคำหลุดจากปากของท่านทั้งหลายเลย จนกว่า
จะถึงวันที่ข้าพเจ้าบอกให้ท่านโห่ร้อง ท่านจึงโห่ร้องกัน"

เมื่อโยชูวาส่งต่อคำสั่งเหล่านี้ไปยังประชาชน การเดินขบวนเจ็ดวันนั้นก็เริ่มขึ้น มีการ
ชี้แจงเพิ่มเติมว่าเฉพาะชายที่ถืออาวุธของชนชาตินั้นเท่านั้นจะต้องเดินขบวนรอบเมือง นอกจากนี้
นี้ กองทัพของอิสราเอลก็เดินหน้าและตามหลังหีบนั้นและพวกปุโรหิตที่ถือแตร โยชูวาสั่งเพิ่ม
อีกว่าเมื่อพวกเขาเดินขบวนรอบเมืองนั้น ห้ามมิให้ทหารคนใดโห่ร้องหรือส่งเสียงใดๆจนกว่าถึง
วันที่เจ็ดที่พวกเขาถูกส่งสัญญาให้โห่ร้อง

แม้ว่าเป็นเรื่องผิดปกติวิสัยจริงๆเมื่อมองจากมุมมองทางทหาร แต่การเดินขบวนนั้นก็น่า
ประทับใจอยู่ดี ทหารอิสราเอล 600,000 นายตามกองของตนซึ่งน่าจะแต่งกายเต็มยศ เรียงตาม
ลำดับยศทหาร และถือเครื่องอาวุธพร้อมเดินขบวนอย่างเป็นระเบียบสวยงามคงเป็นภาพที่น่าตื่น
ตาจริงๆ นอกจากนี้ เสียงเคียวนอกจากเสียงกระแทกเท้าของพวกเขาก็คือเสียงแตรเขาแกะตัวผู้
ที่ถูกเป่าโดยพวกปุโรหิต

ยชว 6:11-15 หีบแห่งพระเยโฮวาห์จึงเวียนรอบเมืองดังนี้แหละ คือเวียนรอบ
หนึ่งเที่ยว เขาก็กลับเข้าค่าย นอนค้างคืนในค่ายนั้น 12 โยชูวาตื่นขึ้นแต่เช้าและปุโรหิตก็ยกหีบ
แห่งพระเยโฮวาห์ขึ้นหาม 13 และปุโรหิตเจ็ดคนถือแตรเขาแกะตัวผู้เจ็ดคนเดินนำหน้าหีบแห่ง
พระเยโฮวาห์เรื่อยไปและเป่าแตรไปด้วย และทหารถืออาวุธก็เดินอยู่ข้างหน้าเขา และกองหลังก็
เดินอยู่ข้างหลังหีบแห่งพระเยโฮวาห์ ฝ่ายปุโรหิตนั้นก็เดินเป่าแตรไปเรื่อยๆ 14 และในวันที่สอง

เขาก็เดินรอบเมืองนั้นครั้งหนึ่งแล้วกลับเข้าค่ายอีก เขาทำเช่นนี้อยู่หกวัน 15 ต่อมาในวันที่เจ็ดเขาถูกขึ้นแต่เช้าตรู่ เดินกระบวนรอบเมืองอย่างเคยเจ็ดครั้ง เฉพาะวันเดียวนั้นเขาได้เดินกระบวนรอบเมืองเจ็ดครั้ง

ดังนั้น การเดินขบวนเจ็ดวันจึงเริ่มขึ้น มันเริ่มขึ้นในตอนเช้าตรู่ของแต่ละวัน นอกจากนี้ขณะที่พวกเขาเดินขบวนรอบเมืองนั้น พวกปุโรหิตก็แตรไปด้วย พวกเขากลับมาที่ค่ายในแต่ละคืน และกลับไปทำเหมือนเดิมอีกในวันต่อมา บางทีชาวเมืองเยรีโคอาจรู้สึกพิศวงและถึงกับถูกข่มขวัญด้วยภาพที่เกิดขึ้นนอกกำแพงเมืองของตน อย่างไรก็ตาม หลังจากได้เห็นการเดินขบวนนั้นเป็นเวลาหกวันโดยไม่มีอะไรเกิดขึ้น พวกเขาจึงอาจเริ่มตายใจแล้ว อย่างไรก็ตาม วันที่เจ็ดพวกเขาก็พบว่ากองทัพคนอิสราเอลเดินขบวนรอบเมืองนั้นซ้ำแล้วซ้ำอีกจนครบเจ็ดรอบ

ยชว 6:16-19 **อยู่มาในครั้งที่เจ็ด เมื่อปุโรหิตเป่าแตร โยชูวาบอกแก่ประชาชนว่า** "จงโห่ร้องขึ้นเถิด เพราะพระเยโฮวาห์ทรงมอบเมืองให้แก่ท่านแล้ว 17 เมืองนั้นและสารพัดในเมืองนั้นจะถูกสาปแช่งต่อพระเยโฮวาห์ เว้นแต่ราหับหญิงโสเภณีกับคนทั้งหลายที่อยู่ในเรือนของนางจะรอดชีวิต เพราะนางได้ซ่อนผู้สื่อสารที่พวกเราใช้ไป 18 แต่ส่วนท่านทั้งหลาย จงห่างไกลจากของที่ถูกลูกสาปแช่งนั้น เกรงว่าเมื่อท่านทั้งหลายจะเก็บสิ่งที่ถูกลูกสาปแช่งแล้วนั้นไว้บ้าง ท่านเองจะต้องถูกลูกสาปแช่ง ทั้งจะทำให้ค่ายของคนอิสราเอลเป็นสิ่งที่ถูกลูกสาปแช่ง และนำความทุกข์ลำบากมาสู่ 19 แต่บรรดาเงินและทอง และเครื่องใช้ที่ทำด้วยทองสัมฤทธิ์และเหล็กเป็นของถวายแด่พระเยโฮวาห์ให้นำเข้าไปไว้ในคลังของพระเยโฮวาห์"

ขณะเดียวกัน อาจเป็นตอนช่วงเช้าของวันที่เจ็ดและก่อนการเดินขบวนเจ็ดรอบของพวกเขา โยชูวาได้ให้คำสั่งสุดท้ายแก่ประชาชน พวกเขาจะต้อง “จงโห่ร้องขึ้นเถิด เพราะพระเยโฮวาห์ทรงมอบเมืองให้แก่ท่านแล้ว” เขากล่าวชัดเจนต่อไปว่า “เมืองนั้นและสารพัดในเมืองนั้นจะถูกสาปแช่งต่อพระเยโฮวาห์ เว้นแต่ราหับหญิงโสเภณีกับคนทั้งหลายที่อยู่ในเรือนของนางจะรอดชีวิต เพราะนางได้ซ่อนผู้สื่อสารที่พวกเราใช้ไป”

โยชูวาสั่งห้ามคนอิสราเอลต่อไปว่าไม่ให้เอาของที่ถูกลูกสาปแช่งใดๆมาเกรงว่าพวกเขาเองจะถูกสาปแช่ง โดยนำคำสาปแช่งและความทุกข์ลำบากมาสู่ค่ายคนอิสราเอล นั่นคือ คนอิสราเอลถูกสั่งห้ามอย่างเข้มงวดมิให้เอาของริบใดๆมาจากเมืองนั้นเลยตอนที่พวกเขาพิชิตมัน

คนอิสราเอลถูกสั่งห้ามอย่างเข้มงวดมิให้เอาของริบไคๆจากแผ่นดินนั้นในพระราชบัญญัติ 7:26, 13:16-17

แม้กระนั้น บรรดาเงินและทอง และเครื่องใช้ที่ทำด้วยทองเหลืองและเหล็กจะต้องถูกเอามาเป็นของถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า และถูกเก็บไว้ในคลังขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่พลับพลา คำกำชับนี้จะเริ่มสำคัญสุดๆดังที่บทต่อไปจะเปิดเผยให้เห็นในเรื่องของอาคาน

ยชว 6:20-21 เหตุฉะนั้นประชาชนก็ให้ร้องเมื่อบุโรหิตเปาแตร ดังนั้นพอประชาชนได้ยินเสียงแตร เขาก็ให้ร้องดังและกำแพงก็พังลงราบ ประชาชนจึงขึ้นไปในเมืองทุกคนต่างตรงไปข้างหน้าตนและเข้ายึดเมืองนั้น 21 แล้วเขาก็ทำลายสารพัดที่อยู่ในเมืองนั้นเสียสิ้นด้วยคมดาบ ทั้งชายและหญิง หนุ่มและแก่ ทั้งวัว แกะและลา

ดังนั้น ประชาชนจึงให้ร้องเมื่อได้ยินสัญญาณหลังจากเดินขบวนรอบเมืองนั้นเป็นครั้งที่เจ็ด “และกำแพงก็พังลงราบ” พวกเขาจึงเข้าโจมตีเมืองนั้นจากทุกทางโดยทำลายสิ่งมีชีวิตและคนทั้งปวงที่อยู่ในนั้นด้วยดาบ

บางคนคาดเดาว่าการเดินขบวนอย่างพร้อมเพรียงของกองทัพนั้นสิบสองครั้งรอบเมืองนั้นทำให้รากฐานและ โครงสร้างของกำแพงหลวม เสียงให้ร้องคือการปล่อยหมัดตายครั้งสุดท้ายเพื่อทำลายโครงสร้าง นั่นอาจใช่หรือไม่ใช่ก็ได้ ไม่ว่าจะกรณีใด ไม่ว่าจะเป็โดยสติปัญญาที่มาจากพระเจ้าหรือฤทธิ์เดชของพระเจ้า พระเจ้าก็ทรงกระทำการอัศจรรย์ครั้งใหญ่ในการเอากำแพงเมืองนั้นซึ่งเป็นระบบป้องกันหลักของมันออกไปทันที คนอิสราเอลไม่ต้องต่อสู้เพื่อบุกเข้าไปเลย พวกเขาแค่มุ่งหน้าเข้าไปในเมืองนั้นซึ่งไม่มีป้อมปราการและชาวเมืองก็ขวัญหนีดีฝ่อ เรื่องที่เหลือก็เป็นประวัติศาสตร์

พวกนักโบราณคดีที่มีแนวคิดเปิดกว้างหลังจากได้ขุดพบเมืองเยรีโคแล้วก็อ้างว่าไม่มีสัญญาณใดๆบ่งชี้ว่ากำแพงเมืองเคยพังราบเลย อย่างไรก็ตาม ความคลุกคลีมีเหตุผลของข้อกล่าวหาดังกล่าวก็ปรากฏชัดเจน หินที่ใช้ก่อสร้างกำแพงเมืองเยรีโคน่าจะเป็นสินค้าที่มีค่ามาก พวกมันคงถูกริบเอาไปโดยคนอิสราเอลหรือไม่ก็คนอื่นๆเพื่อใช้ในโครงการก่อสร้างอื่นๆในเขตแดนนั้นในเวลาต่อมา พวกมันจึงน่าจะหายสาบสูญไปในเวลาไม่นาน

ยชว 6:22-23 แต่โยชูวาได้สั่งชายสองคนผู้ที่ไม่สอดแนมแผ่นดินนั้นว่า "จงเข้าไปในเรือนของหญิงโศภณี และนำหญิงนั้นกับสารพัดซึ่งหญิงนั้นมีอยู่ออกมาดังที่ท่านได้

ปฏิกิริยาแก่นางไว้" 23 ดังนั้นชายหนุ่มที่ เป็นผู้สอดแนมก็เข้าไปนำราหับออกมา กับบิดามารดา และพี่น้องและสารพัดซึ่งเป็นของนาง และเขานำญาติพี่น้องทั้งหมดของนางออกมาให้ไปพักอยู่นอกค่ายของอิสราเอล

ขณะเดียวกัน โยชูวาก็สั่งผู้สอดแนมสองคนนั้นที่ก่อนหน้านี้ได้ซ่อนตัวอยู่ที่บ้านของนางราหับให้ไปพาตัวนางและครอบครัวทั้งหมดของนางไปอยู่ในที่ปลอดภัย พวกเขาจึงนำทั้งครอบครัวของนางออกมา และ "ให้ไปพักอยู่นอกค่ายของอิสราเอล" ดังที่กล่าวไว้ก่อนหน้านี้แล้ว ต่อมานางราหับจะแต่งงานกับสัลโมนแห่งตระกูลยูดาห์ผู้ซึ่งจะกลายเป็นทวดของดาวิด

ยชว 6:24-25 ส่วนเมื่อนั้นเขาก็จุดไฟเผาเสียทั้งสารพัดที่อยู่ในเมืองนั้น นอกจากเงินและทองและเครื่องใช้ที่ทำด้วยทองสัมฤทธิ์และด้วยเหล็กนั้น เขานำมาไว้ในคลังในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ 25 ส่วนราหับหญิงโสเภณี และครอบครัวบิดาของนาง และสารพัดที่เป็นของนาง โยชูวาได้ไว้ชีวิต และนางก็อาศัยอยู่ในอิสราเอลจนทุกวันนี้ เพราะนางซ่อนผู้สื่อข่าว ซึ่งโยชูวาส่งไปสอดแนมเมืองเยรีโค

โยชูวาสั่งให้เอาโลหะมีค่าต่างๆที่ระบุนไว้ก่อนหน้านี้ (ทองคำ เงิน ทองเหลืองและเหล็ก) ไปเก็บไว้ในคลังขององค์พระผู้เป็นเจ้า จากนั้นเขาก็สั่งให้เผาเมืองนั้นเสีย มีบันทึกไว้อีกครั้งเกี่ยวกับการที่นางราหับและครอบครัวของนางถูกช่วยให้อาศัยอยู่ในอิสราเอลนับแต่นั้นเป็นต้นมา

ยชว 6:26 ในคราวนั้นโยชูวาให้คนทั้งหลายปฏิกิริยาว่า "ผู้ใดที่ลุกขึ้นสร้างเมืองนี้ใหม่คือเมืองเยรีโค ก็ให้ผู้นั้นได้รับคำสาปแช่งเฉพาะพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ผู้ใดวางรากลงก็ให้ผู้นั้นเสียบูตรหัวปี ผู้ใดตั้งประตูเมืองขึ้นก็ให้เสียบูตรสุดท้อง"

จากนั้นโยชูวาก็กล่าวคำสาปแช่งผู้ใดก็ตามที่จะสร้างเมืองเยรีโคขึ้นใหม่ เขาพยากรณ์ว่าคนที่ทำเช่นนั้นจะ "เสียบูตรหัวปี ผู้ใดตั้งประตูเมืองขึ้นก็ให้เสียบูตรสุดท้อง" นี่คือการที่สร้างเมืองเยรีโคขึ้นใหม่จะเสียบูตรหัวปีไปขณะวางรากเมืองนั้น เมื่อผู้นั้นจะตั้งประตูเมือง บุตรคนสุดท้องของเขาก็จะเสียชีวิตเช่นเดียวกัน คำพยากรณ์นี้สำเร็จจริงประมาณอีกห้าร้อยปีต่อมาในรัชกาลของอาหับเมื่ออีเอลชาวเบธเอลเริ่มสร้างเมืองเยรีโคขึ้นใหม่ (ดู 1 พงศกัศัตร์ย 16:34) อาปรัมบุตรคนโตของเขาจึงเสียชีวิตและบุตรคนสุดท้องของเขาเสกบก็เสียชีวิตเมื่อประตูเมืองถูกตั้งขึ้น นี่คือการที่บุตรทั้งสองนี้ถูกฝังในกำแพงและประตูของเมืองนี้จริงๆ

ยชว 6:27 ดังนั้นแหละพระเยโฮวาห์ทรงสถิตอยู่กับโยชูวา และชื่อเสียงของท่านเลื่องลือไปตลอดแผ่นดิน ดังนั้น “พระเยโฮวาห์ทรงสถิตอยู่กับโยชูวา” ข่าวเกี่ยวกับชื่อเสียงของเขาแพร่สะพัดไปอย่างรวดเร็วตลอดทั่วเขตแดนนั้น

ภาพรวมของโยชูวา 7: ความบาปของอาคานถูกบันทึกไว้ในที่นี้และผลที่ตามมาอันน่าขมขื่นของมัน บทนี้แบ่งย่อยได้ดังนี้ (1) คนอิสราเอลพ่ายแพ้ที่เมืองอัยในข้อ 1-5; (2) ความหมดอาลัยตายอยากและคำอธิษฐานของโยชูวาในข้อ 6-9; (3) คำสั่งของพระเจ้าในเรื่องนั้นในข้อ 10-15 และ (4) การค้นพบความจริงและความพินาศของอาคานในข้อ 16-26

ยชว 7:1 แต่คนอิสราเอลได้ละเมิดในเรื่องของที่ถูกสาปแช่งนั้น เพราะอาคานบุตรชายคารมี ผู้เป็นบุตรชายศับดี ผู้เป็นบุตรชายเศ-ราห์ ตระกูลยูดาห์ ได้นำของที่ถูกสาปแช่งบางส่วนไปเป็นของตน และพระพิโรธของพระเยโฮวาห์ก็พลุ่งขึ้นต่อคนอิสราเอล

บทที่เจ็ดถูกสรุปย่อในข้อแรกนี้ ชายคนหนึ่งจากตระกูลยูดาห์ชื่อว่าอาคาน “ได้นำของที่ ถูกสาปแช่งบางส่วนไปเป็นของตน และพระพิโรธของพระเยโฮวาห์ก็พลุ่งขึ้นต่อคนอิสราเอล” ดังที่ข้อความต่อไปจะแสดงให้เห็น เมื่อสบโอกาสอาคานจึงเอาของริบที่ได้ออกจากพิชิตเมืองหนึ่งในคานาอันมาเป็นของตน พระเจ้าได้ทรงกำชับคนอิสราเอลอย่างเคร่งครัดแล้วว่าเมื่อพวกเขาพบเจอเมืองใดที่ผู้คนนับถือรูปเคารพ พวกเขาจะต้องเผาทุกอย่างของเมืองนั้นเสีย (พระราชบัญญัติ 13:16) นอกจากนี้ โลหะมีค่าใดก็ตาม เช่น เงิน ทองคำ ทองเหลืองและเหล็กจะต้องถูกเอาไปไว้ในคลังขององค์พระผู้เป็นเจ้า (โยชูวา 6:19) อาคานฝ่าฝืนคำกำชับทั้งสองประการ สิ่ง ที่ควรหมายเหตุเพิ่มเติมก็คือว่าความบาปของทุกๆเดียนำความพ่ายแพ้มาสู่คนหมู่มากใน ประชากรของพระเจ้า

ยชว 7:2-5 ฝ่ายโยชูวาให้คนออกจากเยรีโคไปยังเมืองอัย ซึ่งอยู่ใกล้เบธเวเน ข้างทิศตะวันออกของเมืองเบธเอล บอกเขาว่า "จงขึ้นไปและสอดแนมดูเมืองนั้น" คนเหล่านั้นก็ขึ้นไปและสอดแนมดูที่เมืองอัย 3 และเขากลับมารายงานแก่โยชูวาว่า "ไม่ต้องให้ประชาชนทั้งหมดขึ้นไป ให้สักสองสามพันคนขึ้นไปตีเมืองอัยก็พอ ไม่ต้องให้ประชาชนทั้งหมดลำบากที่นั่นเลย เพราะเขามีคนน้อย" 4 เพราะฉะนั้นจึงมีประชาชนขึ้นไปที่นั่นเพียงสามพันคน แต่ต้อง แดกหนีให้พ้นหน้าชาวเมืองอัย 5 ฝ่ายชาวเมืองอัยก็มาฟันคนเหล่านั้นตายประมาณสามสิบหก

คน โดยขับไล่คนเหล่านั้นจากตรงหน้าประตูเมืองไปยังเชบาริมพันเขาตามทางลง และจิตใจของประชาชนก็ละลายไปอย่างน้ำ

มีบันทึกไว้ว่าขณะอยู่ในที่ราบเมืองเยรีโค โยชูวาส่งคนไปสอดแนมดูว่าจะลงมือต่อไปอย่างไรในทางทหาร พวกเขาถูกส่งไปยังสถานที่เล็กๆแห่งหนึ่งชื่อว่า อัย ซึ่งอยู่ทางทิศตะวันออกของเบธเอลในที่ราบสูงทางตอนเหนือและตะวันตก หลังจากกลับมาจากภารกิจสอดแนม พวกเขาก็นำโยชูวาให้ส่งคนไปไม่เกินสามพันคนเพื่อพิชิตเมืองนั้น โยชูวาก็ทำตามนั้น อยากรู้ก็ตาม พวกเขาถึงกับใจเสียเมื่อชาวเมืองอัยเอาชนะคนอิสราเอลที่มีจำนวนเยอะกว่าโดยฆ่าพวกเขาไปสามสิบหกคน นอกจากนี้ “จิตใจของประชาชนก็ละลายไปอย่างน้ำ”

ยชว 7:6-9 ฝ่ายโยชูวาก็ฉีกเสื้อผ้าของตนซบหน้าลงถึงดินหน้าหีบแห่งพระเยโฮวาห์จนถึงเวลาเย็น ทั้งทำนกับพวกผู้ใหญ่ของอิสราเอล ต่างก็เอาผงคลีดินใส่ศีรษะของตน 7 โยชูวากราบทูลว่า "โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า อนิจจาเอ๋ย เป็นไฉนพระองค์จึงทรงนำชนชาตินี้ข้ามแม่น้ำจอร์แดนมา เพื่อจะมอบเราทั้งหลายไว้ในมือของคนอาโมไรต์ให้ทำลายเสีย พวกข้าพระองค์มีความเสียดายที่ไม่พอใจอยู่เพียงปากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น 8 โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพระองค์จะทูลประกาศใดได้เล่าเมื่ออิสราเอลหันหลังหนีให้พินาศสูญเสียแล้ว 9 เพราะว่าคนคานาอันกับผู้ที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้นคงจะได้ยิน แล้วคงจะยกมาตั้งล้อมพวกข้าพระองค์ และตัดชื่อของบรรดาข้าพระองค์เสียจากแผ่นดินโลก และพระองค์จะทรงกระทำประการใดต่อพระนามอันยิ่งใหญ่ของพระองค์"

โยชูวาจึงฉีกเสื้อผ้าของตน และซบหน้าลงต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้าจนถึงตอนเย็น พร้อมกับพวกผู้ใหญ่คนอื่นๆของอิสราเอล โยชูวาอธิษฐานอย่างขมขื่นว่าการที่พวกเขาอยู่ต่อบนฝั่งตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดนก็ดีเสียกว่ามาพ่ายแพ้อย่างที่เห็น ความพ่ายแพ้แบบราบคาบได้ตกแก่พวกเขา เขาอธิษฐานต่อไปและร้องทุกข์ต่อพระเจ้าว่าคนคานาอันจะได้ยินและจากนั้นก็มาทำให้พวกเขาพ่ายแพ้ เขาปิดท้ายคำอธิษฐานอันขมขื่นของตน โดยทูลถามพระเจ้าว่า “และพระองค์จะทรงกระทำประการใดต่อพระนามอันยิ่งใหญ่ของพระองค์”

ยชว 7:10-12 ฝ่ายพระเยโฮวาห์ตรัสกับโยชูวาว่า "จงลุกขึ้นเถิด ไฉนเจ้าจึงซบหน้าลงดังนี้เล่า 11 คนอิสราเอลได้กระทำบาป เขาได้ละเมิดพันธสัญญาซึ่งเราได้บัญชาเขาไว้ เขาได้ยกยอกของที่ถูกสถาปนาแห่ง เขาได้ขโมยและปิดบัง และได้เอาของรวมไว้กับข้าวของของ

คน 12 เพราะฉะนั้นคนอิสราเอลจึงยื่นหยัดต่อผู้ศัตรูของตนไม่ได้ ได้หันหลังหนีต่อหน้าศัตรู เพราะเขากลายเป็นสิ่งที่ถูกสาปแช่ง เราจะไม่อยู่กับเจ้าทั้งหลายอีกต่อไป เว้นแต่เจ้าจะทำลาย สิ่งของที่ถูกสาปแช่งเหล่านั้นเสียจากท่ามกลางพวกเจ้า

พระเจ้าจึงหนุใจโยชูวาให้ลุกขึ้น พระองค์ทรงแจ้งให้เขาทราบถึงความจริงที่เรียบง่าย แต่ก็น่าหดหู่ “คนอิสราเอลได้กระทำความบาป” คนหนึ่งในพวกเขาได้ฝ่าฝืนพระบัญชาของพระองค์ ในการขโมยของที่ถูกสาปแช่งมาจากเมืองเยรีโค เพราะเหตุความบาปนั้นในค่าย คนอิสราเอลจึงไม่สามารถและไม่มีทางยืนอยู่ต่อหน้าพวกศัตรูของตนได้เลย

ยชว 7:13-15 จงลุกขึ้นชำระประชาชนให้บริสุทธิ์และกล่าวว่า ‘จงชำระตัวเสีย เพื่อวันพรุ่งนี้ เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของคนอิสราเอลกล่าวเช่นนี้ว่า "โอ อิสราเอลเอ๋ย มี สิ่งของที่ถูกสาปแช่งอยู่ในหมู่พวกเจ้า เจ้าจะยื่นหยัดต่อผู้ศัตรูของเจ้าไม่ได้จนกว่าเจ้าจะนำ สิ่งของที่ถูกสาปแช่งนั้นออกเสียจากหมู่พวกเจ้า" 14 พรุ่งนี้เจ้าทั้งหลายจงเข้ามาที่ละตระกูล ตระกูลใดที่พระเยโฮวาห์ทรงเลือกจับไว้ก็จะต้องเข้ามาที่ละครอบครัว ครอบครัวใดที่พระเยโฮวาห์ ทรงเลือกจับไว้ก็ให้เข้ามาที่ละครัวเรือน ครัวเรือนใดที่พระเยโฮวาห์ทรงเลือกจับไว้ ก็ให้เข้ามาที่ ละคน 15 ผู้ใดถูกจับว่ามีของที่ถูกสาปแช่งนั้น ก็ต้องถูกเผาเสียด้วยไฟ ทั้งตัวเขาและสารพัดที่ เป็นของเขา เพราะเขาได้ละเมิดพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์ และเพราะเขาได้กระทำความโง่ เผลอในอิสราเอล"

พระเจ้าจึงสั่งโยชูวาให้ชำระประชาชนให้บริสุทธิ์ เพราะว่าวันพรุ่งนี้คนนั้นที่กระทำความบาป จะถูกพบตัว จากนั้นพระองค์ทรงสั่งโยชูวาในเช้าวันต่อมาให้นำตัวแทนหนึ่งคนจากแต่ละ ตระกูลมาอยู่ต่อหน้าเขา พระเจ้าจะทรงบอกว่าคุณความบาปนั้นอยู่ในตระกูลใด จากนั้นเขาจะต้อง นำตัวแทนจากแต่ละครอบครัวมาและพระเจ้าจะทรงบอกว่าคุณความบาปนั้นอยู่ในครอบครัวใด จากนั้นแต่ละครัวเรือนของครอบครัวนั้นจะมาอยู่ต่อหน้าเขา “ครัวเรือนใดที่พระเยโฮวาห์ทรง เลือกจับไว้ ก็ให้เข้ามาที่ละคน” ผู้ที่ถูกพบว่ามีความผิดจะต้องถูกเผาจนตายโดยรวมถึงข้าวของ ทั้งหมดของเขาด้วยเพราะว่าเขาได้ละเมิดพันธสัญญาของพระเจ้าในเรื่องนี้

ยชว 7:16-19 โยชูวาจึงลุกขึ้นแต่เช้าตรู่ และนำคนอิสราเอลเข้ามาที่ละตระกูล และตระกูลยูดาห์ถูกทรงเลือก 17 จึงนำครอบครัวของยูดาห์เข้ามา และทรงเลือกครอบครัวเศ-ราห์ และนำครอบครัวเศ-ราห์มาที่ละคน และสับดีถูกทรงเลือก 18 และนำครัวเรือนของท่านเข้า

มาทีละคน และคนที่ถูกทรงเลือกคืออาคานบุตรชายคารมี ผู้เป็นบุตรชายลับดี ผู้เป็นบุตรชายเส-
ราห์ ตระกูลยูดาห์ 19 ฝ่ายโยชูวาจึงกล่าวแก่อาคานว่า "ลูกเอ๋ย จงถวายสง่าราศีแด่พระเยโฮวาห์
พระเจ้าของอิสราเอล และจงสารภาพต่อพระองค์ จงบอกข้ามาว่าเจ้าได้กระทำอะไรไป อย่า
ปิดบังไว้จากข้าเลย"

เช้าวันถัดมาโยชูวาก็กระทำตามที่ได้รับสั่ง การค้นหาถูกจำกัดวงแคบอยู่ที่ตระกูลยูดาห์
ทันที ดังที่ถูกสั่งไว้ แต่ละตระกูล ครอบครัวยุคแล้วและแต่ละคนถูกคัดออกและอาคานบุตร
คารมีก็ถูกเลือก โยชูวาจึงสั่งอาคานให้สารภาพเรื่องราวทั้งหมด

ยชว 7:20-23 และอาคานตอบโยชูวาว่า "เป็นความจริงแล้วที่ข้าพเจ้าได้กระทำ
บาปต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอล ข้าพเจ้าได้กระทำดังนี้ 21 ในหมู่ของที่รับมาข้าพเจ้า
ได้เห็นเสื้อคลุมงามตัวหนึ่งของเมืองบาบิโลน กับเงินสองร้อยเซเชล และทองคำแท่งหนึ่งหนักห้า
สิบเซเชล ข้าพเจ้าก็โลภอยากได้ของเหล่านั้น ข้าพเจ้าจึงเอามา คูเถิด ของเหล่านั้นซ่อนอยู่ที่ดิน
ในเต็นท์ของข้าพเจ้า เงินนั้นอยู่ข้างล่าง" 22 ฝ่ายโยชูวาก็ให้ผู้ถือสารออกไปและเขาทั้งหลายก็วิ่ง
ไปที่เต็นท์ คูเถิด ของนั้นซ่อนอยู่ในเต็นท์ของเขา มีเงินอยู่ข้างล่าง 23 เขาก็เอาออกมาจากกลาง
เต็นท์นำไปให้โยชูวาและคนอิสราเอลทั้งปวง แล้วเขาก็วางของเหล่านั้นลงต่อพระพักตร์พระเย
โฮวาห์

อาคานซึ่งจนมุมจึงรับสารภาพว่า "เป็นความจริงแล้วที่ข้าพเจ้าได้กระทำบาปต่อพระเยโฮ
วาห์พระเจ้าของอิสราเอล" เขายอมรับต่อไปว่าเมื่อได้เห็นบรรดาของริบที่ได้จากการพิชิตเมืองเย
รีโค เขาก็เอา (1) เสื้อคลุมงามตัวหนึ่งของเมืองบาบิโลน ซึ่งแน่นอนว่าสวยงามตามแฟชั่นใน
สมัยนั้น (2) เงินสองร้อยเซเชล และ (3) ทองคำแท่งหนึ่งหนักห้าสิบเซเชล เขายอมรับว่าได้ซ่อน
ของเหล่านั้นไว้ใต้เต็นท์ของตน โยชูวาจึงใช้พวกเจ้าหน้าที่ไปซึ่งพบของเถื่อนดังที่บรรยายไว้อยู่
ใต้เต็นท์ของอาคาน พวกเขา นำของเหล่านั้นมาให้แก่โยชูวาโดยวางมันลงบนพื้นดิน

ยชว 7:24-26 และโยชูวากับบรรดาคนอิสราเอลจึงพาอาคานบุตรชายเส-ราห์
พร้อมกับเงิน เสื้อคลุมตัวนั้น และทองแท่งนั้น ทั้งบุตรชายหญิงของเขา ทั้งวีว ลา แพะแกะ และ
เต็นท์ของเขา ทุกสิ่งที่มีอยู่ และนำคนกับของทั้งหมดไปยังหุบเขาอาโkör 25 และโยชูวากล่าว
ว่า "ทำไมเจ้าจึงนำความยากร้ายมาให้เรา พระเยโฮวาห์จะทรงนำความยากร้ายมาถึงเจ้าในวันนี้"
และบรรดาคนอิสราเอลก็เอาหินขว้างเขาให้ตาย เผาเขาทั้งหลายด้วยไฟ เมื่อขว้างเขาด้วยก้อน

หินแล้ว 26 แล้วเอาหินถมกองทับเขาไว้เป็นกองใหญ่ยังอยู่จนทุกวันนี้ และพระเยโฮวาห์ก็ทรง
หันกลับจากพระพิโรธอันแรงกล้าของพระองค์ เพราะฉะนั้นจนถึงทุกวันนี้เขายังเรียกที่นั่นว่า
หุบเขาอาโคร์

โยชูวาจึงสั่งอาคาน ครอบครัวของเขา และสิ่งทั้งปวงที่เขาเอามาไปยังหุบเขาที่อยู่ใกล้
เคียง ซึ่งนับแต่บัดนั้นมาได้ชื่อว่าหุบเขาอาโคร์ (นั่นคือ ความยากไร้) โยชูวาถามว่า “ทำไมเจ้าจึงนำ
ความยากไร้มาให้เรา พระเยโฮวาห์จะทรงนำความยากไร้มาถึงเจ้าในวันนี้” นักอธิบายนพระ
คัมภีร์ชาวอิวบงท่านถือพระคัมภีร์ว่าเฉพาะอาคานถูกหินขว้างจนตายดังที่ระบุไว้ในข้อ 25
อย่างไรก็ตาม ส่วนที่เหลือของข้อความตรงนี้ก็ดูเหมือนบ่งบอกว่าทั้งครอบครัวของเขาถูกเผา
ด้วยไฟหลังจากถูกหินขว้างแล้ว มีสื่อไว้ด้วยว่าทุกสิ่งทุกอย่างที่เขาเป็นเจ้าของถูกเผาไฟพร้อมกับพวก
เขาเพื่อให้สำเร็จตามที่พระราชบัญญัติ 13:16 ได้กล่าวไว้ จากนั้นคนอิสราเอลก็ตั้งหินกองหนึ่ง
ถมทับเขาโดยหมายเหตุไว้ว่าพระพิโรธอันแรงกล้าขององค์พระผู้เป็นเจ้าถูกหัน ไปเสียจาก
อิสราเอล สถานที่แห่งนั้นมีชื่อว่าอาโคร์นับแต่บัดนั้นเป็นต้นมา

ภาพรวมของโยชูวา 8: การพิชิตเมืองอัยถูกบรรยายถึงในที่นี้ บทนี้แบ่งย่อยได้ดังนี้ (1)
พระเจ้าทรงให้กำลังใจโยชูวาในข้อ 1-2; (2) ชัยชนะเหนือเมืองอัยในข้อ 3-22; (3) การทำลาย
เมืองอัยและกษัตริย์ของมันในข้อ 23-29 และ (4) พระราชบัญญัติถูกอ่านบนภูเขาเอบาลและเกริ
ซิมในข้อ 30-35

ยชว 8:1-2 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโยชูวาว่า "อย่ากลัวหรือขยาดเลย จงนำ
ทหารทั้งหมดไปกับเจ้า ลุกขึ้นไปยังเมืองอัยเถิด ดูเถิด เราได้มอบกษัตริย์เมืองอัยไว้ในมือเจ้าแล้ว
พร้อมทั้งประชาชนของเขา เมืองของเขาและแผ่นดินของเขาด้วย 2 เจ้าจงกระทำแก่เมืองอัยและ
กษัตริย์ของเมืองนั้นเช่นเดียวกับที่เจ้ากระทำกับเมืองเยรีโคและกษัตริย์ของเมืองนั้น แต่ข้าวของ
และสัตว์ที่ริบมานั้น ตกเป็นของเจ้าได้ จงตั้งขุมไว้ที่ข้างหลังเมือง"

หลังจากขจัดความบาปดังกล่าวไปจากค่ายแล้ว พระเจ้าก็ทรงหนุนใจโยชูวาว่า “อย่ากลัว
หรือขยาดเลย” บัดนี้เขาจะต้องนำกองทัพทั้งหมดของคนอิสราเอลไปสู่รบกับเมืองอัยและ
พระเจ้าจะทรงมอบคนเหล่านั้นไว้เหมือนที่พระองค์ได้ทรงกระทำกับเมืองเยรีโค คราวนี้พระเจ้า

จะทรงอนุญาตให้พวกเขาเอาของริบของเมืองนั้นมาได้ จากนั้นพระองค์ทรงสอนพวกเขาถึงวิธีตั้งกองข่มเพื่อ โจมตีเมืองนั้น

ยชว 8:3-8 โยชูวาจึงลุกขึ้นพร้อมกับบรรดาทหารไปยังเมืองอัย และโยชูวาได้คัดทแกล้วทหารสามหมื่นคนให้ยกไปในเวลากลางคืน 4 และท่านบัญชาเขาว่า "ดูเถิด ท่านจงข่มอยู่ข้างหลังเมือง อย่าให้ห่างไกลจากเมืองนัก และให้เตรียมตัวไว้พร้อมทุกคน 5 ส่วนตัวเราและประชาชนทั้งหมดที่อยู่กับเราจะเข้าไปถึงตัวเมือง และต่อมาเมื่อเขาออกมาต่อสู้เราอย่างคราวก่อน เราก็จะถอยหนีให้พินหน้าเขา 6 (เขาจะตามเราออกมา) จนเราจะได้ลวงเขาให้ออกมาห่างจากตัวเมือง เพราะเขาจะพูดว่า 'เขาทั้งหลายกำลังหนีจากเราอย่างคราวก่อน' ฉะนั้นเราจะหนีให้พินหน้าเขาเรื่อยมา 7 แล้วท่านทั้งหลายจงลุกจากที่ข่มซ่อนเข้ายึดเมืองนั้นไว้ เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงมอบเมืองนั้นไว้ในมือท่าน 8 และเมื่อท่านทั้งหลายเข้ายึดเมืองได้แล้ว ท่านจงจุดไฟเผาเมืองเสีย จงกระทำตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่ง ดูเถิด ข้าพเจ้าได้บัญชาท่านไว้แล้ว"

ยุทธศาสตร์ของพวกเขาที่ไม่มีอะไรซับซ้อน คนสามหมื่นคนถูกเลือกออกมาและถูกส่งไปในเวลากลางคืนเพื่อไปข่มอยู่หลังเมืองอัย จากนั้นในตอนเช้า คนที่เหลือของกองทัพอิสราเอลจะเข้าไปถึงตัวเมืองนั้น เมื่อกองกำลังของเมืองอัยยกออกมาต่อสู้พวกเขาจะแกล้งทำเป็นถอยหนีเหมือนคราวก่อน จากนั้นทหารเหล่านั้นที่ข่มอยู่ก็ต้องลุกขึ้นยึดเมืองนั้นไว้ตามพระบัญชาของพระเจ้าและจุดไฟเผาเมืองนั้น

ยชว 8:9-17 แล้วโยชูวาก็ให้เขาไป เขาก็ออกไปยังที่ข่มอยู่ระหว่างเบธเอลกับเมืองอัย ทางทิศตะวันตกของเมืองอัย แต่คืนวันนั้นโยชวานอนค้างอยู่กับประชาชน 10 โยชูวาตื่นขึ้นแต่เช้าตรู่ก็ออกตรวจประชาชน แล้วขึ้นไปพร้อมกับพวกผู้ใหญ่ของอิสราเอลนำหน้าประชาชนไปเมืองอัย 11 และบรรดาประชาชน คือทหารที่อยู่กับท่านทุกคน ก็ขึ้นไปแล้วรุกไล่ตรงหน้าตัวเมืองเข้าไป และตั้งค่ายอยู่ด้านเหนือของเมืองอัย มีหุบเขาคั่นระหว่างเขากับเมืองอัย 12 และท่านจัดคนประมาณห้าพันคน ให้เขาแอบข่มอยู่ระหว่างเมืองเบธเอลกับเมืองอัย ทางทิศตะวันตกของตัวเมือง 13 ดังนั้นเขาทั้งหลายก็วางกำลังรบให้กองหลวงอยู่ด้านเหนือของเมือง และกองระวังหลังอยู่ด้านตะวันตกของเมือง ในคืนวันนั้นโยชวานอนอยู่ในหุบเขา 14 ต่อมาเมื่อกษัตริย์เมืองอัยเห็นดังนั้น ชาวเมืองก็รีบลุกขึ้นแต่เช้าตรู่ออกไปสู้รบกับอิสราเอล ณ ที่

ปะทะกันหน้าทีราบ ทั้งท่านและประชาชนทั้งหมดของท่าน แต่ท่านไม่ทราบว่ามีกองชุมคอยอยู่ ต่อสู้ท่านข้างหลังเมือง 15 โยชูวากับอิสราเอลทั้งปวงจึงสร้างทำเป็นแพฝีมือต่อหน้าเขาแล้ว หนีตรงไปยังทางถิ่นทุรกันดาร 16 คนในเมืองอัยทั้งหมดก็ถูกเรียกให้ตามออกไป เมื่อเขาไล่ตามโยชูวาไปนั้น เขาก็ออกห่างจากเมืองไปทุกที 17 ไม่มีชายสักคนหนึ่งที่เหลืออยู่ในเมืองอัยหรือเมืองเบธเอล ที่มีได้ออกไปไล่ตามอิสราเอล เขาปล่อยให้เมืองเปิดอยู่ไล่ตามอิสราเอลไป

โยชูวาจึงเริ่มปฏิบัติตามแผนของตน พวกทหารกองหนุนที่ถูกเลือกออกมาเพื่อเป็นกองชุมก็ถูกส่งตัวไปและซ่อนตัวในตอนกลางคืน วันต่อมาโยชูวาก็นำคนหมู่มาของกองทัพคนอิสราเอลไปต่อสู้เมืองอัย เมื่อกษัตริย์เมืองอัยรู้เรื่องเข้า เขาก็นำกองทัพของตนออกมาต่อสู้คนอิสราเอลทันทีโดยไม่รู้ตัวเลยว่าตนกำลังเผชิญกับการชุมโจมตียู่ โยชูวาและกองกำลังหลักของเขาสร้างทำเป็นแพและหนีไปต่อหน้ากองกำลังของเมืองอัย เมื่อเห็นเช่นนั้นกษัตริย์เมืองอัยก็สั่งประชาชนทั้งหมดของตนให้ออกมาไล่ตามคนอิสราเอลจนกระทั่งไม่มีนักรบเหลืออยู่ในเมืองเลย นอกจากนี้ กองกำลังที่เมืองเบธเอลก็ร่วมไล่ตามอิสราเอลไปด้วย

ยชว 8:18-20 แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสสั่งโยชูวาว่า "จงยื่นหอกซึ่งอยู่ในมือของเจ้า ออกตรงไปยังเมืองอัย เพราะเราจะมอบเมืองนั้นไว้ในมือของเจ้า" แล้วโยชูวาก็ยื่นหอกซึ่งอยู่ในมือออกไปยังเมืองนั้น 19 ทหารที่ชุมอยู่ก็ถูกออกจากที่ซ่อนอย่างรวดเร็ว พอโยชูวายื่นมือของท่านออก ทหารก็วิ่งตรงเข้าไปในเมืองและยึดเมืองไว้ แล้วเขาก็รีบจุดไฟเผาเมือง 20 เมื่อชาวเมืองอัยหนีวหลังมาดู ดูเถิด ควันไฟที่ไหม้เมืองพลุ่งขึ้นไปยังท้องฟ้า เขาก็หมดกำลังที่จะหนีไปทางนี้หรือทางนั้น เพราะว่าประชาชนที่หนีไปทางถิ่นทุรกันดารหันกลับมาต่อสู้กับผู้ที่ไล่ตาม

พระเจ้าจึงสั่งโยชูวาให้ยกหอกของตนขึ้นชี้ไปทางเมืองอัย โดยทรงสัญญากับเขาว่าพวกเขาจะได้ชัยชนะแบบเด็ดขาด โยชูวาก็กระทำตาม คนเหล่านั้นที่ชุมคอยอยู่เมื่อเห็นสัญญาณก็ลุกขึ้นและเข้าไปในเมืองอัย ยึดมั่นได้และจุดไฟเผามัน เมื่อกองกำลังของเมืองอัยเห็นว่าเมืองของตนลอยเป็นควันอยู่เบื้องหลังตนและเห็นว่าพวกตนถูกล้อมไว้ พวกเขาก็รู้ว่าตัวเองประสบหายนะแล้ว กองกำลังส่วนใหญ่ของอิสราเอลจึงหันกลับมาต่อสู้กองกำลังของเมืองอัย

ยชว 8:21-26 และเมื่อโยชูวากับบรรดาอิสราเอลเห็นว่ากองชุมยึดเมืองได้แล้ว และควันไฟที่ไหม้เมืองพลุ่งขึ้น เขาก็หันกลับมาโจมตีชาวเมืองอัย 22 คนอื่นๆก็ออกมาจากเมืองสู้รบกับเขา กระทำให้เขาอยู่ระหว่างกลางอิสราเอล ผู้อยู่ข้างนี้บ้างข้างโน้นบ้าง และคนอิสราเอลก็

โจมตีเขาจนไม่มีสักคนหนึ่งรอดชีวิตหรือหนีไปได้ 23 แต่กษัตริย์เมืองอัยยังเป็นอยู่ ได้ถูกจับและ
คุมตัวมาหาโยชูวา 24 ต่อมาเมื่ออิสราเอลไล่ฆ่าฟันชาวเมืองอัยทั้งหมดในทุ่งในถิ่นทุรกันดารที่
เขาไล่ตามไปนั้น และคนเหล่านั้นล้มตายหมดด้วยคมดาบจนคนสุดท้าย บรรดาคนอิสราเอลก็
กลับเข้าเมืองอัยโจมตีคนในเมืองด้วยคมดาบ 25 คนที่ล้มตายทั้งหมดวันนั้นทั้งชายและหญิง
จำนวนหนึ่งหมื่นสองพันคน คือชาวเมืองอัยทั้งหมด 26 เพราะโยชูวามีได้หัตถ์ที่ถือหอกยื่นอยู่นั้น
จนกว่าจะได้ผลาญชาวเมืองอัยพินาศสิ้น

ในการสู้รบที่ตามมา เมืองอัยก็พ่ายแพ้เสียราบคาบ เมื่อคนอิสราเอลสังหารกองกำลังของ
เมืองอัยในทุ่งเสร็จแล้ว พวกเขาก็หันเข้าไปในเมืองและฆ่าบรรดาชาวเมืองที่เหลืออยู่นั้น วันนั้น
ชายและหญิงจำนวนหนึ่งหมื่นสองพันคนของเมืองอัยก็ถูกฆ่าตาย โยชูวาไม่รามือเลยจนกระทั่ง
ชาวเมืองทั้งหมดถูกสังหาร ข้อยกเว้นก็คือว่า กษัตริย์เมืองอัยถูกนำตัวมาหาโยชูวา

ยชว 8:27-29 แต่คนอิสราเอลได้รับเอาฝูงสัตว์และข้าวของของเมืองนั้นเป็นของ
ตน ตามพระวณะของพระเยโฮวาห์ ซึ่งทรงบัญชาไว้กับโยชูวา 28 ดังนี้แหละโยชูวาจึงเผาเมือง
อัยเสีย กระทำให้เป็นกองซากปรักหักพังอยู่เป็นนิรันดร์ คือเป็นที่รกร้างอยู่จนถึงทุกวันนี้ 29 และ
ท่านแชนกษัตริย์เมืองอัยไว้ที่ต้นไม้จนถึงเวลาเย็น เมื่อดวงอาทิตย์ตกโยชูวาจึงบัญชาและเขาก็
ปลดศพลงจากต้นไม้นำไปทิ้งไว้ที่ทางเข้าประตูเมือง แล้วเอาหินถมทับไว้เป็นกองใหญ่ซึ่งยังอยู่
จนทุกวันนี้

ตามที่พระเจ้าได้ทรงอนุญาต บรรดาของริบของเมืองนั้นซึ่งรวมถึงฝูงสัตว์ของมันด้วยถูก
ยอมให้เป็นบำเหน็จแห่งการสงครามแก่คนอิสราเอลได้ โยชูวาทำให้แน่ใจว่าจากนั้นเมืองนั้นถูก
เผาจนสิ้นซาก โดยทำให้มันเป็นกองซากปรักหักพังเสมอไป เขาตั้งแชนคอกษัตริย์เมืองอัยจน
กระทั่งตะวันตกดินซึ่งพอถึงเวลานั้นศพของเขาถูกปลดลงมา ศพของเขาถูกนำไปวางไว้ที่ทาง
เข้าประตูเมืองและถูกถมด้วยหินกองหนึ่ง ดังนั้น การพิชิตแผ่นดินนั้นก็ใกล้เข้ามาเต็มทีแล้ว
แผนการต่างๆของพระเจ้าคือ การทำลายคนคานาอันให้สิ้นเพราะการนับถือรูปเคารพของพวกเขา
เขาและศีลธรรมทางเพศที่วิปริตสิ้นดีของมัน

เหตุการณ์ตอนนี้ก็คล้ายกับตอนที่พระคริสต์เสด็จมาด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศีดังที่
ระบุไว้ในวิวรณ์ 19:11-19 และ 2 เธสะโลนิกา 1:7-10 เพื่อรับอำนาจครอบครองแผ่นดินโลก ใน
วันนั้นจะไม่มีใครมีความเมตตาสำหรับผู้ที่ติดตามที่ต่อต้านพระองค์

ยชว 8:30-32 แล้วโยชูวาได้สร้างแท่นบูชาในภูเขาเอบาลถวายแด่พระเยโฮวาห์ พระเจ้าของอิสราเอล 31 ดังที่โมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์บัญชาประชาชนอิสราเอล ตามที่ จารึกไว้ในหนังสือพระราชบัญญัติของโมเสสว่า "แท่นบูชาทำด้วยหินมิได้ตกแต่ง ซึ่งไม่มีผู้ใดใช้ เครื่องมือเหล็กถูกต้องเลย" แล้วเขาก็ถวายเครื่องเผาบูชาแด่พระเยโฮวาห์บนแท่นนั้น และถวาย สันติบูชา 32 ณ ที่นั้นท่านคัดลอกพระราชบัญญัติของโมเสสบนหิน ซึ่งท่านได้เขียนไว้ต่อหน้า ประชาชนอิสราเอล

คราวนี้โยชูวาสั่งให้สร้างแท่นบูชาขึ้นมาอันหนึ่งถวายแด่พระเจ้าที่ภูเขาเอบาลตามที่ พระเจ้าตรัสสั่งผ่านทางโมเสสในพระราชบัญญัติ 27:4-8 ดังที่ตรัสสั่งไว้ในพระราชบัญญัติ 27 แท่นนั้นทำจากหินทั้งก้อนซึ่งไม่เคยถูกตัดแต่งด้วยเครื่องมือเหล็กมาก่อนเลย พวกเขาจึงถวาย เครื่องสัตวบูชาตามที่โมเสสได้สั่งไว้ โยชูวายังคัดลอกพระราชบัญญัติของพระเจ้าไว้บนเสาหิน ที่โบกปูนหลายต้นด้วยตามที่ได้รับสั่งไว้ในพระราชบัญญัติ 27:2-3 มีหลายความเห็นแตกต่างกัน ไปเกี่ยวกับว่าพระราชบัญญัติเยอะขนาดไหนถูกเขียนไว้บนนั้น บางท่านคิดว่าเป็นบัญญัติสิบ ประการ ท่านอื่นๆก็คิดว่าเป็นสรุปย่อของพระราชบัญญัติทั้งหมด บ้างก็คิดว่าเฉพาะพระพรและ คำสาปแช่งต่างๆที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติ 28

ยชว 8:33-35 คนอิสราเอลทั้งหมด ทั้งคนต่างด้าวและคนที่เกิดในอิสราเอล พร้อมทั้งพวกผู้ใหญ่ เจ้าหน้าที่ และผู้พิพากษา ยืนอยู่ทั้งสองข้างของหีบต่อหน้าคนเลวีที่เป็น บุโรหิต ผู้ที่ห้ามหีบพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์ ครั้งหนึ่งยืนอยู่ข้างหน้าภูเขาเกริซิม อีกครั้ง หนึ่งข้างหน้าภูเขาเอบาล ดังที่โมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์ได้บัญชาไว้ในครั้งแรกให้เขาทั้ง หลายอวยพรแก่คนอิสราเอล 34 ภายหลังท่านจึงอ่านบรรดาถ้อยคำในพระราชบัญญัติ เป็นคำ อวยพรและคำสาปแช่ง ตามที่มีจารึกไว้ในหนังสือพระราชบัญญัติทุกประการ 35 ไม่มีคำซึ่ง โมเสสได้บัญชาไว้สักคำเดียวที่โยชูวามีได้อ่านต่อหน้าบรรดาชุมชนอิสราเอลพร้อมกับผู้หญิงกับ เด็กๆ และคนต่างด้าวซึ่งอยู่ในหมู่พวกเขา

ชนชาตินั้นทั้งหมดมาชุมนุมกันที่หุบเขาที่อยู่ตรงกลางระหว่างภูเขาเอบาลและภูเขาเกริ ซิม หีบแห่งพันธสัญญาถูกวางไว้ท่ามกลางพวกเขาพร้อมกับพวกผู้นำ ครั้งหนึ่งของชนชาตินั้น ยืนอยู่ฝั่งภูเขาเอบาลและอีกครั้งอยู่ฝั่งภูเขาเกริซิมจนกลายเป็นอัมจันทร์ครั้งวงกลมขนาดใหญ่ สองอัน จากนั้นโยชูวาก็ "อ่านบรรดาถ้อยคำในพระราชบัญญัติ เป็นคำอวยพรและคำสาปแช่ง ตามที่มีจารึกไว้ในหนังสือพระราชบัญญัติทุกประการ" เห็นได้ชัดว่าจากนั้นโยชูวาอ่านหนังสือ

พระราชบัญญัติทั้งหลายให้ชนชาตินั้นที่มาชุมนุมกันฟังโดยไม่ตัดออกสักคำเดียวจากทุกสิ่งที
โมเสสได้บัญชาไว้แล้ว

ภาพรวมของโยชูวา 9: ข้อตกลงระหว่างคนกิเบโอนและคนอิสราเอลถูกบรรยายไว้ในที่
นี้ บทนี้แบ่งย่อยได้ดังนี้ (1) บรรดาภคมนตรีคานาอันร่วมเป็นพันธมิตรกันต่อผู้อิสราเอลในข้อ 1-
2; (2) คนกิเบโอนใช้วิธีหลอกลวงเพื่อหลีกเลี่ยงความพ่ายแพ้ในข้อ 3-13; (3) การหลอกลวงของ
คนกิเบโอนถูกจับได้ในเวลาไม่นานในข้อ 14-21 และ (4) คนกิเบโอนกลายเป็นทาสรับใช้คน
อิสราเอลในข้อ 22-27

ยชว 9:1-2 ต่อมาเมื่อภคมนตรีทั้งหลายที่อยู่ฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างนี้ คือที่อยู่
ในแดนเทือกเขา และในหุบเขา และตามฝั่งทะเลใหญ่ไปทั่วจนถึงภูเขาเลบานอน เป็นคนฮิตไทต์
คนอโมไรต์ คนคานาอัน คนเปริสซี คนฮีไวต์ และคนเยบุสได้ยินข่าวนี้ 2 จึงพร้อมใจร่วมกำลัง
กันจะต่อสู้โยชูวาและอิสราเอล

หลังจากนั้นข่าวเรื่องชัยชนะของคนอิสราเอลที่เมืองเยรีโคและเมืองอัยกีแพร์ไป
ท่ามกลางชาวแผ่นดินคานาอันซึ่งรวมถึงคนฮิตไทต์ คนอโมไรต์ คนคานาอัน คนเปริสซี คนฮี
ไวต์ และคนเยบุส คนพวกนี้ส่วนใหญ่เป็นส่วนหนึ่งของชนชาติคานาอันโดยสืบเชื้อสายมาจาก
คานาอันหรืออย่างน้อยก็ได้ย้ายถิ่นฐานไปที่นั่นเช่นในกรณีของคนฮิตไทต์ พวกเขาจึงจำใจร่วม
เป็นพันธมิตรทางทหารเพื่อที่จะยกทัพไปต่อสู้ชนชาติอิสราเอลผู้พิชิต

ยชว 9:3-6 แต่เมื่อชาวกิเบโอนได้ยินข่าวการซึ่งโยชูวากระทำแก่เมืองเยรีโค
และเมืองอัยกี 4 ฝ่ายเขาจึงทำอย่างฉลาด ทำเป็นทูล เอากระสอบที่เก่าบรรทุกบนลาของเขา กับถุง
หนังที่เก่าขาดและปะไว้บรรจุน้ำองุ่น 5 สวมรองเท้าเก่าและปะไว้ และสวมเสื้อผ้าเก่า ส่วนเสบียง
อาหารทั้งสิ้นก็แห้งมีราขึ้น 6 เขาเดินทางมาหาโยชูวาที่ค่าย ณ เมืองกิลกาล กล่าวแก่ท่านและคน
อิสราเอลว่า "พวกข้าพเจ้ามาจากประเทศที่ห่างไกล ฉะนั้นบัดนี้ขอทำพันธสัญญากับพวก
ข้าพเจ้าเถิด"

อย่างไรก็ตาม กลุ่มที่มีสี่เมืองซึ่งเป็นที่รู้จักในชื่อกิเบโอนซึ่งเป็นชาวฮีไวต์ เมื่อทราบถึง
ความเปล่าประโยชน์ที่จะต่อสู้คนอิสราเอล จึงคิดแผนการที่จะทำสัญญาสันติภาพกับพวกเขา

อย่างลับๆ ล่อๆ ตัวแทนของพวกเขาแสวงหาทำเป็นทูตจากแดนไกลซึ่งเดินทางมาเป็นระยะเวลา นาน คนเหล่านี้มายังค่ายของคนอิสราเอลซึ่งยังตั้งอยู่ที่กิลกาลใกล้กับซากเมืองเยรีโค คนเหล่านี้ จึงเสนอที่จะทำพันธสัญญากับพวกเขา คำที่แปลว่า **พันธสัญญา (เบริอิต)** เป็นคำฮีบรูของคำว่า 'covenant' นี้เท่ากับคนเหล่านี้เสนอที่จะทำสนธิสัญญากับคนอิสราเอล

ยชว 9:7-13 แต่คนอิสราเอลกล่าวแก่คนฮีไวต์เหล่านั้นว่า "ชะรอยเจ้าอาศัยอยู่ใน หมู่พวกเรา เราจะทำพันธสัญญากับเจ้าได้อย่างไร" 8 เขากล่าวแก่โยชูวาว่า "ข้าพเจ้าทั้งหลาย เป็นผู้รับใช้ของท่าน" และโยชูวากล่าวแก่เขาว่า "พวกเจ้าเป็นใครกัน และมาจากที่ไหน" 9 เขา ตอบท่านว่า "เนื่องด้วยพระนามอุโฆษแห่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ผู้รับใช้ของท่านมาจาก ประเทศที่ไกลมาก เราได้ยินถึงกิตติศัพท์ของพระองค์ และถึงบรรดาพระราชกิจที่พระองค์ทรง กระทำในอียิปต์ 10 และได้ทราบถึงบรรดาสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำต่ออัคริยคนอโมไรต์ทั้ง สองพระองค์ผู้อยู่ทางฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น คือสิโหนกษัตริย์เมืองเฮชบอน และโอกกษัตริย์ เมืองบาซานผู้อยู่ที่อัสทาโรท 11 เหตุฉะนี้ พวกผู้ใหญ่และชาวเมืองทั้งหลายของเมืองข้าพเจ้าได้ กล่าวแก่พวกข้าพเจ้าว่า 'จงเอาเสบียงสำหรับเดินทางไปหาพวกเขาเรียนเขาว่า "พวกข้าพเจ้าทั้ง หลายเป็นผู้รับใช้ของท่าน ฉะนั้นบัดนี้ขอทำพันธสัญญากับพวกข้าพเจ้าเถิด"' 12 ขนมปังของ พวกข้าพเจ้านี้ในวันที่ข้าพเจ้าออกมาหาท่าน ข้าพเจ้าเอาออกจากบ้านเมื่อยังร้อนๆ อยู่เพื่อใช้เป็น อาหารรับประทานตามทาง แต่บัดนี้ ดูเถิด แห้งและราขึ้นแล้ว 13 ฉะนั้นเมื่อข้าพเจ้าเติมน้ำอุ่นก็ ยังใหม่อยู่ แต่ ดูเถิด มันขาดออก เสื้อผ้าและรองเท้าของข้าพเจ้าก็เก่า เพราะหนทางไกลมาก"

โยชูวาและบรรดาผู้นำของอิสราเอลจึงรู้สึกผิดสังเกตทันที พวกเขาจึงได้สวนทูตแปลก หน้าเหล่านี้ โดยอยากรู้ว่าคนเหล่านี้มาจากไหนและต้องการอะไร คนเหล่านี้จึงเล่าเรื่องที่พวกเขา แต่งขึ้นมาว่าตนมาจากเมืองไกลและได้ยินเกี่ยวกับชัยชนะไม่หยุดหย่อนของอิสราเอลได้ตั้งแต่ อียิปต์ สิโหนและโอก จนถึงการมีชัยต่อเมืองเยรีโคและเมืองอัยเมื่อเร็วๆ นี้ พวกเขาถูกร้องต่อไป อีกว่าตนเดินทางมาเป็นระยะทางที่ไกลมาก โดยแสดงให้เห็นว่าอิสราเอลดูขมขื่นที่ขึ้นรา ถู่น้ำ อุ่นที่วางเปล่า รองเท้าและเสื้อผ้าที่ขาดวินซึ่งเกิดจากการเดินทางไกลที่พวกเขาถูกขึ้นมา คนเหล่านี้ จึงเสนอตัวที่จะเป็นทาสรับใช้คนอิสราเอลผ่านทางการทำพันธสัญญา (สนธิสัญญา) แบบ ทางการ

ยชว 9:14-15 ฝ่ายคนเหล่านั้นก็รับเสปียงของเขาบ้าง แต่หาได้ทูลขอการแนะนำจากพระโอรสผู้ของพระเยโฮวาห์ไม่ 15 และโยชูวาก็กระทำสัญญาสันติภาพกับเขา และทำพันธสัญญากับเขา ให้ไว้ชีวิตพวกเขา และพวกประมุขของชุมนุมชนก็ปฏิบัติตามต่อเขา

บทเรียนที่ยิ่งใหญ่และน่าเศร้าของเรื่องนี้ก็ถูกหมายเหตุไว้ในกรณีที่พวกประมุขของอิสราเอล “รับเสปียงของเขาบ้าง แต่หาได้ทูลขอการแนะนำจากพระโอรสผู้ของพระเยโฮวาห์ไม่” แทนที่จะแสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้าในเรื่องนี้ พวกเขากลับฟังความเข้าใจของตัวเอง พวกเขาจึงทำสัญญาสันติภาพกับคนกิเบโอนและทำสนธิสัญญาแบบทางการกับคนเหล่านั้นเพื่อไว้ชีวิตคนเหล่านั้นและให้เป็นทาสรับใช้ของพวกเขา การตีท้ายคร้วของการประนีประนอมจึงถูกทำให้เกิดขึ้นแล้วในอิสราเอล นับแต่นั้นเป็นต้นมาพวกคนนับถือรูปเคารพซึ่งเป็นคนต่างชาติเหล่านี้จึงได้รับการปกป้องจากสนธิสัญญาที่พวกประมุขแห่งอิสราเอลตกลงด้วย

ยชว 9:16-19 ต่อมาเมื่อได้กระทำพันธสัญญากับเขาล่วงมาได้สามวัน ก็ได้ยินว่าพวกเหล่านั้นเป็นชาวเมืองอยู่ในหมู่พวกตน 17 และคนอิสราเอลก็ออกเดินไปถึงเมืองของเขาในวันที่สาม เมืองของเขานั้นคือเมืองกิเบโอน เคฟีราห์ เบเอโรท และคีริยาทเยอาริม 18 แต่คนอิสราเอลไม่ได้ฆ่าเขา เพราะว่าพวกประมุขของชุมนุมชนได้ปฏิบัติตามต่อเขาในพระนามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลแล้ว บรรดาชุมนุมชนก็บ่นต่อว่าพวกประมุข 19 แต่บรรดาประมุขได้กล่าวแก่ชุมนุมชนทั้งปวงว่า "เราได้ปฏิบัติตามต่อเขาในพระนามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอล ฉะนั้นบัดนี้เราจะแต่ต้องเขาไม่ได้"

น่าเศร้าที่ว่าสามวันต่อมา พวกผู้นำของอิสราเอลก็ทราบถึงอุบายนั้นและทราบว่าคนพวกนี้เป็นชาวกิเบโอนซึ่งอาศัยอยู่ใกล้เคียง รายละเอียดเพิ่มเติมถูกกล่าวถึงในการที่ว่าชาวกิเบโอนจริงๆแล้วคือสี่เมือง เห็นได้ชัดว่า กิเบโอนเป็นเมืองเอกโดยมีอีกสามเมืองที่เล็กกว่าอยู่ล้อมรอบ นั่นคือ เคฟีราห์ เบเอโรท และคีริยาทเยอาริม อย่างไรก็ตาม เพราะพันธสัญญาที่ตนได้ปฏิบัติตามไว้แล้ว คนอิสราเอลจึงไม่โจมตีพวกเขา อย่างไรก็ตาม เรื่องนี้ไม่เป็นที่พอใจของคนส่วนใหญ่ในชนชาตินั้นและพวกเขาก็บ่นต่อว่าพวกประมุข กระนั้นพวกประมุขก็ทักท้วงว่าตนได้รับปากคนเหล่านั้นไว้แล้วในคำปฏิญาณที่สาบานต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า พวกเขาจึงถูกมัดมือชก

ยชว 9:20-21 เราต้องกระทำแก่เขาอย่างนั้นโดยให้เขามีชีวิตอยู่ได้ เกรงว่าพระพิโรธจะตกลงเหนือเรา ตามคำปฏิญาณซึ่งเราได้ปฏิญาณแก่เขา" 21 และพวกประมุขก็

กล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า "ให้เขามีชีวิตอยู่เถิด แต่ให้เขาเป็นคนตัดฟันและเป็นคนตักน้ำให้บรรดา
ชุมชน" ดังที่พวกประชุมได้สัญญาไว้กับเขาแล้ว

พวกประชุมแห่งอิสราเอลจึงตั้งใจว่าจะให้คนเหล่านั้นมีชีวิตอยู่เกรงว่าพระพิโรธของ
พระเจ้าจะมีมาเพราะผิดคำสาบานที่ได้ให้ไว้ต่อพระพักตร์พระเจ้าแล้ว อย่างไรก็ตาม พวกเขา
ตัดสินใจว่าจะให้คนเหล่านั้นเป็นคนรับใช้เพื่อตัดฟันและตักน้ำเพื่อแลกกับการมีชีวิตอยู่

บางท่านคิดว่าคนเนธินิมที่ถูกกล่าวถึงภายหลังในหนังสือเอสราและหนังสือเนหะมีห์เป็น
ลูกหลานของชาวกิเบโอน คนเนธินิมเป็นข้ารับใช้ของคนเลวีในขณะนั้น

ยชว 9:22-25 โยชูวาจึงเรียกคนเหล่านั้นมาและท่านกล่าวแก่เขาว่า "เหตุไฉนเจ้า
ทั้งหลายจึงหลอกลวงเราโดยกล่าวว่า 'ข้าพเจ้าทั้งหลายอยู่ห่างไกลจากท่านมาก' ในเมื่อเจ้าทั้ง
หลายอยู่ที่ท่ามกลางเรา 23 ฉะนั้นบัดนี้เจ้าทั้งหลายต้องรับคำสาปแช่งและพวกเจ้าจะไม่ขาดที่ต้อง
เป็นทาสอยู่ เป็นคนตัดฟันและเป็นคนตักน้ำสำหรับพระนิเวศของพระเจ้าของเรา" 24 เขาทั้ง
หลายตอบโยชูวาว่า "เพราะเขาได้บอกผู้รับใช้ของท่านอย่างแน่นอนว่า พระเยโฮวาห์พระเจ้าของ
ท่านได้บัญชาโมเสสผู้รับใช้ของพระองค์ให้มอบแผ่นดินนี้ทั้งหมดแก่ท่าน และให้ทำลายชาวแผ่นดิน
นี้ให้พินาศสิ้น เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าทั้งหลายก็วิตกกลัวท่านทั้งหลายจะทำอันตรายแก่ชีวิตของ
ข้าพเจ้า พวกข้าพเจ้าจึงกระทำอย่างนี้ 25 ดูก่อน บัดนี้ข้าพเจ้าทั้งหลายอยู่ในกำมือของท่าน จง
กระทำแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตามที่ท่านเห็นชอบเห็นควรเถิด"

ขณะเดียวกัน โยชูวาก็เรียกตัวบรรดาผู้นำของชาวกิเบโอนมาและตำหนิพวกเขาด้วยเรื่อง
การบิดเบือนของพวกเขา จากนั้นเขาก็กล่าวคำสาปแช่งพวกเขาเพื่อให้เป็นข้ารับใช้คนอิสราเอล
เสมอไปในฐานะทาส คนตัดฟันและคนตักน้ำสำหรับพระนิเวศของพระเจ้า ดังที่ได้หมายเหตุไว้
ข้างบน เชื่อกันว่าคนเนธินิมในสมัยต่อมาสืบเชื้อสายมาจากชาวกิเบโอน

ชาวกิเบโอนซึ่งพยายามแก้ตัวสำหรับสิ่งที่พวกเขาได้ทำลงไปจึงกล่าวว่าพวกเขาารู้ดีว่า
พระเจ้าได้ทรงสัญญาไว้แล้วว่า จะยกแผ่นดินของพวกเขาให้แก่คนอิสราเอล และได้สั่งคน
อิสราเอลให้ทำลายชาวแผ่นดินนั้นให้หมด ด้วยความกลัวคนอิสราเอล พวกเขาจึงต้องหันไปพึ่ง
วิธีหลอกลวง อีกครั้งที่พวกเขายอมตัวอยู่ใต้ความเมตตาของโยชูวา

ยชว 9:26-27 โยชูวาจึงกระทำเช่นนั้น คือให้เขารอดจากมือคนอิสราเอล ไม่ให้
ประหารชีวิตเขาเสีย 27 ในวันนั้นโยชูวาได้ตั้งเขาให้เป็นคนตัดฟัน และคนตักน้ำสำหรับชุมนุม
ชน และสำหรับแท่นบูชาของพระเยโฮวาห์สืบมาจนทุกวันนี้ ซึ่งอยู่ในสถานที่ซึ่งพระองค์ทรง
เลือก โยชูวาจึงบังคับใช้คำตัดสินของตนกับพวกเขา พวกเขาได้รับการไว้ชีวิต แต่พวกเขาจะ
กลายเป็นข่ารับใช้สำหรับพลับพลาโดยการตัดฟันและตักน้ำให้กับที่นั่นเสมอไป

ภาพรวมของโยชูวา 10: การสู้รบที่เมืองกิเบโอนและมักเคดาห์ถูกบันทึกไว้ บทนี้แบ่ง
ย่อยได้ดังนี้ (1) กษัตริย์คานาอันห้าองค์โจมตีเมืองกิเบโอนในข้อ 1-6; (2) โยชูวาช่วยกิเบโอนให้
พ้น และดวงอาทิตย์และดวงจันทร์หยุดนิ่งอยู่ในข้อ 7-14; (3) กษัตริย์คานาอันเหล่านั้นและ
กองทัพของพวกเขาได้รับความพ่ายแพ้และพวกเขาถูกประหารชีวิตในข้อ 15-27 และ (4)
กษัตริย์คานาอันองค์อื่นๆ ได้รับความพ่ายแพ้และถูกสังหารในข้อ 28-43

ยชว 10:1-5 ต่อมาเมื่ออาโดเน็เซเดกกษัตริย์เมืองเยรูซาเล็มได้ยินว่า โยชูวาได้
ยึดเมืองอัย และทำลายเมืองนั้นเสียอย่างสิ้นเชิงแล้ว ท่านได้กระทำต่อเมืองอัยและกษัตริย์ของ
เมืองนี้อย่างเดียวกับที่ได้กระทำต่อเมืองเยรีโคและกษัตริย์ของเมืองนั้น และทราบด้วยว่า ชาวเมือ
งกิเบโอนได้กระทำสันติภาพกับอิสราเอลและอยู่ท่ามกลางพวกเขาแล้ว 2 ท่านก็คร่ำครวญเป็น
อย่างยิ่ง เพราะว่ากิเบโอนเป็นเมืองใหญ่เสมอเมืองหลวงและใหญ่กว่าเมืองอัย และบุรุษชาวเมือง
นั้นก็ล้วนแต่เกรง 3 เหตุฉะนั้นอาโดเน็เซเดกกษัตริย์เมืองเยรูซาเล็มจึงให้ไปหาโฮฮัมกษัตริย์เมือง
เฮโบรนและปรัมกษัตริย์เมืองยารมูท และยาเฟียกษัตริย์เมืองลาศิซ และเดบิรกษัตริย์เมืองเอก
โลน เรียกว่า 4 "ขอเชิญท่านมาหาข้าพเจ้า และช่วยข้าพเจ้าตีเมืองกิเบโอนเถิด เพราะว่าเมืองนั้น
ได้กระทำสันติภาพกับโยชูวาและคนอิสราเอล" 5 ฝ่ายกษัตริย์ของอาโมไรต์ทั้งห้าองค์ คือ
กษัตริย์เมืองเยรูซาเล็ม กษัตริย์เมืองเฮโบรน กษัตริย์เมืองยารมูท กษัตริย์เมืองลาศิซ และกษัตริย์
เมืองเอกโลน ได้รวบรวมกำลังของตน และยกขึ้นไปพร้อมกับกองทัพทั้งหลาย ตั้งค่ายต่อสู้อั
งกิเบโอน

ข่าวแพร่สะพัดไปทั่วดินแดนคานาอันอย่างรวดเร็วเกี่ยวกับชัยชนะของอิสราเอลที่เมือ
งอัยและเมืองเบธเอล พร้อมกับการเข้าเป็นพันธมิตรกับอิสราเอลของชาวกิเบโอน มีบันทึกไว้ว่า
อาโดเน็เซเดก (ซึ่งมีความหมายตรงตัวว่า 'เจ้าแห่งความชอบธรรม') ผู้เป็นกษัตริย์เมืองเยรูซาเล็ม

พอได้ยินเรื่องชัยชนะหลายครั้งของคนอิสราเอล ก็เริ่มจัดตั้งสหพันธรัฐแห่งดินแดนนั้น น่าสนใจตรงที่ว่าเป็นครั้งแรกที่มีการเอ่ยถึงกรุงเยรูซาเล็มครั้งแรกในพระคัมภีร์ อาโดนิเซเดคผู้นี้รวบรวมกษัตริย์หลายองค์เข้ามาเป็นพวก ได้แก่ กษัตริย์แห่งเมืองเฮโบรน เมืองยารมูท เมืองลาศิซ และเมืองเอกโลนซึ่งทั้งหมดนี้เป็นรัฐเมืองเล็กๆแห่งเขตแดนตอนกลางของคานาอันซึ่งเต็มไปด้วยภูเขา เป้าหมายขณะนั้นของพวกเขาก็คือ ที่จะแก้แค้นเมืองกิเบโอนที่ไปเข้าเป็นพวกกับคนอิสราเอลซึ่งพวกเขาก็ลงมือทำทันที

ยชว 10:6-7 ฝ่ายชาวเมืองกิเบโอนจึงใช้คนไปหาโยชูวาที่ค่ายในกิลกาล กล่าวว่า "ขอท่านอย่าได้หย่อนมือจากผู้รับใช้ของท่านเลย ขอเร่งขึ้นมาช่วยข้าพเจ้าให้รอดและช่วยข้าพเจ้าทั้งหลาย เพราะว่าบรรดากษัตริย์ของคนอาโมไรต์ ซึ่งอยู่ในแดนเทือกเขา ได้รวมกำลังกันต่อสู้ข้าพเจ้าทั้งหลาย" 7 ฝ่ายโยชูวาจึงขึ้นไปจากกิลกาล ทั้งท่านและบรรดาพลรบด้วย และทแกล้วทหารทั้งหมด

พวกผู้นำของกิเบโอนจึงใช้คนไปขอความช่วยเหลือจากโยชูวาซึ่งกองบัญชาการของเขา ยังอยู่ที่กิลกาลเหมือนเดิม(ใกล้เมืองเยรีโค เลียบแม่น้ำจอร์แดน)

ยชว 10:8-11 พระเยโฮวาห์ตรัสแก่โยชูวาว่า "อย่ากลัวเขาเลย เพราะเราได้มอบเขาไว้ในมือเจ้าแล้ว จะไม่มีผู้ใดในพวกเขาสักคนเดียวที่จะยืนหยัดต่อสู้เจ้าได้" 9 เหตุฉะนั้นโยชูวาก็เข้าโจมตีพวกนั้นทันที โดยขึ้นไปตลอดคืนจากกิลกาล 10 พระเยโฮวาห์ทรงกระทำให้เขาสะดุ้งแตกตื่นต่อหน้าพวกอิสราเอล พระองค์ได้ทรงฆ่าเขาเสียมากมายที่กิเบโอน และไล่ติดตามเขาไปในทางที่ขึ้นไปถึงเบธโฮโรน และตามฆ่าเขาจนถึงเมืองอาเซคาห์ และเมืองมักเคดาห์ 11 ต่อมาขณะเมื่อเขาหนีไปข้างหน้าพวกอิสราเอลลงไปตามทางเบธโฮโรนนั้น พระเยโฮวาห์ทรงโยนลูกเห็บใหญ่ๆลงมาจากฟ้า ตลอดถึงเมืองอาเซคาห์ เขาทั้งหลายก็ตาย ผู้ที่ตายด้วยลูกเห็บนั้นก็มากกว่าผู้ที่คนอิสราเอลฆ่าเสียด้วยดาบ

จากนั้นพระเจ้าก็ตรัสกับโยชูวาว่า "อย่ากลัวเขาเลย เพราะเราได้มอบเขาไว้ในมือเจ้าแล้ว จะไม่มีผู้ใดในพวกเขาสักคนเดียวที่จะยืนหยัดต่อสู้เจ้าได้" โยชูวาจึงนำกองกำลังของเขาเดินทางตลอดทั้งคืนจากกิลกาลและเข้าโจมตีสหพันธกษัตริย์แห่งคานาอัน พระเจ้าประทานชัยชนะยิ่งใหญ่แก่พวกเขา ยิ่งไปกว่านั้น "พระเยโฮวาห์ทรงโยนลูกเห็บใหญ่ๆลงมาจากฟ้า ตลอดถึงเมือง

อาเซคาห์ เขาทั้งหลายก็ตาย ผู้ที่ตายด้วยลูกเห็บนั้นก็มากกว่าผู้ที่คนอิสราเอลฆ่าเสียด้วยดาบ”
การพิพากษาที่คล้ายๆกันจะตกลงมาในช่วงท้ายๆของยุคเจ็ดปี ดู วิวรณ์ 16:21

ยชว 10:12-16 แล้วโยชูวาก็กราบทูลพระเยโฮวาห์ในวันที่พระเยโฮวาห์ทรงมอบ
คนอาโมไรต์ต่อหน้าคนอิสราเอลนั้น และท่านได้กล่าวท่ามกลางสายตาของคนอิสราเอลว่า "ดวง
อาทิตย์เอ๋ย เจ้าจงหยุดนิ่งตรงเมืองกิเบโอน และดวงจันทร์เอ๋ย เจ้าจงหยุดอยู่ตรงหุบเขาอัยยา
โลน" 13 ดวงอาทิตย์ก็หยุดนิ่ง และดวงจันทร์ก็ตั้งเฉยอยู่จนประชาชนได้แก้แค้นศัตรูของเขา
เสร็จ เรื่องนี้มีได้จารึกไว้ในหนังสือยาซาร์ดอกหรือ ดวงอาทิตย์หยุดนิ่งอยู่กลางท้องฟ้า หาได้รับ
ตกไปตามเวลาประมาณวันหนึ่งไม่ 14 วันที่พระเยโฮวาห์ทรงสดับฟังเสียงของมนุษย์อย่างกับ
วันนั้นทั้งในสมัยก่อนหรือในสมัยต่อมาไม่มีอีกแล้ว เพราะว่าพระเยโฮวาห์ทรงต่อสู้เพื่ออิสราเอล
15 แล้วโยชูวากับบรรดาคนอิสราเอลก็กลับมาสู่ค่ายที่กิกลกาล 16 กษัตริย์ทั้งห้าหนีไปซ่อนตัว
อยู่ในถ้ำมัทเคดาห์

นอกจากนี้ ขณะที่อิสราเอลเป็นฝ่ายเป็นต่อในการสู้รบอยู่ โยชูวาก็ทูลขอพระเจ้าให้ทรง
ยืดเวลาของวันนั้นเพื่อที่พวกเขาจะได้ชัยชนะ โดยสมบูรณ์ เขาจึงกล่าวต่อหน้าชนทั้งชาติว่า “ดวง
อาทิตย์เอ๋ย เจ้าจงหยุดนิ่งตรงเมืองกิเบโอน และดวงจันทร์เอ๋ย เจ้าจงหยุดอยู่ตรงหุบเขาอัยยา
โลน” พระเจ้าประทานตามคำขอของเขาและดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ก็หยุดนิ่งอยู่ในวงโคจร
ของมันเป็นระยะเวลาที่ไม่ได้ระบุไว้ “จนประชาชนได้แก้แค้นศัตรูของเขาเสร็จ” มีหมายเหตุ
บอกไว้ว่าเรื่องนี้ถูกบันทึกไว้ในหนังสือยาซาร์ เราไม่ทราบอะไรเลยเกี่ยวกับผลงานชิ้นนี้ บาง
ท่านคิดว่ามันอาจหมายถึงพระราชบัญญัติของโมเสส น่าสนใจตรงที่ว่าคำว่า ‘ยาซาร์’ เป็นคำฮีบรู
ที่ปกติแล้วแปลว่า ‘ชอบธรรม’ นั่นอาจสนับสนุนสิ่งที่ถูกอ้างอิงถึงในที่นี้

มีการกล่าวถึงเพิ่มเติมอีกว่า “พระเยโฮวาห์ทรงสดับฟังเสียงของมนุษย์” (นั่นคือ โยชูวา)
ที่สำคัญยิ่งกว่านั้นก็คือว่า “พระเยโฮวาห์ทรงต่อสู้เพื่ออิสราเอล” หลังจากได้ชัยชนะที่ยิ่งใหญ่
ขนาดนั้นแล้ว โยชูวาจึงนำกองกำลังของเขากลับไปยังฐานที่มั่นในค่ายพักที่กิกลกาล ขณะเดียวกัน
กษัตริย์อาโมไรต์ที่พ่ายแพ้เหล่านั้นก็ไปซ่อนตัวอยู่ในถ้ำแห่งหนึ่งที่มัทเคดาห์

ยชว 10:17-27 มีคนไปบอกโยชูวาว่า "มีคนพบกษัตริย์ทั้งห้าซ่อนตัวอยู่ในถ้ำที่
มัทเคดาห์" 18 โยชูวาจึงกล่าวว่า "จงลึงก้อนหินใหญ่ปิดปากถ้ำเสีย และวางยามให้เฝ้ารักษาไว้
19 แต่ท่านทั้งหลายอย่าคอยอยู่เลย จงติดตามศัตรูของท่านเถิด จงเข้าโจมตีกองระวังหลัง อย่าให้

กลับเข้าในเมืองของเขาได้ เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านได้มอบเขาทั้งหลายไว้ในมือของท่านแล้ว" 20 ต่อมาเมื่อโยชูวากับคนอิสราเอลมาพบพวกเขาเหล่านั้นเสียเป็นอันมากจนหมดแล้ว ส่วนผู้ที่เหลืออยู่ก็หนีกลับเข้าไปในเมืองที่มีกำแพงล้อม 21 ประชาชนทั้งปวงก็กลับมาหาโยชูวา ณ ค่ายที่มักเคดาห์โดยสันติภาพทุกคน หามีผู้ใดกล้ากระดิกลิ้นถึงคนอิสราเอลต่อไปไม่ 22 แล้วโยชูวาจึงว่า "จงเปิดปากถ้าคุณภักดิ์ที่ทั้งห้านั้นออกจากถ้ำมาหาเรา" 23 เขาก็กระทำตาม จึงคุณภักดิ์ที่ทั้งห้าออกจากถ้ำมาหาท่าน มีภักดิ์ที่เมืองเยรูซาเล็ม ภักดิ์ที่เมืองเฮโบรน ภักดิ์ที่เมืองยารมูท ภักดิ์ที่เมืองลาเคิซ และภักดิ์ที่เมืองเอกลอน 24 ต่อมาเมื่อเขาพาภักดิ์เหล่านั้นมายังโยชูวา โยชูวาจึงเรียกบรรดาคนอิสราเอลมาและสั่งหัวหน้าของทหารผู้ที่ออกไปรบพร้อมกับท่านว่า "จงเข้ามาใกล้เถิด เอาเท้าเหยียบคอภักดิ์เหล่านั้น" แล้วเขาก็เข้ามาใกล้และเอาเท้าเหยียบที่คอ 25 และโยชูวากล่าวแก่เขาว่า "อย่ากลัวหรือขยาดเลย จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด เพราะว่าพระเยโฮวาห์จะทรงกระทำแก่บรรดาศัตรูของท่านซึ่งท่านสู้รบอย่างนี้แหละ" 26 ภายหลังโยชูวาก็ได้ประหารชีวิตภักดิ์ที่ทั้งห้าเสีย แล้วแขวนไว้ที่ต้นไม้ห้าต้น และแขวนอยู่บนต้นไม้เช่นนั้นจนเวลาเย็น 27 ต่อมาเมื่อถึงเวลาดวงอาทิตย์ตก โยชูวาได้บัญชาและเขาก็ปลดศพลงจากต้นไม้และทิ้งไว้ในถ้ำซึ่งภักดิ์เหล่านั้นได้ซ่อนตัวอยู่ และเอาหินใหญ่ๆปิดปากถ้ำนั้นไว้ ซึ่งยังอยู่จนกระทั่งวันนี้

เห็นได้ชัดว่าโยชูวามีเวลาพักเพียงเล็กน้อยเท่านั้น เพราะเขาได้ข่าวว่าภักดิ์ที่ห้าโมไรด์ทั้งห้าองค์นั้นถูกพบตัวอยู่ในถ้ำที่มักเคดาห์ โยชูวาจึงสั่งให้คนเอาหินปิดปากถ้ำนั้นไว้เพื่อขังภักดิ์ที่เหล่านั้น จากนั้นเขาก็สั่งกองกำลังของเขาให้ไล่ตามพวกศัตรูที่เหลือไปก่อนที่คนเหล่านั้นสามารถตั้งหลักในเมืองอันเข้มแข็งของตนได้ คนอิสราเอลก็กระทำตามนั้นจนได้ชัยชนะโดยสมบูรณ์ พวกเขาจึงกลับมาที่มักเคดาห์เพื่อจัดการเรื่องราวให้เสร็จสิ้นไป น่าสนใจตรงที่ว่าเมื่อพวกเขากลับมาแล้ว ไม่มีคนคานาอันสักคนกล้าพุดจาให้ร้ายอิสราเอล

โยชูวาจึงสั่งให้เปิดปากถ้ำที่มักเคดาห์และให้นำตัวภักดิ์ที่ทั้งห้าองค์นั้นออกมา จากนั้นเขาก็สั่งพวกนายพลของเขาให้วางเท้าของตนบนคอของภักดิ์ที่ทั้งห้าองค์นั้น จากนั้นเขาก็ประกาศว่า "อย่ากลัวหรือขยาดเลย จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด เพราะว่าพระเยโฮวาห์จะทรงกระทำแก่บรรดาศัตรูของท่านซึ่งท่านสู้รบอย่างนี้แหละ" จากนั้นโยชูวาก็ประหารชีวิตภักดิ์ที่เหล่านั้นด้วยตัวเองและสั่งให้คนแขวนศพเหล่านั้นไว้ที่ต้นไม้ห้าต้นจนดวงอาทิตย์ตก พอดวง

อาทิตย์ตก ศพของพวกเขาก็ถูกนำไปไว้ในถ้ำๆนั้น หินก้อนใหญ่ๆถูกใช้เพื่อปิดทางเข้าถ้ำนั้นไว้ และทำให้เป็นอุโมงค์ฝังศพ

ยชว 10:28-39 ในวันนั้นโยชูวายึดเมืองมักเคดาห์ได้ ได้ประหารเมืองนั้นเสียด้วยคมดาบ ทั้งกษัตริย์ของเมืองนั้น ท่านได้ทำลายเขาเสียอย่างสิ้นเชิง รวมทุกชีวิตที่อยู่ในเมือง ไม่มีเหลือสักคนเดียว และท่านได้กระทำแก่กษัตริย์มักเคดาห์อย่างที่ท่านได้กระทำแก่กษัตริย์เมืองเยรีโค 29 แล้วโยชูวาและบรรดาคนอิสราเอลก็ยกกองทัพจากเมืองมักเคดาห์มาถึงลิบนาห์ และเข้าสู้รบกับเมืองลิบนาห์ 30 พระเยโฮวาห์ได้ทรงมอบเมืองนั้นและกษัตริย์ของเมืองไว้ในมือคนอิสราเอล และท่านได้ประหารเมืองนั้นด้วยคมดาบและทุกคนที่อยู่ในเมืองนั้น ท่านไม่ให้เหลือสักคนเดียวในเมืองนั้น และท่านได้กระทำต่อกษัตริย์ของเมืองนั้นอย่างที่ท่านได้กระทำต่อกษัตริย์เมืองเยรีโค 31 และโยชูวาออกจากเมืองลิบนาห์พร้อมกับอิสราเอลทั้งหมดไปยังลาคีซ แล้วล้อมเมืองไว้และเข้าโจมตีเมืองนั้น 32 และพระเยโฮวาห์ทรงมอบเมืองลาคีซไว้ในมือคนอิสราเอล และท่านก็ได้ยึดเมืองนั้นในวันที่สอง และประหารเสียด้วยคมดาบ ทุกคนที่อยู่ในเมืองนั้น ดังที่ท่านได้กระทำแก่เมืองลิบนาห์ 33 ครั้งนั้นโฮรามกษัตริย์เมืองเกเซอร์ได้ขึ้นมาช่วยเมืองลาคีซ และโยชูวาได้ประหารเขาและคนของเขาเสีย จนไม่เหลือให้เขาสักคนเดียว 34 โยชูวากับคนอิสราเอลทั้งปวงได้ยกออกจากลาคีซไปยังเมืองเอกโลน ได้เข้าล้อมและโจมตีเมืองนั้น 35 และเขาก็ตีได้ในวันนี้เองและฆ่าฟันทุกคนเสียด้วยคมดาบ จนทำลายเขาเสียสิ้นในวันนั้น ดังที่ท่านได้กระทำแก่เมืองลาคีซ 36 โยชูวากับคนอิสราเอลทั้งปวงก็ขึ้นจากเมืองเอกโลนไปยังเมืองเฮโบรน เข้าโจมตีเมืองนั้น 37 ยึดเมืองนั้นแล้วก็ประหารกษัตริย์และชนบททั้งหมดของเมืองนั้น กับทุกคนที่อยู่ในเมืองนั้นเสียด้วยคมดาบ ท่านไม่ให้เหลือสักคนเดียว ดังที่ท่านได้กระทำต่อเมืองเอกโลน และได้ทำลายเมืองนั้น และทุกคนที่อยู่ในเมืองนั้นเสียสิ้น 38 แล้วโยชูวากับคนอิสราเอลทั้งปวงกลับมายังเมืองเดบีร์ เข้าโจมตีเมืองนั้น 39 ท่านได้ยึดเมืองนั้นรวมทั้งกษัตริย์และชนบททั้งหมดของเมือง และได้ไปประหารเขาทั้งหลายเสียด้วยคมดาบ และได้ทำลายทุกคนที่อยู่ในเมืองนั้นเสียอย่างสิ้นเชิง ท่านไม่ให้เหลือสักคนเดียว ท่านได้กระทำแก่เมืองเฮโบรนอย่างไร ท่านก็ได้กระทำแก่เมืองเดบีร์และแก่กษัตริย์ของเมืองอย่างนั้น ดังท่านทำลายเมืองลิบนาห์และแก่กษัตริย์ของเมืองเช่นกัน

มีบันทึกไว้ว่าหลังจากนั้น โยชูวาก็เริ่มพิชิตเมืองต่างๆในพื้นที่คานาอันตอนกลางซึ่งรวมถึงเมืองเหล่านั้นที่กษัตริย์ทั้งหลายก็ได้ครอบครองด้วย ในแต่ละกรณีหลังจากพิชิตเมืองนั้นๆ ได้

เขาก็ประหารชาวเมืองนั้นจนหมด เขาจึงมีชัยชนะต่อเมืองมักเคดาห์ เมืองลิบนาห์ เมืองลาศิซ เมืองเกเซอร์ เมืองเอกโลน เมืองเฮโบรน และเมืองเดบีร์

ยชว 10:40-43 โยชูวาก็ตีแผ่นดินนั้นให้ฟ่ายแพ้ไปหมด คือแดนเทือกเขา ในภาคใต้ ในหุบเขา และที่ลาด ทั้งกษัตริย์ทั้งหมดของเมืองเหล่านั้นด้วย ท่านไม่ให้เหลือสักคนเดียว แต่ได้ทำลายทุกสิ่งที่ยาใจเสีย ดังที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลได้ทรงบัญชาไว้ 41 โยชูวาได้กระทำให้เขาฟ่ายแพ้ตั้งแต่เมืองคาเดชบารเนียจนถึงเมืองกาซา และทั่วประเทศโกเชน จนถึงเมืองกิเบโอน 42 โยชูวาก็ยึดตัวกษัตริย์เหล่านี้พร้อมทั้งแผ่นดินของเขาทั้งหมดในคราวเดียวกัน เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลได้ทรงสู้รบเพื่ออิสราเอล 43 แล้วโยชูวาพร้อมกับบรรดาคนอิสราเอลก็ยกกลับมายังค่ายที่กิลกาล

นี่จึงเป็นสรุปย่อเกี่ยวกับชัยชนะในตอนแรกๆของโยชูวา เขา “โยชูวาก็ตีแผ่นดินนั้นให้ฟ่ายแพ้ไปหมด คือแดนเทือกเขา ในภาคใต้ ในหุบเขา และที่ลาด ทั้งกษัตริย์ทั้งหมดของเมืองเหล่านั้นด้วย ท่านไม่ให้เหลือสักคนเดียว แต่ได้ทำลายทุกสิ่งที่ยาใจเสีย ดังที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลได้ทรงบัญชาไว้” เขายังกวาดล้างพื้นที่ต่างๆในดินแดนคานาอันตอนใต้ด้วยไล่ตั้งแต่เมืองคาเดชบารเนียไปจนถึงเมืองกาซาตลอดแนวชายฝั่งทะเลเมดิเตอร์เรเนียนด้วยการเอ๋ยถึงโกเชนในที่นี้ไม่ได้หมายถึงเมืองที่มีชื่อนั้นในอียิปต์ แต่หมายถึงเมืองๆหนึ่งในคานาอันตอนใต้ พระเจ้าประทานชัยชนะแก่พวกเขาเหนือดินแดนนั้นทั้งหมดไล่ตั้งแต่คานาอันตอนกลางลงไปเรื่อยมา เขาจึงกลับมาพร้อมกับชัยชนะและอาจกลับมาพักยังค่ายที่มั่นซึ่งยังอยู่ในกิลกาลเหมือนเดิมติดกับเมืองเยรีโค

ภาพรวมของโยชูวา 11: ภาพรวมสรุปย่อของการพิชิตดินแดนคานาอันส่วนที่เหลือถูกบันทึกไว้ บทนี้แบ่งย่อยได้ดังนี้ (1) กษัตริย์คานาอันหลายองค์ได้รับความฟ่ายแพ้ที่ลำห้วยเมโรม ในข้อ 1-9; (2) เมืองฮาโซร์ฟ่ายแพ้และถูกเผาในข้อ 10-14 และ (3) ส่วนที่เหลือของดินแดนนั้นถูกกำราบ รวมถึงคนอานาคในข้อ 15-23

ยชว 11:1-5 ต่อมาเมื่อยาบินกษัตริย์เมืองฮาโซร์ได้ยินข่าวนี้ จึงใช้คนไปหาโยบับกษัตริย์เมืองมาโดนและไปหากษัตริย์เมืองชิมโรน และกษัตริย์เมืองอัคซาฟ 2 และกษัตริย์ซึ่งอยู่ในแดนเทือกเขาตอนเหนือ และที่อยู่ในที่ราบใต้เมืองกินเนเรท และในหุบเขา และใน

บริเวณชายแดนของโดร์ทางทิศตะวันตก 3 และไปหาคนคานาอันทางทิศตะวันออกและทิศตะวันตก คนอามไรต์ คนฮิตไทต์ คนเปริสซี และคนเยบรูสในแดนเทือกเขา และคนฮิวไต้อยู่เชิงเขาเฮอร์โมนในแผ่นดินมิสปาห์ 4 กษัตริย์เหล่านี้ก็ยกออกมากับบรรดาพลโยธาเป็นกองทัพมหา มีจำนวนดั่งเม็ดทรายที่ชายทะเล มีม้าและรถรบมากมายด้วย 5 กษัตริย์เหล่านี้ได้รวมกำลังกันเข้าและมาตั้งค่ายอยู่ที่ลำห้วยเมโรม เพื่อจะสู้รบกับอิสราเอล

ขณะเดียวกัน บรรดากษัตริย์แห่งดินแดนทางตอนเหนือของแผ่นดินนั้นพอทราบข่าวชัยชนะแบบตึกๆของอิสราเอลก็รวมตัวกันเป็นสหพันธรัฐมาเพื่อต่อสู้กับพวกอิสราเอล นี้รวมถึงผู้ปกครองในแคว้นกาลิลีไล่ตั้งแต่เลบานอนไปจนถึงซีเรีย พวกเขาจึงฉนิยกำลังกันยกมาเป็นกองทัพใหญ่ “มีจำนวนดั่งเม็ดทรายที่ชายทะเล มีม้าและรถรบมากมายด้วย” พวกเขาพร้อมกำลังกันเข้ามาและตั้งค่ายพักอยู่ที่ลำห้วยเมโรม เชื่อกันว่าเป็นทะเลสาบที่อยู่ขึ้นไปทางเหนือของทะเลกาลิลีสิบไมล์ซึ่งจากที่นั่นแม่น้ำจอร์แดนไหลเข้าสู่ทะเลกาลิลี

ยชว 11:6 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโยชูวาว่า "อย่ากลัวเขาเลย เพราะว่าพรุ่งนี้ในเวลาเดียวกันนี้ เราจะมอบเขาไว้หมดต่อหน้าอิสราเอลให้ถูกประหาร เอ็นน่องม้าของเขาให้เจ้าตัดเสีย และรถรบของเขา เจ้าจงเผาไฟเสีย"

อีกครั้งที่พระเจ้าทรงหนุนใจโยชูวาให้ไม่ต้องกลัวคนเหล่านั้น อันที่จริง พระเจ้าทรงบอกโยชูวาว่าพรุ่งนี้ในเวลาเดียวกันนี้ พระองค์จะทรงมอบสมพันธ์ประชาชาติเหล่านี้ “ต่อหน้าอิสราเอลให้ถูกประหาร” พระเจ้ายังทรงสั่งโยชูวาให้ตัดเอ็นน่องม้าของเขา เพื่อให้พวกม้านั้นใช้การไม่ได้ นอกจากนี้ อิสราเอลจะต้องเผาถรบของพวกศัตรูของตนด้วย

ยชว 11:7-9 ฝ่ายโยชูวาก็ยกพลทั้งหลายเข้าโจมตีเขาทันทีที่ห้วยน้ำเมโรม 8 และพระเยโฮวาห์ทรงมอบเขาไว้ในมืออิสราเอล ผู้ประหารเขาและไล่ตามเขาไปจนถึงมหาซีโดนและถึงมิสเรโฟทมาอิม และถึงหุบเขามิสปาห์ด้านตะวันออก ได้ประหารเขาเสียจนไม่เหลือสักคนเดียว 9 โยชูวาได้กระทำแก่เขาตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งไว้ คือได้ตัดเอ็นน่องม้าและเผาถรบเสียด้วยไฟ

โยชูวาจึงนำกองกำลังของเขาไปต่อสู้กับพวกนั้นที่ลำห้วยเมโรม โดยทำให้พวกนั้นประหลาดใจและโหมเข้าไปใส่คนเหล่านั้น พระเจ้าประทานชัยชนะยิ่งใหญ่แก่พวกเขาโดยไล่กวาดพวกเขาไปจนถึงซีโดนในเลบานอนจนถึงหุบเขามิสปาห์ในทิศตะวันตก อันหลังนี้อยู่ใน โมอับ

ซึ่งอยู่อีกฟากของแม่น้ำจอร์แดน ดังนั้นชัยชนะของพวกเขาจึงไล่กินพื้นที่ตั้งแต่เลบานอนในทิศตะวันตกเฉียงเหนือไปจนถึง โมอับและบาชานในทิศตะวันออกเฉียงเหนือ เขาตัดเอ็นน้องม้าของคนเหล่านั้นและเผาถรบของคนเหล่านั้นตามที่พระเจ้าตรัสตั้งเช่นกัน

ยชว 11:10-14 **ขณะนั้นโยชูวากลับมายึดเมืองฮาโธร์ และประหารกษัตริย์เมืองนั้นเสียด้วยดาบ เพราะว่าแต่ก่อนนี้ฮาโธร์เป็นหัวหน้าแห่งราชอาณาจักรเหล่านั้นทั้งหมด 11 เขาได้ประหารบรรดาชาวเมืองนั้นเสียด้วยคมดาบ และทำลายเสียสิ้น สิ่งที่น่าใจได้ไม่มีเหลือเลย และท่านก็เผาเมืองฮาโธร์เสียด้วยไฟ 12 โยชววยึดบรรดาหัวเมืองของกษัตริย์เหล่านั้นพร้อมกับกษัตริย์ทั้งหมด และประหารเสียด้วยคมดาบ ทำลายเขาสิ้น ดังที่โมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์ได้บัญชาไว้ 13 แต่เมืองต่างๆที่อยู่บนเนินเขา อิสราเอลมิได้เผา เว้นแต่เมืองฮาโธร์เมืองเดียวที่โยชวาเผาเสีย 14 สิ่งของต่างๆที่ริบได้จากเมืองเหล่านี้ ทั้งฝูงสัตว์ คนอิสราเอลได้ยึดเป็นของของตน แต่เขาได้ประหารมนุษย์ทุกคนเสียด้วยคมดาบ จนทำลายเสียสิ้น สิ่งใดที่น่าใจได้เขาไม่ให้เหลืออยู่เลย**

โยชวาจึงกลับมายึดเมืองของกษัตริย์เหล่านั้นที่เขาได้ทำให้พ่ายแพ้แล้ว ในกรณีของเมืองฮาโธร์ ซึ่งเป็นเมืองหนึ่งทางตอนเหนือ เขาไม่เพียงยึดและประหารชีวิตกษัตริย์ของมันเท่านั้น แต่เขายังเผาเมืองนั้นเพราะว่ามันเป็นหัวใจของการต่อต้านด้วย ชาวเมืองนั้นทั้งหมดก็ถูกประหารสิ้นเช่นกัน จากนั้นเขาก็เข้ายึดเมืองเหล่านั้นของกษัตริย์ทั้งหลายที่ต่อสู้กับเขาโดยสังหารชาวเมืองของพวกเขาจนหมด “ดังที่โมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์ได้บัญชาไว้” อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่ทำลายเมืองอื่นๆที่เหลือ โดยยึดเอาฝูงสัตว์ของพวกเขาเป็นของริบแห่งการสงคราม

ยชว 11:15 **พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสผู้รับใช้ของพระองค์อย่างไร โมเสสก็บัญชาโยชวาอย่างนั้น และโยชวาก็กระทำตาม ท่านไม่ได้เว้นที่จะทำทุกอย่างซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสไว้**

ความเชื่อฟังของโยชวานั้นสมบูรณ์แบบ เขาทำตามที่พระเจ้าได้ทรงบัญชาเขาให้กระทำทุกอย่างในการพิชิตแผ่นดินนั้น “พระเยโฮวาห์ทรงบัญชา โมเสสผู้รับใช้ของพระองค์อย่างไร โมเสสก็บัญชาโยชวาอย่างนั้น และโยชวาก็กระทำตาม ท่านไม่ได้เว้นที่จะทำทุกอย่างซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสไว้”

ยชว 11:16-18 โยชูว้ายึดแผ่นดินนั้นทั้งสิ้นคือแดนเทือกเขา และภาคใต้ทั้งหมด และแผ่นดินโกเชนทั้งหมด และในหุบเขา ในที่ราบ และแดนเทือกเขาของอิสราเอล และในหุบเขาของมัน 17 ตั้งแต่ภูเขาฮาลักที่สูงเรื่อยขึ้นไปถึงเสอีร์ ไกลไปจนถึงบาอัลกาดในหุบเขาเลบานอน เิงภูเขาเฮอร์โมน ท่านได้จับบรรดากษัตริย์แห่งเมืองเหล่านั้นมาประหารชีวิตเสีย 18 โยชูวาทำศึกสงครามกับบรรดากษัตริย์เหล่านี้อยู่เป็นเวลานาน

การพิชิตอันเปี่ยมด้วยชัยชนะของโยชูวาจึงถูกสรุปย่อตรงนี้ เขายึดดินแดนตอนใต้ของคานาอันได้ทั้งหมดซึ่งรวมถึง “แดนเทือกเขาของอิสราเอล และในหุบเขาของมัน” ซึ่งเชื่อกันว่าเป็นกรุงเยรูซาเล็ม มันถูกระบุไว้เช่นนั้นนั้นในเอเสเคียล 17:23 และ 20:40 การพิชิตของเขาขึ้นเหนือต่อไป และเรื่อยไปถึงเลบานอนและภูเขาเฮอร์โมน แม้ว่ามีชัยชนะยิ่งใหญ่หลายครั้งในตอนต้นซึ่งก็พ้นธงได้แล้วว่าบทสรุปของสงครามครั้งนี้จะเป็นอย่างไร แต่โยชูวาก็ “ทำศึกสงครามกับบรรดากษัตริย์เหล่านี้อยู่เป็นเวลานาน” เชื่อกันว่าการกำราบแผ่นดินนั้นใช้เวลามากถึงเจ็ดปีก่อนที่จะเกิดความสงบสุขจริงๆ

ยชว 11:19-20 ไม่มีสักเมืองหนึ่งที่กระทำสันติภาพกับคนอิสราเอล นอกจากคนฮิไวต์ ซึ่งเป็นชาวเมืองกิเบโอน เขาต้องทำศึกสงครามตีมาทั้งหมดนั้น 20 เพราะเป็นมาจากพระเยโฮวาห์ที่ทรงให้เขามีใจแข็งกระด้างเข้าต่อสู้ทำสงครามกับอิสราเอล เพื่อพระองค์จะได้ทรงทำลายเขาเสียสิ้น และเขาไม่ได้รับความกรุณา แต่พระองค์ต้องทำลายล้างเขาเสียสิ้น ดังที่พระเยโฮวาห์บัญชาไว้กับโมเสส

ยกเว้นชาวเมืองกิเบโอน ที่ยอมจำนนต่ออิสราเอลโดยไม่มีการต่อสู้เลย พระเจ้าทรงทำให้ใจของบรรดาประชาชาติคานาอันที่เหลือแข็งกระด้าง เพื่อที่ว่าพวกเขาจะ “เข้าต่อสู้ทำสงครามกับอิสราเอล เพื่อพระองค์จะได้ทรงทำลายเขาเสียสิ้น” ในพระสติปัญญาอันไม่รู้สิ้นสุดของพระเจ้า พระองค์ทรงจัดระเบียบเหตุการณ์แวดล้อมต่างๆเพื่อที่ว่าความวิปริตของชนชาติคานาอันจะถูกกวาดล้างเสียสิ้น สาเหตุของการทำเช่นนี้ก็เพื่อพิพากษาความชั่วช้าของเขาเหล่านั้นและเพื่อชำระแผ่นดินนั้นให้สะอาดเกรงว่าคนเหล่านั้นจะทำให้คนอิสราเอลติดเชื่อความบาปของพวกเขาด้วย

ยชว 11:21-23 คราวนั้นโยชูวาได้มาจัดคนอานาคออกจากแดนเทือกเขา จากเฮโบรน จากเดบีร์ จากอานาบ และจากทั่วแดนเทือกเขาแห่งยูดาห์ และจากทั่วแดนเทือกเขาแห่ง

อิสราเอล โยชูวาได้ทำลายคนเหล่านี้เสียสิ้นพร้อมทั้งเมืองทั้งหลายของพวกเขาด้วย 22 ไม่มีคน
อานาคเหลืออยู่ในแผ่นดินของประชาชนอิสราเอล เว้นแต่ในกาซา กัทและอัชโดด ที่ยังมีเหลืออยู่
บ้าง 23 ดังนั้นแหละ โยชูวาได้ยึดแผ่นดินทั้งสิ้นตามสารพัดที่พระเยโฮวาห์ได้ตรัสไว้กับโมเสส
และโยชูวาให้เป็นมรดกแก่คนอิสราเอลตามส่วนแบ่งของแต่ละตระกูล และแผ่นดินนั้นก็สงบจาก
การศึกสงคราม

เมื่อการพิชิตแผ่นดินนั้นใกล้จะเสร็จสิ้นลง โยชูวาก็ “จัดคนอานาคออกจากแดนเทือก
เขา” คนเหล่านี้เป็นเผ่าพันธุ์มนุษย์ยักษ์ ซึ่งเห็น ได้ชัดว่าสืบเชื้อสายมาจากคนหนึ่งชื่ออานาค ซึ่ง
ได้ตั้งรกรากอยู่ในแดนเทือกเขาคานาอัน ยกเว้นกาซา กัทและอัชโดด ซึ่งต่อมาจะกลายเป็นฐานที่
มั่นของคนฟีลิสเตีย “โยชูวาได้ทำลายคนเหล่านี้เสียสิ้นพร้อมทั้งเมืองทั้งหลายของพวกเขาด้วย”
น่าเสียดายที่ว่านั้นจะมาหลอกหลอนคนอิสราเอลในภายหลัง คือ โกลิอัทในสมัยของดาวิด โยชู
วาจึงยึดแผ่นดินนั้นทั้งสิ้นและให้เป็นมรดกแก่คนอิสราเอลตามส่วนแบ่งของแต่ละตระกูล แผ่น
ดินนั้นจึงมีความสงบสุขจากการศึกสงครามซึ่งได้ปะทุขึ้นไปทั่ว

*ภาพรวมของโยชูวา 12: บันทึกทางประวัติศาสตร์ของเหล่ากษัตริย์แห่งคานาอันถูกเขียน
ไว้ในที่นี้ บทนี้แบ่งย่อยได้ดังนี้ (1) กษัตริย์เหล่านั้นที่ถูกพิชิตโดยโมเสสในข้อ 1-6 และ (2)
กษัตริย์เหล่านั้นที่โยชูวาทำให้พ่ายแพ้ไปในข้อ 7-24*

ยชว 12:1-6 ต่อไปนี้เป็นกษัตริย์แห่งแผ่นดินนั้นซึ่งประชาชนอิสราเอลได้
กระทำให้พ่ายไป และได้ยึดครองแผ่นดินฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้นทางดวงอาทิตย์ขึ้น จากที่ลุ่ม
แม่น้ำอารโนนถึงภูเขาเฮอร์โมน และที่ราบซึ่งอยู่ด้านตะวันออกทั้งหมด 2 คือสิโหนกษัตริย์คนอา
โมไรต์ผู้อยู่ที่เฮชบอน และปกครองจากอาโรเออร์ ซึ่งอยู่ ณ ริมลุ่มแม่น้ำอารโนน และจากกลางที่
ลุ่มไกลไปจนถึงแม่น้ำยับบอก เขตแดนคนอัมโมน คือครึ่งหนึ่งของกิเลอาด 3 และแถบที่ราบถึง
ทะเลคินเนเรทข้างตะวันออก และตรงทางไปยังเบรเยซิโมทไปถึงทะเลแห่งที่ราบ คือทะเลเค็ม
ข้างตะวันออก จากด้านใต้มาจนถึงที่อัชโดดปีสกาห์ 4 และเขตแดนของโอกกษัตริย์เมืองบาซาน
เป็นพวกมนุษย์ยักษ์ที่เหลืออยู่ อยู่ที่อัชทาโรท และเอเดรอี 5 และปกครองที่ภูเขาเฮอร์โมน และสตา
เลคาห์ และทั่วบาซาน ถึงเขตแดนคนเกชูร์และคนมาอาคาห์ และปกครองครึ่งหนึ่งของแดนกิเลอ
อาด ถึงเขตแดนของสิโหนกษัตริย์เมืองเฮชบอน 6 โมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์และคนอิสราเอล

ได้กระทำให้เขาพ่ายแพ้ไป และโมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์ได้มอบแผ่นดินตอนนี้ให้แก่คนรูเบน กาคา และคนครึ่งตระกูลมนัสเสห์

สรุปย่อสั้นๆเกี่ยวกับกษัตริย์และผู้มีอำนาจทั้งหมดที่อิสราเอลทำให้พ่ายแพ้ไปในการเข้าไปและพิชิตแผ่นดินนั้น ในบทนี้มีสรุปย่อเกี่ยวกับชัยชนะหลายครั้งของพวกเขาบนฝั่งตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดนก่อนที่พวกเขาข้ามมันไป มีการกล่าวถึงสิโหนกษัตริย์คนอาโมไรต์ผู้อาศัยอยู่ในเขตแดนตอนใต้และตะวันออกของประเทศอิสราเอลในปัจจุบัน

มีการเอ่ยถึงแม่น้ำหลายสายในเขตแดนนั้นซึ่งแบ่งแยกผู้มีอำนาจทั้งหลายออกจากกัน เช่น แม่น้ำอารโนนซึ่งเป็นพรมแดนระหว่างโมอับและคนอาโมไรต์ ขึ้นไปทางเหนืออีกคือ แม่น้ำยับบอกซึ่งเป็นพรมแดนของอัมโมน ทั้งหมดนี้อยู่ในประเทศจอร์แดนปัจจุบัน จากนั้นเป็นต้นมาการพิชิตของอิสราเอลก็มีต่อไปจนถึงทะเลกินเนเรทซึ่งเป็นที่รู้จักต่อมาในชื่อทะเลกาลิลี โดยรวมถึงทะเลเค็ม (ทะเลตาย) และทุกแห่งระหว่างนั้นด้วย เขตแดนตอนใต้และไปทางทิศตะวันออกจากกาลิลีเป็นที่รู้จักสมัยนั้นในชื่อบาซาน มีหมายเหตุไว้ด้วยว่าพวกมนุษย์ยักษ์ก็อาศัยอยู่ในเกชูร์ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเมืองบาซาน ที่อยู่ติดกับตอนใต้ของเมืองบาซาน โดยยังอยู่ฝั่งตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดนเหมือนเดิมคือ เขตแดนที่เรียกว่ากิเลอาด ในเขตแดนนี้เองที่ตระกูลรูเบน กาคาและครึ่งตระกูลมนัสเสห์ได้รับที่ดินเป็นกรรมสิทธิ์ของตน

ยชว 12:7-8 **ต่อไปนี้เป็นกษัตริย์แห่งแผ่นดินซึ่งโยชูวากับคนอิสราเอลได้ทำให้พ่ายแพ้** อยู่ฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างนี้ทางทิศตะวันตก ตั้งแต่บาอัลกาดในหุบเขาเลบานอน ถึงภูเขาฮาลัก ที่สูงเรื่อยขึ้นไปถึงเฮอีร์ ซึ่งโยชูวามอบให้แก่ตระกูลคนอิสราเอลให้ถือเป็นกรรมสิทธิ์ตามส่วนแบ่งของเขา 8 คือที่ดินในแดนเทือกเขา ในหุบเขา ในที่ราบ ในที่ลาด ในถิ่นทุรกันดารและในภาคใต้ เป็นแผ่นดินของคนฮิตไทต์ คนอาโมไรต์ คนคานาอัน คนเปริสซี คนฮีไวต์และคนเยบุส

จากนั้นมีสรุปย่อเกี่ยวกับการพิชิตของอิสราเอลบนฝั่งตะวันตกของแม่น้ำจอร์แดนในพื้นที่ที่เรียกว่าแผ่นดินอิสราเอลนับแต่นั้นเป็นต้นมา ชัยชนะและการพิชิตของพวกเขาขยายยาวจากเลบานอนทางทิศเหนือไปจนถึงเขตแดนตอนใต้ของเนเกฟ ภูเขา หุบเขา ที่ราบ และน้ำพุทั้งหมดที่อยู่ระหว่างนั้นก็ถูกยึดเป็นกรรมสิทธิ์ หมู่ชนต่างๆที่ถูกปราบคือ คนฮิตไทต์ คนอาโมไรต์ คนคานาอัน คนเปริสซี คนฮีไวต์และคนเยบุส

ยชว 12:9-24 คือกษัตริย์เมืองเยรีโคองค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองอัยที่อยู่ข้างเบซเอลอง
ค้หนึ่ง 10 กษัตริย์เมืองเยรูซาเล็มองค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองเฮโบรนองค์หนึ่ง 11 กษัตริย์เมืองยารมู
ทองค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองลาคีซองค์หนึ่ง 12 กษัตริย์เมืองเอกโลนองค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองเกเซอร์
องค์หนึ่ง 13 กษัตริย์เมืองเดบีร์องค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองเกเดร์องค์หนึ่ง 14 กษัตริย์เมืองโฮรมาห์
องค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองอาราดองค์หนึ่ง 15 กษัตริย์เมืองลิบนาห์องค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองอดุลลัมองค์
หนึ่ง 16 กษัตริย์เมืองมักเคดาห์องค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองเบซเอลองค์หนึ่ง 17 กษัตริย์เมืองทัปปูวาห์
องค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองเฮเฟอร์องค์หนึ่ง 18 กษัตริย์เมืองอาเฟกองค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองลาซาโรนง
ค้หนึ่ง 19 กษัตริย์เมืองมาโดนองค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองฮาไซร์องค์หนึ่ง 20 กษัตริย์เมืองซิมโรนเมโร
นองค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองอัคซาฟองค์หนึ่ง 21 กษัตริย์เมืองทาอานาองค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองเมกิด
โดองค์หนึ่ง 22 กษัตริย์เมืองเคเดซองค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองโยกนอัมในการเมลงองค์หนึ่ง 23
กษัตริย์เมืองโดร์ในบริเวณชายแดนของโดร์องค์หนึ่ง กษัตริย์ของประชาชาติต่างๆในกิลกาลองค์
หนึ่ง 24 กษัตริย์เมืองทิรซาห์องค์หนึ่ง รวมทั้งหมดเป็นกษัตริย์สามสิบเอ็ดองค์ด้วยกัน

รายชื่อกษัตริย์แต่ละองค์ของเมืองและรัฐต่างๆที่ถูกพิชิตโดยอิสราเอลถูกทำให้ไว้ กษัตริย์
ทั้งหมดสามสิบเอ็ดองค์พ่ายแพ้ไปขณะที่คนอิสราเอลพิชิตแผ่นดินนั้น

*ภาพรวมของโยชูวา 13: ในบทนี้โยชูวาได้รับคำสั่งเกี่ยวกับการแบ่งแผ่นดินนั้น บทนี้
แบ่งย่อยได้ดังนี้ (1) เขตแดนต่างๆของแผ่นดินนั้นที่ยังไม่ถูกพิชิตถูกสาธยายไว้ในข้อ 1-6 และ
(2) มรดกของตระกูลต่างๆแบบเฉพาะเจาะจงในข้อ 7-33*

ยชว 13:1-6 เมื่อโยชูวาชราลงมีอายุมากแล้ว พระเยโฮวาห์ก็ตรัสกับท่านว่า
"เจ้าชราลงมีอายุมากแล้ว แต่แผ่นดินที่จะต้องยึดครองนั้นยังมีอีกมาก 2 ต่อไปนี้เป็นแผ่นดินที่
ยังเหลืออยู่ คือ ท้องถิ่นฟิลิสเตียทั้งหมด และท้องถิ่นของคนเกชูร์ทั้งหมด 3 ตั้งแต่ชิโรร์ซึ่งอยู่
หน้าอียิปต์ เหนือขึ้นไปถึงเขตแดนเอโครน นับกันว่าเป็นของคนคานาอัน ผู้ครอบครองฟิลิสเตีย
มีอยู่ห้าคนด้วยกัน คือ ผู้ครอบครองเมืองกาซา เมืองอัชโดด เมืองอัชเคโลน เมืองกัท และเมือง
เอโครน และเมืองของคนอิฟวาท์ด้วย 4 ซึ่งอยู่ที่ศัใต้คือแผ่นดินทั้งสิ้นของคนคานาอัน และเขต
เมออาราห์ ซึ่งเป็นของชาวไซดอนถึงเมืองอาเฟก ถึงเขตแดนของคนอามไรต์ 5 และแผ่นดินของ
ชาวเกบาลและเลบานอนทั้งหมด ไปทางที่ดวงอาทิตย์ขึ้น จากบาอัลกาดที่อยู่เชิงภูเขาเฮอร์โมน

ถึงทางเข้าเมืองสามัคคี 6 ชาวแดนเทือกเขาทั้งหมดจากเลบานอนจนถึงมิสเรโฟทมาอิม และคนไซดอนทั้งหมด เราจะขับไล่เขาทั้งหลายออกไปให้พ้นหน้าคนอิสราเอลเอง เพียงแต่เจ้าจงจับสลากแบ่งดินแดนเหล่านั้นให้เป็นมรดกแก่อิสราเอล ดังที่เราบัญญัติเอาไว้

พอถึงตอนนี้โยชูวาก็ได้กลายเป็นคนชราแล้ว เขื่อกันว่า ณ จุดนี้เขาน่าจะอายุประมาณหนึ่งร้อยเจ็ดปีแล้ว (เขามีชีวิตอยู่ต่อไปถึงหนึ่งร้อยสิบปี การพิชิตแผ่นดินนั้นน่าจะกินเวลาเจ็ดปี และเขาไม่ได้มีชีวิตอยู่ต่อไปนานนักหลังจากนี้เป็นต้นไป) พระเจ้าจึงตรัสกับเขาออกจากพลับพลา ข้อความของพระองค์นั้นก็ง่าย ๆ “แต่แผ่นดินที่จะต้องยึดครองนั้นยังมีอีกมาก” แม้ว่าพวกเขาได้รับชัยชนะในบริเวณกว้างแล้ว แต่ชายแดนและขอบนอกสุดของแผ่นดินนั้นที่ทรงสัญญาไว้กับอับราฮัมก็ยังไม่ได้ถูกยึดเอามา ขอบนอกของแผ่นดินนั้นขยายต่อไปถึงแม่น้ำในอียิปต์ (ซีโฮอร์) ขึ้นไปจนถึงพื้นที่ๆต่อมาถูกเรียกว่าฟิลิสเตียและเมืองต่างๆของมันบนชายฝั่งตะวันตกเฉียงใต้ของแผ่นดินนั้น พื้นที่อื่นๆยังเหลืออยู่ซึ่งรวมถึงเขตแดนของเลบานอนที่อยู่ทางเหนือ พระเจ้าได้ทรงสัญญาแล้วว่าพระองค์จะทรงขับไล่ชาวแผ่นดินนั้นออกไปและพระองค์จะทรงแบ่งมันออกแก่อิสราเอลให้เป็นมรดก

ยชว 13:7-13 ฉะนั้นบัดนี้จึงแบ่งแผ่นดินนี้ออกให้เป็นมรดกแก่คนเก้าตระกูลพร้อมกับคนมนัสเสห์ครึ่งตระกูลด้วย" 8 ส่วนมนัสเสห์อีกครึ่งตระกูล คนรูเบน และคนกาดได้รับส่วนมรดกของเขา ซึ่งโมเสสได้มอบให้ทางฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้นด้านตะวันออก ส่วนที่โมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์มอบให้เขาคือ 9 ตั้งแต่อาโรเออร์ ซึ่งอยู่ริมลุ่มแม่น้ำอารโนน และเมืองที่อยู่กลางลุ่มแม่น้ำนี้ และที่ราบเมเดบาตลอดจนถึงดีโอบน 10 และหัวเมืองทั้งสิ้นของสิโหนกษัตริย์คนอาโมไรต์ ผู้ซึ่งครอบครองอยู่ในเฮชโบน ไกลออกไปจนถึงเขตแดนคนอัมโมน 11 กับเขตกิเลอาดและท้องถื่นของคนเกชูร์และคนมาอาคาห์ และภูเขาเฮอร์โมนทั้งหมด และเมืองบาซานทั้งสิ้นจนถึงเมืองสาเลคาห์ 12 ตลอดราชอาณาจักรของโอกในบาซาน ผู้ครอบครองอยู่ในอัซทาโรทและในเอเดรอี ท่านเป็นพวกมนุษยย์ยักษ์ที่เหลืออยู่ เมืองเหล่านี้โมเสสรบชนะ และได้ขับไล่ให้ออกไป 13 แต่คนอิสราเอลยังหาได้ขับไล่คนเกชูร์หรือคนมาอาคาห์ให้ออกไปไม่ แต่คนเกชูร์กับคนมาอาคาห์ยังอาศัยอยู่ในหมู่คนอิสราเอลจนทุกวันนี้

พระเจ้าจึงทรงสั่งโยชูวาให้เริ่มกระบวนการแบ่งแผ่นดินที่อยู่ฟากตะวันตกของแม่น้ำจอร์แดนให้แก่เก้าตระกูลครึ่งที่เหลือ มีการทวนซ้ำว่าตระกูลรูเบน กาดและครึ่งตระกูลมนัสเสห์ได้รับมรดกของตนแล้วบนฝั่งตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดน “แต่คนอิสราเอลยังหาได้ขับไล่

คนเขารู้หรือคนมาอากาศให้ออกไปไม่” คนต่างชาติเหล่านี้ยังอาศัยอยู่ต่อไปในท่ามกลางตระกูลเหล่านั้นที่อยู่ฝั่งตะวันออก พวกเขากลายเป็นหนามแทงสีข้างคนอิสราเอลในภายหลังจริงๆ การเชื่อฟังแบบครึ่งๆกลางๆกลายเป็นการไม่เชื่อฟังแบบครึ่งๆกลางๆและหลอกหลอนคนอิสราเอลตั้งแต่นั้นมาจนถึงขณะนี้ ตลอดหลายยุคหลายสมัย อิสราเอลไม่เคยมีอำนาจควบคุมเขตแดนนั้นอย่างมีนัยสำคัญเลย นั่นก็เป็นจริงอย่างแน่นอนในปัจจุบัน

ยชว 13:14 เฉพาะตระกูลเลวีตระกูลเดียวโมเสสหาได้มอบมรดกให้ไม่ ของบุชาด้วยไฟที่ถวายเป็นพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลเป็นมรดกของเขา ดังที่พระองค์ตรัสไว้แก่เขาแล้ว มีหมายเหตุอีกครั้งว่า ตระกูลเลวีไม่ได้รับมรดกอะไรอย่างเฉพาะเจาะจง แทนที่จะเป็นเช่นนั้น มรดกของพวกเขากลับเป็นเครื่องสตัวบูชาต่างๆแห่งพลับพลา องค์พระผู้เป็นเจ้าจึงกลายเป็นส่วนแบ่งของพวกเขา

ยชว 13:15-32 และโมเสสได้มอบส่วนมรดกให้แก่ตระกูลคนรูเบนตามครอบครัวของเขา 16 ดังนั้นเขตแดนของเขาจึงตั้งแต่อาริเออร์ซึ่งอยู่ริมลุ่มแม่น้ำอารโนนและเมืองซึ่งอยู่กลางลุ่มแม่น้ำนั้นและที่ราบเมืองเมเดบาทั้งสิ้น 17 ทั้งเมืองเฮชโบน รวมทั้งหัวเมืองทั้งสิ้นซึ่งอยู่บนที่ราบนั้น คือดีโบน และบาโมทบาอัล และเบธบาอัลเมโอน 18 กับยาฮาซ และเคเดโมท และเมฟาอาท 19 และคีริยาธอิม และสิบมาห์และเศเรทซาหาร์ซึ่งอยู่บนเนินเขาแห่งหุบเขา 20 กับเบธเปโออร์ และที่อัสโดดปีสกาห์ และเมืองเบธเยซิโมท 21 คือหัวเมืองทั้งสิ้นซึ่งอยู่บนที่ราบ และทั้งราชอาณาจักรทั้งหมดของสิโหนกษัตริย์คนอาโมไรต์ผู้ครอบครองอยู่ในเฮชโบน ซึ่งโมเสสได้กระทำให้พ่ายแพ้พร้อมกับเจ้านายของมีเดียน คือ เอวี เรเคม สุร์ และเฮอร์ กับเรบา เป็นเจ้านายซึ่งขึ้นแก่กษัตริย์สิโหนผู้พำนักอยู่ในแผ่นดินนั้น 22 หนึ่งคนอิสราเอลได้ฆ่าบาลาอัมบุตรชายเบโออร์ผู้เป็นคนทำนายเสียด้วยดาบพร้อมกับคนอื่นที่เขาได้ฆ่ามัน 23 อาณาเขตของคนรูเบนคือแม่น้ำจอร์แดนเป็นพรมแดน นี่เป็นมรดกของคนรูเบนตามครอบครัว รวมทั้งหัวเมืองและชนบทด้วย 24 โมเสสได้มอบมรดกให้แก่ตระกูลกาต คือคนกาตตามครอบครัวของเขาด้วย 25 อาณาเขตของเขาคือยาเซอร์และหัวเมืองกิเลอาดทั้งหมด และครึ่งหนึ่งของแผ่นดินคนอัมโมนถึงอาริเออร์ซึ่งอยู่หน้าเมืองรับบาห์ 26 ตั้งแต่เมืองเฮชโบน จนถึงเมืองรามัทมิสเปห์และเบโทนิม และตั้งแต่มาหะนาอิมจนถึงเขตแดนเดบิร์ 27 ในหว่างเขา มีเมืองเบธฮารัม เบธนิมราห์ สุกคทและซาโฟน ราชอาณาจักรส่วนที่เหลือของสิโหนกษัตริย์เมืองเฮชโบนนั้น มีแม่น้ำจอร์แดนเป็นพรมแดน จดทะเลคินเนเรทตอนปลายข้างล่าง ด้านตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น 28 นี้

เป็นมรดกของคนภาคตามครอบครัวของเขา รวมทั้งหัวเมืองและชนบทด้วย 29 อื่นซึ่งโมเสสได้มอบมรดกให้แก่คนมนัสเสห์ครึ่งตระกูล เป็นส่วนแบ่งที่ได้กับคนมนัสเสห์ครึ่งตระกูลตามครอบครัวของเขา 30 อาณาเขตของเขาทั้งหลายเริ่มตั้งแต่มาหะนาอิมตลอดบาซันทั้งสิ้น คือราชอาณาจักรทั้งสิ้นของโอกษัตริย์เมืองบาซัน และหัวเมืองทั้งหมดของยาอีร์ มีหกสิบหัวเมืองด้วยกันอยู่ในบาซัน 31 และกิเลอาดครึ่งหนึ่ง และเมืองอัชทาโรทกับเมืองเอเดรอี หัวเมืองของราชอาณาจักรโอกในบาซัน หัวเมืองเหล่านี้เป็นส่วนแบ่งของคนมาคีร์บุตรชายมนัสเสห์ เป็นของครึ่งหนึ่งของคนมาคีร์ ตามครอบครัวของเขา 32 เหล่านี้เป็นดินแดนต่างๆซึ่งโมเสสได้แบ่งปันให้เป็นมรดก ณ ที่ราบโมอับ ฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้นทิศตะวันออกของเมืองเยรีโค

รายละเอียดของการแบ่งแผ่นดินที่อยู่ฟากตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดนให้แก่ตระกูลรูเบน กาด และครึ่งตระกูลมนัสเสห์ถูกบรรยายไว้ น่าสนใจตรงที่มีความเห็นกล่าวไว้ในข้อ 22 เกี่ยวกับบาลาอัมและที่ว่าเขาพินาศพร้อมกับพวกประมุขของมีเดียน ตรงนี้เขาถูกเรียกด้วยว่าเป็นคนทำนาย หรือคนที่ทำการทำนายได้

ยชว 13:33 แต่โมเสสมิได้มอบมรดกให้แก่คนตระกูลเลวี พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลเป็นมรดกของเขา ดังที่พระองค์ตรัสไว้กับเขา มีหมายเหตุกล่าวไว้อีกครั้งว่าคนเลวีไม่ได้รับมรดกเลย องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงกลายเป็นมรดกของพวกเขา

ภาพรวมของโยชูวา 14: การมอบแผ่นดินนั้นให้แก่ตระกูลต่างๆเริ่มต้นขึ้น ที่เจาะจงเป็นพิเศษก็คือว่า เฮ โบรินถูกยกให้แก่คาเลบ

ยชว 14:1-15 ต่อไปนี้เป็นดินแดนต่างๆซึ่งประชาชนอิสราเอลได้รับเป็นมรดกในแผ่นดินคานาอัน ซึ่งเอเลอาซาร์ปุโรหิตและโยชูวาบุตรชายนูน และหัวหน้าบรรพบุรุษของตระกูลต่างๆแห่งคนอิสราเอลได้แจกจ่ายให้เป็นมรดกแก่เขา 2 มรดกนี้เขาจับสลากแบ่งกันในระหว่างคนเก้าตระกูลครึ่ง ตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาทางโมเสส 3 เพราะโมเสสได้ให้มรดกแก่คนสองตระกูลครึ่งทางฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้นแล้ว แต่ท่านหาได้แบ่งส่วนมรดกให้แก่พวกเลวีไม่ 4 เพราะว่าลูกหลานของโยเซฟมีสองตระกูล คือมนัสเสห์และเอฟราอิม และพวกเลวีหาได้มีส่วนแบ่งในแผ่นดินนั้นไม่ได้แต่หัวเมืองที่จะเข้าอาศัยอยู่กับลานทุ่งหญ้ารอบเมืองสำหรับฝูงสัตว์และทรัพย์สินของเขาเท่านั้น 5 คนอิสราเอลได้กระทำตามที่พระเยโฮวาห์ทรง

บัญชาไว้กับโมเสส เขาแบ่งที่ดินกัน 6 ขณะนั้นคนยูดาห์มาหาโยชูวา ณ เมืองกิลกาล และคาเลบ บุตรชายเยฟุนเนห์ชาวเคนัสได้กล่าวแก่ท่านว่า “ท่านทราบเรื่องซึ่งพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสส บุรุษของพระเจ้าที่คาเดชบารเนียเกี่ยวกับท่านและข้าพเจ้าแล้ว 7 เมื่อโมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์ใช้ให้ข้าพเจ้าไปจากคาเดชบารเนีย เพื่อสอดแนมดูแผ่นดิน ข้าพเจ้ามีอายุสี่สิบปี ข้าพเจ้าได้นำข่าวมาแจ้งแก่ท่านตามความคิดเห็นของข้าพเจ้า 8 แต่ส่วนพี่น้องซึ่งขึ้นไปพร้อมกับข้าพเจ้าได้กระทำให้อจิตใจของประชาชนละลายไป แต่ข้าพเจ้าได้ติดตามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้าอย่างสุดใจ 9 ในวันนั้นโมเสสได้ปฏิญาณว่า ‘แท้จริงแผ่นดินซึ่งทำของท่านได้เหยียบย่ำไปนั้นจะตกเป็นมรดกของท่าน และของลูกหลานของท่านสืบไปเป็นนิตย์ เพราะว่าท่านได้ติดตามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้าอย่างสุดใจ’ 10 และบัดนี้ ดูเถิด พระเยโฮวาห์ยังทรงให้ข้าพเจ้ามีชีวิตอยู่ตลอดสี่สิบห้าปีนี้ ดังที่พระองค์ตรัส ตั้งแต่พระเยโฮวาห์ตรัสเช่นนี้แก่โมเสส เมื่อคนอิสราเอลเดินทางอยู่ในถิ่นทุรกันดาร และบัดนี้ ดูเถิด วันนี้ข้าพเจ้ามีอายุแปดสิบห้าปีแล้ว 11 วันนี้ข้าพเจ้ายังมีกำลังแข็งแรงเช่นเดียวกับวันที่โมเสสใช้ให้ข้าพเจ้าไป กำลังของข้าพเจ้าในการทำศึกสงครามหรือออกไปและเข้ามาเดี๋ยวนี้ก็เหมือนครั้งนั้น 12 ฉะนั้นบัดนี้ขอมอบแดนที่อกเขานี้ ซึ่งพระเยโฮวาห์ตรัสในวันนั้นให้แก่ข้าพเจ้า เพราะท่านได้ยืนยันในวันนั้นแล้วว่าคนอานาคอยู่ที่นั่น มีหัวเมืองใหญ่ที่มีกำแพงล้อมอย่างเข้มแข็ง ชะรอยพระเยโฮวาห์จะทรงสถิตกับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็จะขับไล่เขาออกไปได้ ดังที่พระเยโฮวาห์ตรัสไว้แล้ว” 13 แล้วโยชูวาก็อวยพรแก่ท่านและยกเมืองเฮโบรนให้คาเลบบุตรชายเยฟุนเนห์เป็นมรดก 14 เฮโบรนจึงตกเป็นมรดกแก่คาเลบบุตรชายเยฟุนเนห์คนเคนัสจนทุกวันนี้ เพราะว่าท่านติดตามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลอย่างสุดใจ 15 เมืองเฮโบรนนั้นแต่เดิมมีชื่อว่าคีริยาทอารบา อารบาคนนี้เป็นคนใหญ่โตในคนอานาค แผ่นดินจึงได้สงบจากการศึกสงคราม

บทที่สิบสี่ของหนังสือโยชูวากล่าวถึงการแบ่งแผ่นดินครั้งแรกให้แก่คาเลบหลังจากการพิชิตมันได้ ข้อ 1-5 เล่าย้อนสั้นๆถึงการแบ่งแผ่นดินบนฝั่งตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดนให้แก่ตระกูลเหล่านั้นที่ขอมัน (รูเบน กาด และครึ่งตระกูลมนัสเสห์)

มีบันทึกกล่าวไว้ว่าคาเลบเข้ามาขอภูเขานั้นซึ่งเมืองเฮโบรนตั้งอยู่บนนั้น โยชูวาให้ตามคำขอของเขา ที่น่าสนใจเป็นพิเศษก็คือความเห็นที่ถูกกล่าวสามครั้งในการหารือกันครั้งนี้ที่ว่าคาเลบ “ติดตามพระเยโฮวาห์อย่างสุดใจ” คาเลบยกเรื่องนี้ขึ้นต่อหน้าโยชูวา เขาเตือนความจำโยชูวาว่าโมเสสได้สังเกตเห็นเรื่องนี้เช่นกัน มีบันทึกกล่าวไว้อีกครั้งในข้อ 14 ในรูปแบบหมายเหตุ

เสริมของการที่คาเลบ “ติดตามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลอย่างสุดใจ” คำที่แปลว่า **อย่างสุดใจ (มาเลย)** มีความหมายว่า ‘โดยสมบูรณ์’ หรือ ‘โดยรวมทั้งหมด’ แน่ทีเดียว มันช่างเป็นคำพยานที่ดีจริงๆ! คาเลบได้ปฏิบัติตามพระบัญชาของพระเจ้าหมดทุกเรื่องอย่างสุดใจของเขา ดูเพลงสดุดี 119:2, 10

ที่ควรหมายเหตุเพิ่มเติมก็คือ บันทึกเกี่ยวกับคาเลบที่ว่าเขาอายุสี่สิบปีตอนที่เขาไปค้นดูแผ่นดินนั้นในฐานะผู้สอดแนมคนหนึ่ง ในสิบสองคนนั้น ในข้อ 10 เขาออกความเห็นว่าเป็นที่เข่าเข่าขึ้นสี่สิบห้าปีแล้ว เมื่อหักช่วงเวลาแห่งการร่อนเร่สามสิบแปดปีขึ้นไปออก มันก็บ่งบอกว่าการพิชิตแผ่นดินนั้นใช้เวลาประมาณเจ็ดปี คาเลบกล่าวแก่โยชูวาอีกว่าเขาแข็งแรงตอนอายุแปดสิบห้าปีพอๆกับในวันที่โมเสสใช้เขาไปเมื่อสี่สิบห้าปีก่อนหน้านั้น ในบริบทนั้น คาเลบสัญญาว่าโยชูวาว่าหากเขาได้รับภูเขาสองเขา เขาก็จะขับไล่คนอานาคออกไป ความสามารถที่จะกระทำเช่นนั้นได้ขึ้นอยู่กับว่าถ้า “พระเยโฮวาห์จะทรงสถิตกับข้าพเจ้า” เมื่อนั้นเขาก็ทราบว่าเขาจะสามารถขับไล่คนพวกนั้นออกไปได้ นี่ไม่เพียงแสดงให้เห็นถึงความทุ่มเทและความเชื่อฟังของโมเสสเท่านั้น แต่รวมถึงความเชื่อของเขาด้วย แน่ทีเดียวเขา “ติดตามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลอย่างสุดใจ”

ภาพรวมของโยชูวา 15: พรหมแดนจะจงสำหรับมรดกของตระกูลยูดาห์ที่ถูกบรรยายไว้ บทนี้แบ่งย่อยได้ดังนี้ (1) พรหมแดนที่ดินของตระกูลยูดาห์ในข้อ 1-12; (2) ที่ดินส่วนของคาเลบและการอวยพรบุตรสาวของเขาในข้อ 13-19 และ (3) เมืองและหมู่บ้านต่างๆที่ยกให้แก่ตระกูลยูดาห์ในข้อ 20-63

ยชว 15:1-63 ที่ดินส่วนของตระกูลคนยูดาห์ตามครอบครัวของเขานั้น ด้านใต้ถึงพรหมแดนเมืองเอโดม คือถึงถิ่นทุรกันดารสินเป็นที่สุดปลายเขตด้านใต้ 2 พรหมแดนทางทิศใต้นั้นตั้งแต่ต้นจากปลายทะเลเค็ม คือตั้งแต่อ่าวซึ่งไปทางทิศใต้ 3 ยื่นไปทางด้านใต้ของมาอาลัครับบิม ผ่านเรื่อยไปถึงสิน แล้วขึ้นไปทางด้านใต้เมืองคาเดชบารเนีย ตามทางเมืองเฮโรน ขึ้นไปถึงเมืองอัคร์เลียวไปถึงการคา 4 ผ่านเรื่อยไปถึงอัสโมนยื่นออกไปถึงแม่น้ำอีปัทมาลันสุดลงที่ทะเล ที่กล่าวนี้จะเป็นพรหมแดนด้านใต้ของท่าน 5 พรหมแดนด้านตะวันออกคือทะเลเค็มขึ้นไปถึงปากแม่น้ำจอร์แดน และพรหมแดนด้านเหนือตั้งแต่อ่าวที่ทะเลตรงปากแม่น้ำจอร์แดน 6 และ

พรมแดนนั้นยื่นไปถึงเบซอกลาห์ผ่านไปตามด้านเหนือของเมืองเบซอาราบาห์ และพรมแดนยื่นต่อไปถึงก้อนหินโบอันบุตรชายรุเบน 7 และพรมแดนยื่นไปถึงเดบิรัจากหุบเขาอาโคร์ ตรงไปทางทิศเหนือเลี้ยวไปหาเมืองกิลกาล ซึ่งอยู่ตรงข้ามทางข้ามเขาที่ชื่ออาคุมมิม ซึ่งอยู่ทางด้านใต้ของแม่น้ำ และพรมแดนก็ผ่านไปถึงน้ำพุเอนเซเมช ไปสิ้นสุดลงที่เอนโรเกล 8 แล้วพรมแดนก็ยื่นไปตามหุบเขาบุตรชายของอินโนมถึงไหล่เขาด้านใต้ของเมืองคนเยบส คือเยรูซาเล็ม แล้วพรมแดนก็ยื่นไปถึงยอดภูเขาซึ่งอยู่หน้าหุบเขาอินโนมทางด้านตะวันตก ที่หุบเขาแห่งพวกมนุษย์ยักษ์ด้านเหนือสุด 9 แล้วพรมแดนก็ยื่นไปจากยอดภูเขาถึงน้ำพุแห่งลำห้วยเนฟโทอาห์ จากที่นั้นก็มาถึงหัวเมืองแห่งภูเขาเอโฟรน แล้วพรมแดนก็เลี้ยวโค้งไปหาเมืองบาอาลาห์ คือเมืองคีรียาทยเออาริม 10 แล้วพรมแดนก็เลี้ยวโค้งจากบาอาลาห์ไปทางทิศตะวันตกถึงภูเขาเสอีร์ ผ่านไปตามไหล่เขาอาริมด้านเหนือ คือเคสะโลน ลงไปถึงเมืองเบซเซเมชผ่านเมืองทิมนาห์ไป 11 แล้วพรมแดนก็ยื่นออกไปจากทางไหล่นินเขาด้านเหนือของเมืองเอโครน แล้วก็โค้งไปหาเมืองซิกโครนผ่านไปถึงภูเขาบาอาลาห์ ออกไปถึงเมืองยับเนเอล และพรมแดนก็มาสิ้นสุดลงที่ทะเล 12 พรมแดนด้านตะวันตก คือทะเลใหญ่ตามฝั่งทะเล นี่เป็นพรมแดนล้อมรอบคนยูดาห์ตามครอบครัวของเขา 13 ตามพระคำรัสของพระเยโฮวาห์ที่ตรัสแก่โยชูวา ท่านยกที่ดินส่วนหนึ่งในเขตของคนยูดาห์ให้แก่คาเลบบุตรชายเยฟุนเนห์ คือเมืองอารบาห์ที่เรียกเมืองเฮโบรน อารบาเป็นบิดาของอานาค 14 และคาเลบได้จับไล่บุตรชายทั้งสามของอานาคออกจากที่นั่น คือเซชัย อาหิมานและทัลมัย ผู้เป็นบุตรของอานาค 15 และท่านขึ้นไปจากที่นั่นจะต่อสู้กับชาวเมืองเดบิรั เมืองเดบิรัเดิมมีชื่อว่า คีรียาทยเสเฟอร์ 16 และคาเลบกล่าวว่า “ผู้ใดโจมตีเมืองคีรียาทยเสเฟอร์และยึดได้ เราจะยกอัครสาว์บุตรสาวของเราให้เป็นภรรยา” 17 และโอทนีเอลบุตรชายเคนัส น้องชายของคาเลบตีเมืองนั้นได้ ท่านจึงยกอัครสาว์บุตรสาวของตนให้เป็นภรรยา 18 อยู่มาเมื่อแต่งงานกันแล้วนางจึงชวนสามีให้ขอที่นาต่อบิดา นางก็ลงจากหลังลา และคาเลบถามนางว่า “เจ้าต้องการอะไร” 19 นางตอบว่า “ขอของขวัญให้ลูกสักอย่างหนึ่งเถิด เมื่อพ่อให้ลูกมาอยู่ในแผ่นดินภาคใต้แล้ว ลูกขอน้ำพุด้วย” คาเลบยกน้ำพุบนและน้ำพุล่างให้แก่นาง 20 ต่อไปนี้เป็นมรดกของตระกูลคนยูดาห์ตามครอบครัวของเขา 21 หัวเมืองที่เป็นของตระกูลคนยูดาห์ ซึ่งอยู่ทางทิศใต้สุดทางพรมแดนเอโดม คือเมืองยับเซเอล เอเดอร์ และยาถูร 22 คีนาห์ ดีโมนาห์ อาดาดาห์ 23 เคเดช ฮาโซร์ อิทนาน 24 คีฟ เทเลม เบอาโลท 25 ฮาโซร ฮาดัททาห์ เครีโอท เฮสโรน คือเมืองฮาโซร์ 26 อามัม เซมา โมลาดาห์ 27 ฮาซารกัลดาดห์ เฮซโมน เบซเปเลท 28 ฮาซารชูอาล เบเออร์เซบา บีซิโอธียาห์ 29 บาอาลาห์ อิมิม

เอเชม 30 เอลโธลัด เคสึล โฮรมาห์ 31 คิกลาท มัดมันนาห์ สันสันนาห์ 32 เลบาโอท ซิลิม อายิน และเมืองริมโมน รวมทั้งหมดเป็นยี่สิบเก้าหัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย 33 ในหุบเขามิ เมืองเอชทาโอล โสราห์ อชันนาห์ 34 ศาโนอาห์ เอนกันนิม ทับปัววาท์ เอนาม 35 ยารมูท อดุลลัม โสโคห์ อาซคาห์ 36 ซาอาราอิม อติธาอิม เกเดราห์ เกเดโรธาอิม รวมเป็นสิบสี่หัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย 37 เมืองศนัน ฮาดัสสาห์ มิกดัลกาด 38 ดิเลอัน มิสเปห์ โยกเซเอล 39 ลาคิช โบสคาท เอกโลน 40 คับบอน ลามัม คิทลิซ 41 เกเดโรท เบชดาโกน นาอามาห์และเมืองมักเคดาห์ รวมเป็นสิบหกหัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย 42 ลิบนานาห์ เอเซอร์ อาซัน 43 ยีฟทาห์ อชันนาห์ เนซิบ 44 เคอีลาห์ อักซิบ มาเรซาห์ รวมเป็นเก้าหัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย 45 เอโครน กับหัวเมืองและชนบทของเมืองนั้น 46 จากกรุงเอโครนถึงทะเล และบรรดาเมืองที่อยู่ริมเมืองอัชโดดกับชนบทของเมืองนั้นๆ 47 อัชโดด กับหัวเมืองและชนบทของเมืองนั้น กาชา กับหัวเมืองและชนบทของเมืองนั้นจนถึงแม่น้ำอียิปต์ และทะเลใหญ่พร้อมกับฝั่งชายทะเล 48 และในแดนเทือกเขา คือ ซามิรั ยาททีร์ โสโคห์ 49 ดานนาห์ คิริยาทสันนาห์ คือเมืองเดบีร์ 50 อานาบ เอชเทโมห์ อานิม 51 โกเซน โฮโลน กิโลห์ รวมเป็นสิบเอ็ดหัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย 52 อาหรับ ดูมาห์ เอชาน 53 ยานิม เบชทับปัววาท์ อาเฟคาห์ 54 ฮุมทาห์ คิริยาทอารบา คือเมืองเฮโบรน และเมืองศิโยร์ รวมเป็นเก้าหัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย 55 มาโอน การเมล ศิฟยูทซาห์ 56 ยิสเรเอล โยกเดอัม ศาโนอาห์ 57 คาอิม กิเบอาห์ และทิมนาห์ รวมเป็นสิบหัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย 58 ฮัลฮูล เบชซูร์ เกโดร์ 59 มาอาราท เบซาโนท และเมืองเอลเทโคน รวมเป็นหกหัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย 60 คิริยาทบาอัล คือเมืองคิริยาทเยอาริม และรับบาห์ รวมเป็นสองหัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย 61 เมืองที่ในถิ่นทุรกันดาร คือเบชอาราบาห์ มิดดีน เสคะคาห์ 62 นิบซาน เมืองเกลื่อ และเอนเกดี รวมเป็นหกหัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย 63 แต่คนเยบุสซึ่งเป็นชาวเมืองเยรูซาเล็มนั้น ประชาชนยูดาห์หาได้จับไล่ไปไม่ ดังนั้นแหละคนเยบุสจึงอาศัยอยู่กับประชาชนยูดาห์ที่เมืองเยรูซาเล็มจนถึงทุกวันนี้

โยชูวาบทที่ 15 กำหนดการแบ่งมรดกของแผ่นดินนั้นให้แก่ตระกูลยูดาห์ พรหมแดนของมันถูกบรรยายอย่างละเอียดในพื้นที่ส่วนตอนกลางของแผ่นดินที่อยู่ทางทิศตะวันตกของทะเลตาย ที่ควรหมายเหตุไว้เป็นพิเศษก็คือว่า จริงๆแล้วคาเลบจับไล่คนคานาอันออกไปจากเขตแดนเมืองเฮโบรน (สมัยนั้นเรียกว่า อารบา) ที่อยู่ติดกันคือเมืองเดบีร์ (เป็นที่รู้จักเช่นกันในชื่อ คิริยาทเสเฟอร์) คาเลบประกาศว่าผู้ใดก็ตามที่พิชิตมันได้ เขาจะยกบุตรสาวของตนคือ อัสสาห์ ให้เป็น

ภรรยา หลานชายของคาเลบชื่อว่า โอทนีเอล ยอมรับคำทำและพิชิตเมืองนั้นได้ คาเลบจึงยกบุตรสาวของตนให้แก่เขาเป็นภรรยา ที่น่าสนใจมากขึ้นไปอีกก็คือว่า โอทนีเอลคนเดียวกันนี้ต่อมา กลายเป็นผู้วินิจฉัยคนแรกในอิสราเอลหลังจากโยชูวาสิ้นชีวิต

ขณะเดียวกัน อัครสาวกที่ชวนสามเณรที่เพิ่งแต่งงานให้อ่อนนุญาติให้นางขออะไรพิเศษต่อคาเลบ แม้มีได้ระบุไว้ แต่เห็นได้ชัดว่าเขาตอบตกลง นางจึงเข้าไปหาบิดาคือ คาเลบและขอว่า “ขอของขวัญให้ลูกสักอย่างหนึ่งเถิด เมื่อพ่อให้ลูกมาอยู่ในแผ่นดินภาคใต้แล้ว ลูกขอน้ำพุด้วย” เห็นได้ชัดว่าแผ่นดินที่ยกให้นางนั้นไม่มีน้ำตามธรรมชาติอยู่เลย นางจึงขอให้เขาขุดที่ดินเพิ่มให้โดยมีน้ำอยู่บนแผ่นดินนั้นด้วย คาเลบก็ยอมตามคำขอโดยให้ที่ดินเพิ่มเติมแก่นางซึ่งบนนั้นมีน้ำพุทั้งในที่ราบสูงและในที่ราบต่ำด้วย คำที่แปลว่า **ล่าง (ทักษิณ)** มีความหมายง่ายๆว่า ‘ที่อยู่ต่ำกว่า’

บทนี้ปิดท้ายด้วยความเห็นแบบเป็นกลางที่ว่าคนเยรูซาเล็มยังอาศัยอยู่ในเยรูซาเล็มต่อไป แม้ว่าโยชูวาได้มีชัยต่ออัครราชกุมารแห่งเยรูซาเล็มแล้วดังที่ระบุไว้ในโยชูวา 10:1, 26, 42 แต่เห็นได้ชัดว่าอิสราเอลไม่เคยพิชิตเมืองนั้นได้เลย ข้อความภาษาฮีบรูเกี่ยวกับคำว่า **ขับไล่ไปไม่ได้** ก็แปลได้ด้วยว่า ‘มิได้ขับไล่ไป’ ไม่ว่าในกรณีใด คนอิสราเอลก็มิได้ขับไล่พวกเขาออกไป คนเยรูซาเล็มอาศัยอยู่ต่อไปที่เมืองเยรูซาเล็มเป็นเวลาหลายปีหลังจากนั้น บางคนยกเหตุผลว่า เพราะว่าเมืองเยรูซาเล็มจริงๆแล้วตั้งอยู่บนพรมแดนของยูดาห์และเบนยามิน (ดู โยชูวา 18:28) ทั้งสองตระกูลจึงไม่เริ่มลงมือขับไล่คนเยรูซาเล็มออกไป พอถึงสมัยของดาวิดในอีกเกือบสี่ร้อยปีต่อมา คนเหล่านั้นจึงถูกขับไล่ออกไปในที่สุด

รูปแบบของการอ้อมน้อมและการไม่เอาจริงเอาจังในเรื่องการเชื่อฟังพระบัญชาของพระเจ้ากำลังเกิดขึ้นท่ามกลางประชากรของพระเจ้าในตอนนั้น ดังที่ระบุไว้ในโยชูวา 13:13 ตรงนี้ 16:10 และ 17:12-13 คนคานาอันกลุ่มย่อยๆถูกปล่อยให้เหลืออยู่ในแผ่นดินนั้น แทนที่จะขับไล่คนเหล่านั้นไปอย่างที่พระเจ้าได้ทรงบัญชา คนอิสราเอลกลับใช้เส้นทางที่เจอกับการต่อต้านน้อยที่สุดและยอมให้คนเหล่านั้นอยู่ต่อหน้าตน การอ้อมน้อมเช่นนั้นจะกลายเป็นหนามเสียดแทงสีข้างของพวกเขาในกาลอันเหมาะสม

ภาพรวมของโยชูวา 16: การแบ่งแผ่นดินนั้นดำเนินต่อไปโดยที่ดินต่างๆถูกยกให้เป็น ส่วนของตระกูลมนัสเสห์และเอฟราอิม

ยชว 16:1-10 ที่ดินตามสลาทของลูกหลานโยเซฟนั้นเริ่มจากแม่น้ำจอร์แดน ไกลๆเมืองเยรีโค ทิศตะวันออกของน้ำแห่งเยรีโคเข้าไปในถิ่นทุรกันดารขึ้นไปจากเยรีโคเข้าไปในแดนเทือกเขาเบเชล 2 จากเมืองเบเชลไปยังเมืองลูธ ผ่านเรื่อยไปถึงเมืองอาทาโรท ยังเขตของคนอารคี 3 แล้วลงไปทางทิศตะวันตกถึงเขตของคนยาฟเลที ไกลไปจนเขตเมืองเบธโฮโรนล่าง ถึงเมืองเกเซอร์ไปสิ้นสุดลงที่ทะเล 4 ลูกหลานของโยเซฟ คือคนมนัสเสห์และคนเอฟราอิม ได้รับมรดกของเขา 5 เขตของคนเอฟราอิมตามครอบครัวของเขาเป็นดังนี้ พรมแดนมรดกของเขา ด้านตะวันออก เริ่มแต่เมืองอาทาโรทอัดดาร์ ไกลไปจนถึงเบธโฮโรนบน 6 และพรมแดนยื่นไปถึงทะเลทางทิศเหนือคือเมืองมิกเมธัท ทางด้านตะวันออกพรมแดนโค้งมาหาเมืองทาอานัทซีโลห์ แล้วผ่านพื้นเมืองนี้ไปทางตะวันออกของเมืองยาโนอาห์ 7 แล้วลงไปจากยาโนอาห์ ถึงเมืองอาทาโรทและเมืองนาอาราห์ ไปจดเมืองเยรีโคสิ้นสุดลงที่แม่น้ำจอร์แดน 8 จากที่ப்புว่าห์พรมแดนลงไปทางทิศตะวันตกถึงแม่น้ำคานาห์ไปสิ้นสุดลงที่ทะเล นี่เป็นดินแดนมรดกของตระกูลคนเอฟราอิมตามครอบครัวของเขา 9 รวมทั้งหัวเมืองซึ่งแบ่งแยกไว้ให้คนเอฟราอิมในดินแดนมรดกของคนมนัสเสห์ คือบรรดาหัวเมืองเหล่านั้นกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย 10 ถึงอย่างไรก็ตามเขาหาได้จับไล่คนคานาอันซึ่งอาศัยอยู่ในเมืองเกเซอร์ให้ออกไปไม่ ดังนั้นคนคานาอันจึงอาศัยอยู่ในหมู่คนเอฟราอิมถึงทุกวันนี้ แต่ก็ตกเป็นทาสถูกเกณฑ์ให้ทำงานโยธา

มีบันทึกเกี่ยวกับการแบ่งแผ่นดินนั้นให้แก่ตระกูลเอฟราอิม พวกเขาครอบครองตอนกลางของแผ่นดินคานาอันโดยอยู่ทางเหนือของตระกูลยูดาห์และเบนยามิน ดังที่หมายเหตุไว้ด้านบน ข้อ 10 บ่งบอกว่า “เขาหาได้จับไล่คนคานาอันซึ่งอาศัยอยู่ในเมืองเกเซอร์ให้ออกไปไม่ ดังนั้นคนคานาอันจึงอาศัยอยู่ในหมู่คนเอฟราอิมถึงทุกวันนี้ แต่ก็ตกเป็นทาสถูกเกณฑ์ให้ทำงานโยธา” เกเซอร์เป็นเมืองหนึ่งอยู่ทางทิศตะวันตกไปทางเขตแดนของคนฟีลิสเตีย ไปทางทะเลเมดิเตอร์เรเนียน เมล็ดพันธุ์แห่งการออมชอมและการฉ้อฉลจึงถูกปล่อยให้มีขึ้น ต่อมามันจะกลับมาหลอกหลอนพวกเขา วลีที่ว่าถึงทุกวันนี้อาจบ่งบอกถึงผู้เรียบเรียงคนหนึ่งที่ได้รับการคลอใจในสมัยต่อมาซึ่งใส่ความเห็นเพิ่มเข้าไป มันอาจเป็นใครสักคนเช่น ซามูเอล ก็ได้ ผู้วินิจฉัย 1:29 บันทึกไว้ว่าในสมัยนั้นคนคานาอันก็ยังครอบครองเมืองเกเซอร์อยู่เหมือนเดิม นอกจากนี้หลังจากสมัยผู้วินิจฉัย เมืองเกเซอร์ก็ถูกเอ่ยถึงอีกครั้งในพระคัมภีร์ใน 1 พงศกษัตริย์ 9:15-17 ซึ่ง

กล่าวว่าสุดท้ายแล้วมันก็ถูกยึดเอาไปโดยคนอียิปต์ ต่อมาอีกนานพวกเขาก็ยกเมืองนั้นให้แก่ซาโลมอน

ภาพรวมของโยชูวา 17: ที่ดินเพิ่มเติมถูกยกให้แก่ตระกูลมนัสเสห์ส่วนที่เหลือในข้อ 1-6 มีการกล่าวถึงคนคานาอันที่มีได้ถูกขับออกไปในข้อ 7-13 และ (3) ตระกูลโยเซฟปรารณาที่ดินเพิ่มในข้อ 14-18

ยชว 17:1-18 ที่ดินตามสลากเป็นอย่างนี้ที่ตกแก่ตระกูลมนัสเสห์ เพราะเป็นบุตรหัวปีของโยเซฟ ส่วนมาคีร์บุตรหัวปีของมนัสเสห์ บิดาของกิเลอาด ได้รับเมืองกิเลอาดและเมืองบาซานเป็นส่วนแบ่ง เพราะว่าเขาเป็นทหาร 2 และที่ดินตามสลากตกแก่คนมนัสเสห์ที่เหลืออยู่ตามครอบครัว คือคนอาบิเยเซอร์ คนเฮเลค คนอัสรีเอล คนเซเคม คนเฮเฟอร์ และคนเซมีดา บุคคลเหล่านี้เป็นบุตรชายของมนัสเสห์ ผู้เป็นบุตรชายของโยเซฟ ตามครอบครัวของเขา 3 ฝ่ายเศโลเฟหัดบุตรชายของเฮเฟอร์ บุตรชายของกิเลอาด บุตรชายของมาคีร์ บุตรชายของมนัสเสห์ ไม่มีบุตรผู้ชาย มีแต่บุตรสาว และต่อไปนี้เป็นชื่อบุตรสาวของเขาคือ มาลาห์ โนอาห์ ฮกลาห์ มิลคาห์ และทึรซาคห์ 4 เขาเข้ามาหาเอลาซาร์ปุโรหิตและโยชูวาบุตรชายนูนและต่อหน้าบรรดาประชุมแล้วกล่าวว่า “พระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาโมเสสไว้ว่า ให้ข้าพเจ้าทั้งหลายรับส่วนมรดกในหมู่ญาติพี่น้องของข้าพเจ้าทั้งหลายได้” ดังนั้นท่านจึงให้มรดกแก่คนเหล่านี้ในหมู่พี่น้องของบิดาของเขา ตามพระบัญญัติแห่งพระเยโฮวาห์ 5 ดังนี้แหละส่วนที่ตกแก่คนมนัสเสห์จึงมีสิบส่วน นอกเหนือดินแดนกิเลอาดและบาซานซึ่งอยู่ปากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น 6 เพราะว่าบุตรสาวของมนัสเสห์ก็ได้รับมรดกพร้อมกับบุตรชายของท่านด้วย แผ่นดินกิเลอาดนั้นได้ตกเป็นส่วนของบุตรชายมนัสเสห์ที่เหลืออยู่ 7 เขตแดนของมนัสเสห์ตั้งต้นจากอาเซอร์จนถึงมิกเมซัท ซึ่งอยู่ทางทิศตะวันออกของเมืองเซเคมแล้ว พรมแดนก็ขึ้นไปทางมือขวาถึงที่ของชาวเมืองเอนทัปปูวาคห์ 8 แผ่นดินเมืองทัปปูวาคห์เป็นของมนัสเสห์ แต่ตัวเมืองทัปปูวาคห์ซึ่งอยู่ที่พรมแดนของมนัสเสห์นั้นเป็นของคนเอฟราอิม 9 แล้วพรมแดนก็ลงไปถึงแม่น้ำคานาห์ หัวเมืองเหล่านี้ซึ่งอยู่ทางทิศใต้แม่น้ำในท่ามกลางหัวเมืองของมนัสเสห์นั้นเป็นของคนเอฟราอิม แล้วพรมแดนของมนัสเสห์ก็ขึ้นไปทางด้านเหนือของแม่น้ำไปสิ้นสุดลงที่ทะเล 10 แผ่นดินทางด้านใต้เป็นของคนเอฟราอิม และแผ่นดินทางด้านเหนือเป็นของมนัสเสห์ มีทะเลเป็นพรมแดน ทางเหนือจดดินแดนอาเซอร์

และทางทิศตะวันออกจดอิสตาคาร์ 11 ในเขตอิสตาคาร์และในอาเซอร์นั้น มนัสเสห์ยังมีเมืองเบซ
ชานกับชนบทของเมืองนั้น และเมืองอิบเล็มกับชนบทของเมืองนั้น และชาวเมืองโดร์กับชนบท
ของเมืองนั้น และชาวเมืองเอนโดร์กับชนบทของเมืองนั้น และชาวเมืองทาอานากกับชนบทของ
เมืองนั้น และชาวเมืองเมกิดโดกับชนบทของเมืองนั้น คือภูเขาทั้งสามยอด 12 แต่คนมนัสเสห์ยัง
จับไล่ชาวเมืองเหล่านั้นไม่ได้ ด้วยคนคานาอันยังขึ้นอาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้น 13 ต่อมาเมื่อคน
อิสราเอลเข้มแข็งขึ้นแล้ว ก็ได้เกณฑ์คนคานาอันให้ทำงานโยธา และได้จับไล่ให้เขาออกไปเสียที่
เดียว 14 คนโยเซฟได้พูดกับโยชูวาว่า “เหตุไฉนท่านจึงแบ่งให้ข้าพเจ้ามีแต่ส่วนเดียวเป็นมรดก
แม้ว่าข้าพเจ้ามีคนมากมาย เพราะว่าพระเยโฮวาห์ได้ทรงอวยพระพรแก่พวกข้าพเจ้ามาจนบัดนี้
แล้ว” 15 ฝ่ายโยชูวาตอบเขาว่า “ถ้าเจ้ามีคนมากมาย และถ้าแดนเทือกเขาของคอนเอฟราอิมเป็นที่
แคบไปสำหรับเจ้า พวกเจ้าจงเข้าไปในป่าแคว้นเอาเอง ที่ในแผ่นดินของคนเปริสซีและพวก
มนุษย์ยักษ์” 16 คนโยเซฟพูดว่า “แดนเทือกเขานี้ไม่พอสำหรับพวกเรา บรรดาคนคานาอันซึ่ง
อยู่ในบริเวณหุบเขามิรธาบทำด้วยเหล็ก ทั้งที่อยู่ในเบซชานกับชนบทของเมืองนั้น กับที่อยู่ในหุบ
เขายิสเรเอล” 17 แล้วโยชูวาจึงกล่าวแก่วงศ์วานโยเซฟ คือเอฟราอิมและมนัสเสห์ว่า “ท่านทั้ง
หลายเป็นพวกที่มีคนมากและมีกำลังมหาศาล ท่านจะมีส่วนแบ่งแต่ส่วนเดียวก็หาไม่ได้ 18 แดน
เทือกเขาเหล่านั้นจะเป็นของพวกท่าน ถึงแม้ว่าเป็นป่าคอนท่านจงแคว้นเอาและยึดครองไปจนสุด
เขตเถิด แม้ว่าคนคานาอันจะมีรธาบทำด้วยเหล็กและเป็นคนเข้มแข็ง ท่านทั้งหลายก็จะจับไล่เขา
ออกไปได้”

อีกครั้งที่เหลือของตระกูลมนัสเสห์ได้รับมรดกของตนในแผ่นดินนั้นในบพนี้ เรียงตาม
ลำดับแล้วมันก็อยู่ทางเหนือของตระกูลเอฟราอิม เมื่อรวมกับอีกครั้งที่อยู่ฝั่งตะวันออกของแม่น้ำ
จอร์แดน ตระกูลมนัสเสห์รวมกันแล้วก็ครอบครองพื้นที่กว้างขวางมากตั้งแต่ทะเล
เมดิเตอร์เรเนียนทางทิศตะวันตกไปจนถึงเขตแดนของเมืองบาซันทางทิศตะวันออกของแม่น้ำ
จอร์แดน อย่างไรก็ตาม พวกเขาก็เหมือนกับพี่น้องของตนที่มีได้จับไล่คนคานาอันออกไปโดย
ยอมให้คนเหล่านั้นอาศัยอยู่แบบเป็นทาสรับใช้ ดูข้อ 12-13

มีบันทึกเกี่ยวกับการที่บางคนในตระกูลมนัสเสห์บ่นต่อโยชูวาว่าพวกเขาไม่ได้รับที่ดิน
เพียงพอสำหรับขนาดตระกูลของพวกเขา โยชูวาจึงสั่งสอนพวกเขา หากพวกเขาเป็นประชากร
มหาศาลจริงๆ พวกเขาก็สามารถไปพิชิตดินแดนเพิ่มเติมจากคนเปริสซีได้ (ชนกลุ่มหนึ่งของคน
คานาอัน) แผ่นดินที่วุ่นนี้ไม่เพียงเต็มไปด้วยป่าไม้เท่านั้น แต่ยังมีพวกมนุษย์ยักษ์ที่หลงเหลืออยู่

อาศัยอยู่ในนั้นด้วย คนมนัสเสห์บ่นต่อไปอีกว่าคนคานาอันเหล่านี้มีฤทธิ์แปลก โยชูวาก็บอกพวกเขาให้ไปพิชิตคนเหล่านั้นอยู่ดีแม้ว่าคนเหล่านั้นมีฤทธิ์แปลกก็ตาม พวกเขาเป็นประชากรหมู่ใหญ่และพวกเขาสามารถเอาชนะได้ ป่าที่วันนี้จะตกเป็นของพวกเขาและพวกเขาสามารถแสวงทางเพื่อใช้ประโยชน์ตามใจชอบได้ ไม่มีระบู่ไว้ชัดเจนว่าพวกเขาปฏิบัติตามคำสั่งของโยชูวาหรือไม่

ภาพรวมของโยชูวา 18: ในบทนี้ พลัปลาถูกตั้งขึ้นที่ซีโลห์ในข้อ 1 จากนั้นส่วนที่เหลือของแผ่นดินนั้นถูกจัดเตรียมสำหรับการแบ่งสันปันส่วนในข้อ 2-10 เขตแดนของตระกูลเบนยามินถูกบรรยายไว้ในข้อ 11-28

ยชว 18:1 ฝ่ายชุมนุมชนอิสราเอลทั้งสิ้นก็มาประชุมกันที่ซีโลห์ และตั้งพลัปลาแห่งชุมนุมชนขึ้นที่นั่น แผ่นดินนั้นก็ตกอยู่ในครอบครองของเขา

เมื่อการพิชิตเรียกได้ว่าเสร็จสมบูรณ์แล้ว ชนชาตินั้นก็มาประชุมกันที่ซีโลห์ ซึ่งเป็นเมืองหนึ่งในเขตแดนของเอฟราอิม คำว่า ซีโลห์ มีความหมายตรงตัวว่า 'สถานที่แห่งการหยุดพัก' ในทางภูมิศาสตร์มันอยู่ตรงใจกลางของแผ่นดินคานาอัน ที่นี่เองที่ซามูเอลจะเติบโตขึ้นในภายหลัง จากนั้นพลัปลาก็ถูกตั้งขึ้นที่นี้และจะอยู่ที่นี้ต่อไปจนถึงสมัยของดาวิด

ยชว 18:2-10 ยังมีประชาชนอิสราเอลอีกเจ็ดตระกูลที่ยังมิได้รับมรดกเป็นส่วนแบ่ง 3 ดังนั้นโยชูวาก็กล่าวแก่คนอิสราเอลว่า "ท่านทั้งหลายจะรอช้าอยู่อีกเท่าใด จึงจะเข้าไปยึดครองที่ดินซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของบรรพบุรุษของท่านประทานแก่ท่านทั้งหลาย 4 จงเลือกคนตระกูลละสามคน แล้วข้าพเจ้าจะใช้คนเหล่านั้นไปท่องเที่ยวขึ้นล่องอยู่ที่แผ่นดินนั้น ให้เขียนแนวเขตที่ดินที่จะมอบเป็นมรดก และกลับมาหาข้าพเจ้า 5 ให้เขาแบ่งออกเป็นเจ็ดส่วน ให้คนยูดาห์คงอยู่ในดินแดนของเขาทางภาคใต้ และวงศ์วานโยเซฟให้คงอยู่ในดินแดนของเขาทางภาคเหนือ 6 ให้ท่านทั้งหลายเขียนแนวเขตที่ดินเป็นเจ็ดส่วน แล้วนำแนวเขตที่ดินนั้นมาให้ข้าพเจ้าที่นี้ และข้าพเจ้าจะจับสลากให้ท่านที่นี้ ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา 7 แต่คนเลวีไม่มีส่วนแบ่งในหมู่พวกท่านทั้งหลาย ด้วยตำแหน่งปุโรหิตของพระเยโฮวาห์เป็นมรดกของเขาแล้ว คนกาต และคนรูเบน กับตระกูลมนัสเสห์ครึ่งหนึ่งก็ได้รับมรดกของเขาทางปากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้นด้านตะวันออก ซึ่งโมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์ได้มอบให้แก่เขาทั้ง

หลายแล้ว" 8 ฝ่ายคนเหล่านั้นก็ขึ้นออกไปเดินทาง และโยชูวากำชับพวกที่จะเขียนแนวเขตที่ดินว่า "จงเที่ยวขึ้นเที่ยวลงในแผ่นดิน และเขียนแนวเขตที่ดินนั้นแล้วกลับมาหาข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะจับสลากให้ท่านต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ที่ซีโลห์" 9 ดังนั้นคนเหล่านั้นก็ท่องเที่ยวไปมาที่แผ่นดิน แล้วเขียนเป็นหนังสือแนวเขตเมืองต่างๆแบ่งเป็นเจ็ดส่วนแล้วกลับมาหาโยชูวา ณ ค่ายที่ซีโลห์ 10 แล้วโยชูวาก็จับสลากให้เขาที่ซีโลห์ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ โยชูวาก็ได้จัดแบ่งที่ดินให้แก่ประชาชนอิสราเอลที่นั่นตามส่วนแบ่งของแต่ละตระกูล

เจ็ดตระกูลยังไม่ได้รับมรดกส่วนของตนในแผ่นดินนั้น โยชูวาจึงตำหนิพวกเขาไปว่า "ท่านทั้งหลายจะรอช้อยู่อีกเท่าใด จึงจะเข้าไปยึดครองที่ดินซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของบรรพบุรุษของท่านประทานแก่ท่านทั้งหลาย" โยชูวาจึงสั่งให้แต่ละตระกูลของทั้งเจ็ดตระกูลนี้ส่งตัวแทนมาสามคนเพื่อไปสำรวจส่วนที่เหลือของแผ่นดินนั้นและนำรายละเอียดแนวเขตที่ดินกลับมาให้เขา เขาหมายเหตุอีกครั้งว่าคนเลวจะไม่ได้รับมรดกเลยและตระกูลรูเบน กาด มนัสเสห์ เอฟราอิม และยูดาห์ได้รับแผ่นดินส่วนของตนไปก่อนหน้านั้นแล้ว ตัวแทนทั้งยี่สิบเอ็ดคนนี้จึงไปสำรวจส่วนที่เหลือของแผ่นดินนั้นและบันทึกข้อมูลที่ได้เป็นรายละเอียดของแผ่นดินลงในหนังสือเล่มหนึ่งซึ่งพวกเขานำมาเสนอต่อโยชูวาที่ซีโลห์

โยชูวาจึงจับสลาก "ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์" นี้เป็นมากกว่าเหตุบังเอิญ แม้ว่าวิธีการจับสลากมิได้ถูกบันทึกไว้ แต่เห็นได้ชัดว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงนำพาโยชูวาและการแบ่งแผ่นดินนั้นของเขาในเวลาต่อมา

ยชว 18:11-28 จับได้สลากของตระกูลคนเบนยามินตามครอบครัวของเขาขึ้นมา และอาณาเขตที่เป็นส่วนของเขาอยู่ระหว่างคนยูดาห์ และคนโยเซฟ 12 ทางด้านเหนือพรมแดนของเขาเริ่มต้นที่แม่น้ำจอร์แดน และพรมแดนก็ยื่นขึ้นไปถึงไหล่เขาตอนเหนือของเมืองเยรีโค แล้วขึ้นไปทางแดนเทือกเขาทางทิศตะวันตก และไปสิ้นสุดที่ถิ่นทุรกันดารเบธาเวน 13 จากที่นั่นพรมแดนก็ยื่นไปทางทิศใต้ตรงไปเมืองดูสไปยังไหล่เขาที่เมืองดูส คือเมืองเบธเอล แล้วพรมแดนก็ลงไปถึงอาทาโรทอดาร์บนภูเขาซึ่งอยู่ทางทิศใต้ของเมืองเบธโฮโรนล่าง 14 แล้วพรมแดนก็ยื่นไปอีกทิศหนึ่งโค้งไปทางทิศใต้ด้านทะเล จากภูเขาซึ่งอยู่ทิศใต้ตรงข้ามเมืองเบธโฮโรน และไปสิ้นสุดลงที่คิริยาทบาอัล คือคิริยาทเยอาริม เป็นเมืองที่เป็นของคนยูดาห์ นี่แหละเป็นพรมแดนด้านตะวันตก 15 และด้านใต้นั้นเริ่มต้นที่ขานเมืองคิริยาทเยอาริม และพรมแดนก็ยื่นจากที่นั่นไปยังทางตะวันตกถึงน้ำพุเนฟโทอาห์ 16 แล้วพรมแดนก็ยื่นลงไปสู่เขตภูเขาซึ่งอยู่ตรงหน้าหุบเขา

แห่งบุตรชายของอินโนม ซึ่งอยู่ทางปลายเหนือสุดของหุบเขาแห่งพวกมนุษย์ยักษ์ แล้วก็ลงไป
หุบเขาอินโนมใต้ไหล่เขาของคนเยบุดแล้วลงไปถึงเมืองเอนโรเกล 17 แล้วโค้งไปทางทิศเหนือ
ตรงไปถึงเอนเซเมช จากที่นั่นก็ตรงไปยังเกลีโลท ซึ่งอยู่ตรงข้ามกับทางข้ามเขาชื่ออูคูมิม แล้ว
ลงไปยังก้อนหินโบฮันบุตรชายของรูเบน 18 แล้วผ่านไปทางทิศเหนือถึงไหล่เขาตรงข้ามอารา
บาค์แล้วลงไปสู่อาราบาค์ 19 แล้วพรมแดนก็ผ่านไปทางทิศเหนือถึงไหล่เขาที่เบชกลาค์ และ
พรมแดนไปสิ้นสุดลงที่อ่าวด้านเหนือของทะเลเค็มที่ปลายใต้ของแม่น้ำจอร์แดน นี่เป็นพรมแดน
ด้านใต้ 20 แม่น้ำอนุสาวรีย์จอร์แดนก็เป็นพรมแดนทางตะวันออก นี่เป็นมรดกของคนเบนยา
มินตามครอบครัวของเขา มีพรมแดนดังนี้ล้อมรอบ 21 ฝ่ายหัวเมืองของตระกูลคนเบนยามินตาม
ครอบครัวของเขา คือเมืองเยรีโค เบชกลาค์ หุบเขาเคซีส 22 เบชอาราบาค์ เสมารามิม เบชเอล
23 อัฟวิม ปาราค์ โอฟราท 24 เคฟารัมโมนี โอฟนี เกบา รวมเป็นสิบสองหัวเมืองกับชนบทของ
เมืองนั้นๆด้วย 25 กิเบโอน รามาค์ เบเออร์ท 26 มิสเปห์ เคฟิราห์ โมซาค์ 27 เรเคม อีรเปเอล ทาระ
ลาค์ 28 เซลา เอเลฟ เยบุด คือเยรูซาเล็ม กิเบอาห์และคีริยาท รวมเป็นสิบสี่หัวเมืองกับชนบทของ
เมืองนั้นๆด้วย นี่เป็นมรดกของคนเบนยามินตามครอบครัวของเขา

คำบรรยายเกี่ยวกับมรดกของแผ่นดินนั้นที่ยกให้แก่ตระกูลเบนยามินจึงถูกให้ไว้ พวกเขา
ครอบครองแผ่นดินที่อยู่ทางเหนือของตระกูลยูดาห์และใต้ตระกูลเอฟราอิม โดยอยู่ติดกับมุม
ตะวันตกเฉียงเหนือของทะเลตาย

*ภาพรวมของโยชูวา 19: การแบ่งแผ่นดินนั้นให้แก่ตระกูลต่างๆดำเนินต่อไป กล่าวอย่าง
เจาะจงก็คือ (1) ฉลากของสิเมโอนถูกบรรยายไว้ในข้อ 1-9; (2) แผ่นดินของตระกูลเศบูลุนใน
ข้อ 10-16 และ (3) ที่ดินส่วนของตระกูลอิสสาคาร์ อาเชอร์ นัฟทาลีและดานถูกบรรยายไว้ในข้อ
17-51*

ยชว 19:1-9 ฉลากที่สองออกมาเป็นของสิเมโอน เพื่อคนตระกูลสิเมโอนตาม
ครอบครัวของเขา มรดกของเขาอยู่ท่ามกลางมรดกของคนยูดาห์ 2 มีเมืองเหล่านี้เป็นมรดก คือ
เบเออร์เซบา เซบา โมลาดาค์ 3 ฮาซารชูอาล บาลาค์ เอเซม 4 เอลโทลัด เบธูล โฮรมาค์ 5 ตักลาก
เบธมารคาโบท ฮาซารสูตาค์ 6 เบธเลบาโอท และเมืองซารูเฮน รวมเป็นสิบสามหัวเมืองกับ
ชนบทของเมืองนั้นๆด้วย 7 อายิน रिโมน เอเชอร์ อาซาน รวมเป็นสี่หัวเมืองกับชนบทของเมือง

นั้นๆด้วย 8 รวมทั้งบรรดาชนบทที่อยู่รอบหัวเมืองเหล่านี้ไกลออกไปจนถึงเมืองบาอัลทเบเออร์ เมืองรามัทที่ภาคใต้ เหล่านี้เป็นมรดกของตระกูลคนสิเมโอนตามครอบครัวของเขา 9 มรดกของคนสิเมโอนเป็นดินแดนในส่วนแบ่งของคนยูดาห์ เพราะว่าส่วนของคนยูดาห์นั้นใหญ่เกินไป คนสิเมโอนจึงได้รับมรดกอยู่ท่ามกลางมรดกของคนยูดาห์

คำบรรยายเกี่ยวกับมรดกที่ดินส่วนที่ตกเป็นของตระกูลสิเมโอนถูกบรรยายไว้ พวกเขาได้รับดินแดนตอนใต้และตะวันตกของตระกูลยูดาห์ซึ่งรวมถึงเบเออร์เซบาที่อยู่ทางตอนใต้ด้วย ปัจจุบันมันเป็นที่ยึดในชื่อเนเกฟ ส่วนของพวกเขาคือฉลากที่สองซึ่งถูกจัดสรรให้โดยโยชูวา ตามหลังตระกูลเบนยามิน

ยชว 19:10-16 ฉลากที่สามขึ้นมาเป็นของคนเศบูลุนตามครอบครัวของเขา และอาณาเขตที่เป็นมรดกของเขาก็ยื่นออกไปถึงสาริด 11 แล้วพรมแดนของเขายื่นออกไปทางด้านทะเล เรื่อยไปจนถึงมาราลาห์ และมาจดเมืองดับเบเซท แล้วมาถึงแม่น้ำที่อยู่ตรงหน้าโยกเนอัม 12 จากสาริดพรมแดนยื่นไปอีกทิศหนึ่งทางด้านตะวันออกตรงทางดวงอาทิตย์ขึ้น ถึงพรมแดนเมืองคิสโลททาโบร์ แล้วยื่นไปถึงเมืองดาเบรัท แล้วขึ้นไปถึงเมืองยาเฟีย 13 จากที่นั่นพรมแดนผ่านไปทางตะวันออกถึงเมืองกัซเฮเฟอร์ และถึงเมืองเอทคาซิน เรื่อยไปจนถึงริมโมน พรมแดนก็โค้งเข้าหาเมืองเนอาห์ 14 และทางทิศเหนือพรมแดนโค้งเข้ามาถึงเมืองฮันนาโชน และสิ้นสุดลงที่หุบเขาอีฟทาห์เอล 15 และเมืองซัทตาท นาหะลาถ ชิมโรน อิดาลาห์ และเมืองเบชเลเฮม รวมเป็นสิบสองหัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย 16 นี่เป็นมรดกของคนเศบูลุนตามครอบครัวของเขา คือหัวเมืองต่างๆกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย

ฉลากที่สามถูกจัดสรรให้แก่ตระกูลเศบูลุน ที่ดินของพวกเขายู่ทางเหนือระหว่างกาลิลีกับภูเขาการเมล

ยชว 19:17-23 ฉลากที่สี่ออกมาเป็นของอิสสาการ์ เพื่อคนอิสสาการ์ตามครอบครัวของเขา 18 อาณาเขตของเขารวมเมืองยิสเรเอล เคสุลโลท ชูเนม 19 ฮาฟารานิม ซิโยน อานาหะราท 20 รับบีท คีชีโอน เอเบส 21 เรเมท เอนกันนิม เอนหัดดาห์ เบชปัสเชส 22 และพรมแดนยังจดเมืองทาโบร์ ซาหะซุมมาห์ เบชเชเมช และพรมแดนนี้ไปสิ้นสุดลงที่แม่น้ำจอร์แดน รวมเป็นสิบหกหัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย 23 นี่เป็นมรดกของตระกูลคนอิสสาการ์ตามครอบครัวของเขา คือทั้งหัวเมืองและชนบทของเมืองนั้นๆด้วย

ฉลากที่สี่ถูกจัดสรรให้แก่ตระกูลอิสสาคาร์ ที่ดินของพวกเขาอยู่ตรงกลางระหว่างตระกูลเศบูลุนซึ่งอยู่ทางเหนือและตระกูลมนัสเสห์ซึ่งอยู่ทางใต้ ต่อมาพื้นที่นี้จะเป็นที่รู้จักในชื่อแคว้นกาลิลีตอนล่าง

ยชว 19:24-31 ฉลากที่ห้าออกมาเป็นของตระกูลคนอาเซอร์ตามครอบครัวของเขา 25 อาณาเขตของเขาเริ่มจากเฮลซัท ฮาลี เบเทน อักซาฟ 26 อาลัมเมเลค อามาต มิซอาล ทางทิศตะวันออกจดคารเมล และเมืองซีโหลิบนาท 27 แล้วเลี้ยวไปทางดวงอาทิตย์ขึ้นไปยังเบธดาโกนจดเขตเศบูลุนและหุบเขาอิฟทาค์เอล ไปทางด้านเหนือถึงเมืองเบธเอเมคและเนอีเอลเรื่อยไปทางด้านซ้ายถึงเมืองคาบูล 28 เฮโบรน เรโหบ ฮัมโมน คานาห์ ไกลไปถึงมหาไซดอน 29 แล้วพรมแดนก็เลี้ยวไปถึงรามาค์ ไปถึงเมืองที่มีกำแพงล้อมรอบชื่อไทระ แล้วพรมแดนก็เลี้ยวไปถึงเมืองโฮสาค์ไปสิ้นสุดลงที่ทะเล จากฝั่งทะเลไปถึงอักซิบ 30 อุมมาห์ อาเฟก และเรโหบ รวมเป็นยี่สิบสองหัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย 31 นี้เป็นมรดกของตระกูลคนอาเซอร์ตามครอบครัวของเขา ทั้งหัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย

ฉลากที่ห้าตกเป็นของตระกูลอาเซอร์ ที่ดินของพวกเขาอยู่ทางทิศเหนือและตะวันตกโดยอยู่ใต้พื้นที่ๆต่อมาเรียกว่าเลบานอน

ยชว 19:32-39 ฉลากที่หกออกมาเป็นของคนนัฟทาลี เพื่อคนนัฟทาลีตามครอบครัวของเขา 33 อาณาเขตของเขาเริ่มจากเฮเลฟ จากอาโลนไปถึงसानันนิม และอาดามี เนเชบ และยับบเนเอลไกลไปจนถึงเมืองลัคคูม และสิ้นสุดลงที่แม่น้ำจอร์แดน 34 แล้วพรมแดนก็เลี้ยวไปทางด้านตะวันตกถึงเมืองอัลโนททาโบร์ จากที่นั่นไปถึงหูกกอกจดเขตเศบูลุนทางทิศใต้ และเขตอาเซอร์ทางทิศตะวันตก และเขตยูดาห์ทางดวงอาทิตย์ขึ้นที่แม่น้ำจอร์แดน 35 เมืองที่มีกำแพงล้อมคือเมืองติดิม เซอร์ ฮัมมัท รัคคัท คินเนเรท 36 อาดามาห์ รามาค์ ฮาไซร์ 37 คาเดช เอเดรอี เอนฮาไซร์ 38 ยีโรน มิกคัลเอล โฮเรม เบธานาท และเบธเซเมช รวมเป็นสิบเก้าหัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย 39 นี้เป็นมรดกของตระกูลคนนัฟทาลีตามครอบครัวของเขา ทั้งหัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย

ฉลากที่หกตกเป็นของตระกูลนัฟทาลี ที่ดินของพวกเขาอยู่ทางทิศเหนือในแคว้นกาลิลี โดยอยู่ทางทิศตะวันออกของตระกูลอาเซอร์

ยชว 19:40-50 สลากที่เจ็ดก็ออกมาเป็นของตระกูลคนดานตามครอบครัวของเขา 41 และอาณาเขตที่เป็นมรดกของเขา รวมเมืองโศราห์ เอชทาโอล อีริเมเมช 42 ชาวอัลบีน อัยยา โลน ยิทลาห์ 43 เอโลน ทิมนาห์ เอโครน 44 เอลเทเกห์ กิบเบโชน และบาอาลัท 45 เยสุด เบนเนบ ราก กัทริมโมน 46 เมยาร์โคน และรัคโคนและพรมแดนตรงเมืองยัฟฟา 47 อาณาเขตคนดาน น้อยไปสำหรับพวกเขา คนดานจึงขึ้นไปสู้รบกับเมืองเลเซม เมื่อยึดได้ก็ประหารเสียด้วยคมดาบ จึงยึดครองที่ดินและตั้งอยู่ที่นั่น เรียกเมืองเลเซมว่าดาน ตามชื่อของดานบรรพบุรุษของตน 48 นี้ เป็นมรดกของตระกูลคนดานตามครอบครัวของเขา ทั้งหัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย 49 เมื่อได้แบ่งดินแดนส่วนต่างๆของแผ่นดินนั้นเป็นมรดกเสร็จสิ้นแล้ว คนอิสราเอลก็ได้มอบส่วน มรดกในหมู่พวกเขาให้แก่โยชูวาบุตรชายนูน 50 ตามบัญชาของพระเยโฮวาห์เขาก็ได้ยกเมืองที่ ท่านขอไว้ให้แก่ท่าน คือเมืองทิมนาทเสราห์ในแดนที่อกเขาแห่งเอฟราอิม ท่านก็เสริมสร้างเมือง นั้นเสียใหม่และเข้าอยู่ที่นั่น

สลากที่เจ็ดตกเป็นของตระกูลคน มรดกของพวกเขาอยู่ทางตอนเหนือสุดซึ่งปัจจุบัน เรียกว่าเลบานอน แม้ว่ามรดกในตอนแรกของพวกเขาถูกถือว่าเล็กเกินไป แต่โยชูวาก็แนะนำ พวกเขาให้ไปพิชิตดินแดนเพิ่มมากขึ้นสำหรับความต้องการของตนซึ่งในเวลาอันเหมาะสมพวกเขา ก็ทำได้ในที่สุด

ยชว 19:51 ที่กล่าวมานี้เป็นมรดกที่เอเลอาซาร์ปุโรหิตกับโยชูวาบุตรชายนูน และหัวหน้าบรรพบุรุษของตระกูลต่างๆแห่งคนอิสราเอลจับสลากแบ่งให้เป็นมรดกที่ซีโลห์ต่อ พระพักตร์พระเยโฮวาห์ ณ ประตูลับพลาแห่งซุมนุม ดังนี้แหละเขาทั้งหลายก็ทำการแบ่งปัน แผ่นดินสำเร็จลง

มีหมายเหตุเกี่ยวกับการที่โยชูวาจับสลากแบ่งสรรแผ่นดินเหล่านี้จากประตูลับพลาที่ซี โลห์ สถานที่นี้จึงกลายเป็นอาคารนิติบัญญัติของชนชาติอิสราเอลที่เพิ่งตั้งขึ้นนี้ในแผ่นดินของ พวกเขา

ภาพรวมของโยชูวา 20: บัดนี้เมื่ออยู่ในแผ่นดินนี้แล้ว เมืองลี้ภัยต่างๆจึงถูกกำหนดอย่างเป็นทางการ บทนี้แบ่งย่อยได้ดังนี้ (1) กฎต่างๆเกี่ยวกับเมืองลี้ภัยทั้งหลายในข้อ 1-6 และ (2) เมืองต่างๆที่ถูกกำหนดให้เป็นเมืองลี้ภัยในข้อ 7-9

ยชว 20:1-9 แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสกับโยชูวาว่า 2 “จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า ‘จงกำหนดตั้งเมืองลี้ภัย ซึ่งเราได้พูดกับเจ้าทั้งหลายทางโมเสสแล้วนั้น 3 เพื่อว่าผู้ฆ่าคนที่ไม่ได้ฆ่าคนใดด้วยมิได้เจตนาหรือไม่จงใจจะได้หนีไปอยู่ที่นั่น เมืองเหล่านี้จะได้เป็นที่ลี้ภัยของเจ้าเพื่อให้พ้นจากผู้อาฆาตโลหิต 4 ให้ผู้นั้นหนีไปยังเมืองเหล่านี้เมืองใดเมืองหนึ่ง และยืนอยู่ที่ทางเข้าประตูเมืองนั้น และอธิบายเรื่องของตนให้แก่พวกผู้ใหญ่ในเมืองนั้นให้ทราบ แล้วเขาทั้งหลายจะนำผู้นั้นเข้าไปในเมือง กำหนดที่ให้อยู่แล้วผู้นั้นจะอยู่ที่นั่นในหมู่พวกเขาทั้งหลาย 5 และถ้าผู้อาฆาตโลหิตไล่ตามเขาไป ผู้ใหญ่จะไม่มอบผู้ฆ่าคนนั้นไว้ในมือของผู้อาฆาตโลหิต เพราะว่าผู้นั้นได้ฆ่าเพื่อนบ้านของตนด้วยไม่มีเจตนา มิได้เกลียดชังเขาแต่ก่อน 6 และผู้นั้นจะอาศัยอยู่ในเมืองนั้นจนกว่าเขาจะยื่นต่อหน้าชุมนุมชนเพื่อรับการพิพากษา จนกว่ามหาปุโรหิตในเวลานั้นสิ้นชีวิต ผู้ฆ่าคนนั้นจึงจะกลับไปยังเมืองของตน ไปบ้านของตน ไปยังเมืองที่เขาจากมานั้นได้” 7 ดังนั้นเขาจึงกำหนดตั้งเมืองเคเดชในกาลิลีในแดนเทือกเขานัฟทาลี และเมืองเชคมในแดนเทือกเขาของเอฟราอิม และคิริยาทอธา คือเฮโบรน ในแดนเทือกเขายูดาห์ 8 และทางปากตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้นตรงเมืองเยรีโคนั้น เขาได้กำหนดเมืองเบเซอร์ในถิ่นทุรกันดารบนที่ราบจากที่ดินคนตระกูลรูเบน และเมืองราโมทในกิเลอาดจากที่ดินคนตระกูลกาดี และเมืองโกลานในบาซันจากที่ดินคนตระกูลมนัสเสห์ 9 หัวเมืองเหล่านี้เป็นเมืองที่กำหนดไว้ให้คนอิสราเอลทั้งหมด และให้คนต่างด้าวอาศัยอยู่ในหมู่พวกเขา เพื่อว่าถ้าผู้ใดได้ฆ่าคนด้วยมิได้เจตนาจะได้หนีไปที่นั่นได้ เพื่อว่าเขาจะไม่ต้องตายด้วยมือของผู้อาฆาตโลหิต จนกว่าเขาจะยื่นต่อหน้าชุมนุมชน

หลังจากการพิชิตและแบ่งสรรแผ่นดินนั้นในตอนต้นแล้ว พระเจ้าก็ทรงเตือนความจำโยชูวาให้กำหนดตั้งเมืองลี้ภัยต่างๆสำหรับคนเหล่านั้นที่ถูกกล่าวหาว่าฆ่าคน บนฝั่งตะวันตกของแม่น้ำจอร์แดน เมืองเคเดชในกาลิลี เมืองเชคมในเอฟราอิม และเมืองเฮโบรนในยูดาห์ถูกกำหนดตั้งไว้ บนฝั่งตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดน เมืองเบเซอร์ เมืองราโมทในกิเลอาดและเมืองโกลานในบาซันถูกกำหนดตั้งไว้

ภาพรวมของโยชูวา 21: การแบ่งแผ่นดินครั้งสุดท้ายได้มีขึ้นโดยตระกูลเลวีได้รับจัดสรรเมืองพิเศษต่างๆ บทนี้แบ่งย่อยได้ดังนี้ (1) เมืองต่างๆสำหรับคนเลวีถูกจัดสรรให้ในข้อ

1-8; (2) เมืองเหล่านั้นที่ถูกจัดสรรไว้แก่คนเลวีถูกสาขายไว้ในข้อ 9-42 และ (3) แผ่นดินส่วนที่เหลือซึ่งถูกยกให้แก่คนอิสราเอลในข้อ 43-45

ยชว 21:1-42 ขณะนั้นหัวหน้าบรรพบุรุษของคนเลวีมาหาเอเลอาซาร์ปุโรหิต และโยชูวาบุตรชายนูน และหัวหน้าบรรพบุรุษของตระกูลต่างๆของคนอิสราเอล 2 และเขาได้กล่าวแก่ท่านเหล่านั้นในเมืองซีโลห์ในแผ่นดินคานาอันว่า “พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโดยทางโมเสสว่า ให้มอบหัวเมืองแก่เราทั้งหลายเพื่อจะได้อาศัยอยู่ ทั้งทุ่งหญ้าสำหรับฝูงสัตว์ของข้าพเจ้าทั้งหลาย” 3 ดังนั้นแหละตามพระบัญชาของพระเยโฮวาห์ คนอิสราเอลจึงได้มอบเมือง และทุ่งหญ้าต่อไปนี้จากมรดกของเขาให้แก่คนเลวี 4 สลากออกมาเป็นของครอบครัวคนโคฮาต ดังนั้นแหละ คนเลวีซึ่งเป็นลูกหลานของอาโรนปุโรหิต ได้รับหัวเมืองโดยจับสลากสิบสามหัวเมือง จากตระกูลยูดาห์ ตระกูลสิเมโอน และตระกูลเบนยามิน 5 ส่วนคนโคฮาตที่เหลืออยู่ได้รับหัวเมืองโดยจับสลากสิบหัวเมือง จากครอบครัวของตระกูลเอฟราอิม จากตระกูลดาน และจากครึ่งตระกูลมนัสเสห์ 6 คนเกอร์โชนได้รับหัวเมืองโดยจับสลากสิบสามหัวเมือง จากครอบครัวของตระกูลอิสสาคาร์ จากตระกูลอาเชอร์ จากตระกูลนัฟทาลี และจากครึ่งตระกูลมนัสเสห์ในบาฮาน 7 คนเมรารีตามครอบครัวของเขา ได้รับหัวเมืองสิบสองหัวเมือง จากตระกูลรูเบน ตระกูลกาต และตระกูลเศบูลุน 8 หัวเมืองและทุ่งหญ้าเหล่านี้คนอิสราเอลได้จับสลากให้แก่คนเลวีดังที่พระเยโฮวาห์ได้บัญชาโดยทางโมเสส 9 เขาให้หัวเมืองต่อไปนี้จากตระกูลยูดาห์และตระกูลสิเมโอน ตามชื่อดังนี้ 10 เมืองเหล่านี้ตกเป็นของคนอาโรนคือ ครอบครัวโคฮาตครอบครัวหนึ่งซึ่งเป็นคนเลวีเพราะสลากตกเป็นของเขา ก่อน 11 เขาทั้งหลายให้เมืองอารบาแก่เขา อารบาเป็นบิดาของอานาค คือเมืองเฮโบรน อยู่ในแดนเทือกเขาของยูดาห์ รวมทั้งทุ่งหญ้ารอบเมืองนั้นด้วย 12 แต่ทุ่งนาและชนบทของเมืองนี้ได้ยกให้แก่คาเลบบุตรชายเยฟุนเนห์เป็นกรรมสิทธิ์ 13 เขาได้ให้เมืองเฮโบรนแก่ลูกหลานของอาโรนปุโรหิต อันเป็นเมืองถ้ำสำหรับผู้นำคนพร้อมทั้งทุ่งหญ้ารอบเมือง เมืองลิบนาคห์พร้อมทุ่งหญ้า 14 เมืองยาทัทร์พร้อมทุ่งหญ้า เมืองเอชเทโมอาพร้อมทุ่งหญ้า 15 เมืองโฮโลนพร้อมทุ่งหญ้า เมืองเดบิร์พร้อมทุ่งหญ้า 16 เมืองอายินพร้อมทุ่งหญ้า เมืองยูทาทห์พร้อมทุ่งหญ้า เมืองเบซเซเมชพร้อมทุ่งหญ้า รวมเป็นเก้าหัวเมืองจากสองตระกูลนี้ 17 จากตระกูลเบนยามิน มีเมืองกิเบโอนพร้อมทุ่งหญ้า เมืองเกบาพร้อมทุ่งหญ้า 18 เมืองอานาโททพร้อมทุ่งหญ้า เมืองอัลโมนพร้อมทุ่งหญ้า รวมสี่หัวเมือง 19 หัวเมืองที่เป็นของลูกหลานอาโรนปุโรหิต รวมกันสิบสามหัวเมือง พร้อมกับทุ่งหญ้ารอบทุกเมือง 20 ส่วนคนโคฮาตที่เหลืออยู่ซึ่ง

เป็นครอบครัวคนโคสาคของคณลวินัน หัวเมืองที่เขำได้รับโดยสลากมาจากตระกูลเอฟราอิม 21 เมืองที่เขำให้ คือเมืองเซคม เป็นเมืองลี้ภัยของผู้อำคนพร้อมทุ่งหญ้าในแดนที่อกเขำของเอฟราอิม เมืองเกเซอร์พร้อมทุ่งหญ้า 22 เมืองจิบซาอิมพร้อมทุ่งหญ้า เมืองเบธโฮโรนพร้อมทุ่งหญ้า รวมเป็นสี่หัวเมือง 23 และจากตระกูลดาน มีเมืองเอลเทเคพร้อมทุ่งหญ้า กิบเบโชนพร้อมทุ่งหญ้า 24 อัยยาโลนพร้อมทุ่งหญ้า กัทธิมโมนพร้อมทุ่งหญ้า รวมสี่หัวเมือง 25 และจากคณมนัสเสห์ครึ่งตระกูล มีเมืองทอานาคพร้อมทุ่งหญ้า และกัทธิมโมนพร้อมทุ่งหญ้า รวมเป็นสองหัวเมือง 26 หัวเมืองซึ่งเป็นของครอบครัวคนโคสาคที่เหลื่ออยู่นั้น มีลืบหัวเมืองด้วยกัน พร้อมกับทุ่งหญำรอบทุกเมือง 27 เขำให้เมืองจากคณมนัสเสห์ครึ่งตระกูลแก่คณเกอร์โชน ครอบครัวหนึ่งของคณลวี คือเมืองโกลานในบาชาน เป็นเมืองลี้ภัยของผู้อำคน พร้อมทุ่งหญ้า และเมืองเบเอชเท-ราห์พร้อมทุ่งหญ้า รวมเป็นสองหัวเมือง 28 และจากตระกูลอิสตาคาร์ มีเมืองคีซิโอนพร้อมทุ่งหญ้า ดาเบรัทพร้อมทุ่งหญ้า 29 เมืองยารมูทพร้อมทุ่งหญ้า เอนกันนิมพร้อมทุ่งหญ้า รวมสี่หัวเมือง 30 และจากตระกูลอาเซอร์ มีเมืองมิชอาลพร้อมทุ่งหญ้า อับโดนพร้อมทุ่งหญ้า 31 เมืองเฮลซัทพร้อมทุ่งหญ้า เมืองเรโหบพร้อมทุ่งหญ้า รวมสี่หัวเมือง 32 และจากตระกูลนัฟทาลี เมืองคาเดชในกาลิลี เป็นเมืองลี้ภัยของผู้อำคน พร้อมทุ่งหญ้า เมืองฮัมโมทโดร์พร้อมทุ่งหญ้า และเมืองการทานพร้อมทุ่งหญ้า รวมสามหัวเมือง 33 หัวเมืองที่เป็นของคณเกอร์โชนตามครอบครัวนั้น รวมกันมีลืบสามหัวเมืองพร้อมกับทุ่งหญำรอบทุกเมือง 34 เขำให้หัวเมืองจากตระกูลเศบูลุนแก่ครอบครัวคณเมรารี คือคณลวีที่เหลื่ออยู่ มีเมืองโยกเนอัมพร้อมทุ่งหญ้า เมืองการทาทห์พร้อมทุ่งหญ้า 35 เมืองคิมนาห์พร้อมทุ่งหญ้า เมืองนาหะลาลพร้อมทุ่งหญ้า รวมสี่หัวเมือง 36 และจากตระกูลรูเบน มีเมืองเบเซอร์พร้อมทุ่งหญ้า เมืองยาฮาสพร้อมทุ่งหญ้า 37 เมืองเคเคโมทพร้อมทุ่งหญ้า เมืองเมฟาอัทพร้อมทุ่งหญ้า รวมสี่หัวเมือง 38 และจากตระกูลกาต มีเมืองราโมทในกิเลอาด เป็นเมืองลี้ภัยของผู้อำคน พร้อมทุ่งหญ้า เมืองมาหะนาอิมพร้อมทุ่งหญ้า 39 เมืองเฮชโบนพร้อมทุ่งหญ้า เมืองยาเซอร์พร้อมทุ่งหญ้า รวมทั้งหมดเป็นสี่หัวเมือง 40 เมืองซึ่งเป็นของคณเมรารีตามครอบครัว ซึ่งเป็นครอบครัวคณลวีที่เหลื่ออยู่นั้น เมืองที่เป็นส่วนแบ่งของเขำทั้งหมดมีลืบสองหัวเมือง 41 หัวเมืองของคณลวี ซึ่งอยู่ท่ามกลางกรรมสิทธิ์ของคณอิสราเอลนั้นรวมทั้งหมดมีลืบแปดหัวเมืองพร้อมทุ่งหญำประจำเมือง 42 เมืองเหล่านี้แต่ละเมืองมีทุ่งหญำล้อมรอบ ทุกเมืองก็มีอย่างนี้

หลังจากนั้นมิบั้นทีกไไว้ว่าพวกประมุขของตระกูลเลวีเข้ามาหาโยชูวาและเอเลอาซาร์ปุโรหิตโดยเตือนความจำเขาว่าพระเจ้าได้ทรงสั่งให้พวกเขาได้รับเมืองต่างๆสำหรับอยู่อาศัยทั่วแผ่นดินนั้น โยชูวาจึงบัญชาตระกูลต่างๆให้ยกเมืองต่างๆให้แก่คนเลวีและพวกปุโรหิตเพื่ออยู่อาศัย ส่วนที่เหลือของบั้นทีกไไว้ถึงเมืองต่างๆที่ถูกยกให้แก่คนเลวีและพวกปุโรหิต

ยชว 21:43-45 **ดังนี้แหละพระเยโฮวาห์ประทานแผ่นดินทั้งสิ้นแก่คนอิสราเอลดังที่พระองค์ทรงปฏิญาณว่าจะให้แก่บรรพบุรุษของเขา เมื่อเขาทั้งหลายยึดแล้วก็เข้าไปตั้งบ้านเมืองอยู่ที่นั่น 44 และพระเยโฮวาห์ประทานให้เขามีความสงบอยู่ทุกด้าน ดังที่พระองค์ทรงปฏิญาณไว้กับบรรพบุรุษของเขา ไม่มีศัตรูสักคนเดียวยืนหยัดต่อสู้เขาได้ พระเยโฮวาห์ทรงมอบศัตรูของเขาให้อยู่ในกำมือของเขาทั้งสิ้นแล้ว 45 สรรพสิ่งอันดีทุกอย่างซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงตรัสกับวงศ์วานอิสราเอลนั้นก็ไม่มีขาดสักสิ่งเดียว สำเร็จทั้งสิ้น**

เนื้อหาส่วนนี้ของหนังสือเล่มนี้ปิดท้ายด้วยการสรุปย่อที่ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าประทานแผ่นดินที่พระองค์ได้ทรงสัญญาไว้ให้แก่คนอิสราเอล พวกเขาจึง “ยึดแล้วก็เข้าไปตั้งบ้านเมืองอยู่ที่นั่น”

นอกจากนี้ พระเจ้ายังประทานความสงบสุข (นั่นคือ สันติสุข) ให้แก่พวกเขาตามที่พระองค์ได้ทรงสัญญาไว้แล้ว เราควรหมายเหตุถึงการที่ “ไม่มีศัตรูสักคนเดียวยืนหยัดต่อสู้เขาได้ พระเยโฮวาห์ทรงมอบศัตรูของเขาให้อยู่ในกำมือของเขาทั้งสิ้นแล้ว” เนื้อหาตอนนี้ของหนังสือเล่มนี้ปิดท้ายด้วยบทสรุปที่เรียบง่ายแต่ลึกซึ้ง “สรรพสิ่งอันดีทุกอย่างซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงตรัสกับวงศ์วานอิสราเอลนั้นก็ไม่มีขาดสักสิ่งเดียว สำเร็จทั้งสิ้น” อุปนิสัยของพระเจ้าจึงปรากฏให้เห็นชัดเจน พระองค์ทรงรักษาคำตรัสของพระองค์เสมอ!

ภาพรวมของโยชูวา 22: ขณะที่หนังสือโยชูวาใกล้ถึงตอนจบแล้ว เรื่องแทนบูชาก็ก่อให้เกิดการแตกแยกของตระกูลรูเบนและตระกูลกาดีถูกบันทึกไว้ บทนี้แบ่งย่อยได้ดังนี้ (1) ตระกูลรูเบนและกาดีพร้อมกับครึ่งตระกูลมนัสเสห์ได้รับอนุญาตให้กลับไปยังบ้านของตนในข้อ 1-9 (2) พวกเขาสร้างแทนบูชาหนึ่งขึ้นซึ่งทำให้คนที่เหลือของชนชาตินั้นไม่พอใจในข้อ 10-20 (3) คำตอบของคนตระกูลรูเบนถูกบันทึกไว้ในข้อ 21-29 และ (4) คนอิสราเอลส่วนใหญ่พึงพอใจในข้อ 30-34

ยชว 22:1-6 คราวนั้นโยชูวาได้เรียกคนรูเบน คนกาต คนมนัสเสห์ครึ่งตระกูล
มา 2 และกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า "ท่านทั้งหลายได้ทำทุกอย่างซึ่งโมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์
บัญชาท่านไว้ และได้เชื่อฟังเสียงของข้าพเจ้าในสารพัดซึ่งข้าพเจ้าได้บัญชาท่าน 3 นานวันแล้ว
จนบัดนี้ ท่านมิได้ทอดทิ้งญาติพี่น้องของท่าน แต่ได้ระมัดระวังที่จะกระทำตามพระบัญชาของ
พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน 4 บัดนี้พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านได้โปรดให้พี่น้องของท่าน
หยุดพักแล้ว ดังที่พระองค์ทรงสัญญาไว้กับเขา ฉะนั้นบัดนี้ท่านจงกลับไปสู่ถิ่นที่ของท่านเถิด
ไปสู่แผ่นดินซึ่งท่านถือกรรมสิทธิ์ ซึ่งโมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์ยกให้ท่านที่ฟากแม่น้ำ
จอร์แดนข้างโน้นนั้น 5 แต่จงระวังให้มากที่จะปฏิบัติตามพระบัญญัติและพระราชบัญญัติซึ่ง
โมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์บัญชาท่านไว้ คือที่จะรักพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน และ
ดำเนินในพระมรรคาทั้งสิ้นของพระองค์ และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ และติดพันอยู่กับ
พระองค์ และปรนนิบัติพระองค์ด้วยสุดจิตสุดใจของท่าน" 6 โยชูวาจึงได้อวยพรเขาและส่งเขา
กลับไปยังถิ่นที่ของเขาทุกคน

การพิชิตแผ่นดินนั้นเสร็จสมบูรณ์แล้วในขั้นพื้นฐาน พวกทหารตระกูลรูเบน กาดและ
ครึ่งตระกูลมนัสเสห์ได้สู้รบอย่างสัจซื่อเคียงข้างพวกพี่น้องของตนในการสู้รบบนฝั่งตะวันตก
ของแม่น้ำจอร์แดน โยชูวาจึงเรียกพวกเขาเข้ามาด้วยกันและยกย่องพวกเขาสำหรับการรับใช้ที่
สัจซื่อของพวกเขา เขาจึงอนุญาตให้พวกเขากลับไปยังที่ดินและครอบครัวของตน อย่างไรก็ตาม
ก็ตาม ก่อนจะทำเช่นนั้น โยชูวาก็เตือนสติตระกูลรูเบนและกาดอย่างจริงจังว่า “จงระวังให้มากที่
จะปฏิบัติตามพระบัญญัติและพระราชบัญญัติซึ่ง โมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์บัญชาท่านไว้
คือ (1) ที่จะรักพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน และ (2) ดำเนินในพระมรรคาทั้งสิ้นของพระองค์
และ (3) รักษาพระบัญญัติของพระองค์ และ (4) ติดสนิทอยู่กับพระองค์ และ (5) ปรนนิบัติ
พระองค์ด้วยสุดจิตสุดใจของท่าน” คำสั่งห้าประการนั้นในหลักการแล้วยังมีผลจนถึงทุกวันนี้
สำหรับประชากรของพระเจ้า โยชูวาจึงอวยพรพวกเขาและส่งพวกเขากลับบ้าน

ยชว 22:7-8 ส่วนคนมนัสเสห์ครึ่งตระกูลนั้นโมเสสได้มอบให้เขาถือกรรมสิทธิ์
ในเมืองบาซาน แต่อีกครึ่งตระกูลนั้นโยชูวามอบให้เขามีกรรมสิทธิ์ข้างเคียงกับพี่น้องของเขาที่
ฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างด้านตะวันตกนี้ และเมื่อโยชูวาส่งเขากลับไปยังถิ่นที่ของตน ท่านได้
อวยพรเขา 8 กล่าวแก่เขาว่า "จงกลับไปยังถิ่นที่ของท่านทั้งหลายพร้อมกับทรัพย์สมบัติมั่งคั่งมี

ฝูงสัตว์มากมาย มีเงิน ทองคำ ทองสัมฤทธิ์ และเหล็ก และเสื้อผ้าเป็นอันมาก จงแบ่งของที่ริบมา จากศัตรูของท่านให้แก่พี่น้องของท่าน"

การปลดประจำการแบบคล้ายๆกันก็ถูกกระทำสำหรับครึ่งตระกูลมนัสเสห์ซึ่งเป็นตระกูลที่มีกรรมสิทธิ์บนทั้งสองฝั่งของแม่น้ำจอร์แดน

ยชว 22:9-10 **คนรูเบน คนกาตและคนมนัสเสห์ครึ่งตระกูลได้แยกจากคนอิสราเอลที่ซีโลห์ ซึ่งอยู่ในแผ่นดินคานาอันกลับไปอยู่ในแผ่นดินกิเลอาด เป็นแผ่นดินที่เขาถือกรรมสิทธิ์ซึ่งเขาได้เข้าตั้งอยู่ตามพระบัญชาของพระเยโฮวาห์โดยทางโมเสส 10 และเมื่อเขาทั้งหลายมาถึงท้องถิ่นที่ใกล้แม่น้ำจอร์แดนที่อยู่ในแผ่นดินคานาอัน คนรูเบน คนกาต และคนมนัสเสห์ครึ่งตระกูล ได้สร้างแท่นบูชาแท่นหนึ่งที่ใกล้แม่น้ำจอร์แดน เป็นแท่นขนาดมหึมา**

เมื่อตระกูลรูเบนและกาตกลับไปยังอีกฝั่งของแม่น้ำจอร์แดนแล้ว พวกเขาพร้อมกับคนมนัสเสห์ครึ่งตระกูล “ได้สร้างแท่นบูชาแท่นหนึ่งที่ใกล้แม่น้ำจอร์แดน เป็นแท่นขนาดมหึมา” วลีหลังนี้บ่งบอกว่ามันเป็นแท่นบูชาสูงซึ่งเห็นได้จากระยะไกล

ยชว 22:11-15 **และคนอิสราเอลได้ยินคนพูดกัน "ดูเถิด คนรูเบน คนกาตและคนมนัสเสห์ครึ่งตระกูล ได้สร้างแท่นบูชาที่พรมแดนแผ่นดินคานาอันในท้องถิ่นใกล้แม่น้ำจอร์แดน ในด้านที่เป็นของคานาอัน" 12 และเมื่อคนอิสราเอลได้ยินเช่นนั้น ชุมมูมชนอิสราเอลทั้งหมดก็ไปรวมกันที่เมืองซีโลห์ เพื่อจะขึ้นไปทำสงครามกับเขา 13 แล้วคนอิสราเอลจึงใช้ฟีเนหัสบุตรชายเอเลอาซาร์ปุโรหิตไปยังคนรูเบน คนกาต และคนมนัสเสห์ครึ่งตระกูลในแผ่นดินกิเลอาด 14 พร้อมกับประมุขสิบคน คนหนึ่งจากแต่ละตระกูลในอิสราเอล ทุกคนเป็นหัวหน้าเรือนบรรพบุรุษในอิสราเอลที่นับเป็นพันๆ 15 เมื่อเขามาถึงคนรูเบน คนกาต และคนมนัสเสห์ครึ่งตระกูลในแผ่นดินกิเลอาด เขาก็กล่าวแก่พวกเหล่านั้นว่า**

ข่าวเกี่ยวกับแท่นบูชาใหม่นี้แพร่สะพัดไปทั่วคนอิสราเอลที่เหลืออย่างรวดเร็ว พวกเขาสันนิษฐานว่าคนเหล่านั้นได้สร้างแท่นบูชาของตัวเองขึ้นเพื่อถวายเครื่องสัตวบูชาที่ไม่ถูกต้องและไม่ขึ้นกับแท่นบูชาแบบทางการที่พลับพลาที่ซีโลห์ ดังนั้นคนอิสราเอลที่เหลือจึงพร้อมที่จะไปสู้รบกับพี่น้องของตน โทษฐานที่ทำเรื่องลบหลู่เช่นนี้ตามสายตาของเขา สิบตระกูลที่เหลือจึงรีบส่งคณะผู้แทนไปตรวจสอบจุดประสงค์ของแท่นบูชาที่ก่อให้เกิดการโต้เถียงกันนี้ แต่ละตระกูลส่งคนไปหนึ่งคนพร้อมกับฟีเนหัสผู้ซึ่งบัดนี้เป็นมหาปุโรหิตแล้ว

ยชว 22:16-20 "ชุมนุมชนทั้งสิ้นของพระเยโฮวาห์กล่าวดังนี้ว่า 'ท่านทั้งหลายได้กระทำการละเมิดอะไรเช่นนี้ต่อพระเจ้าของอิสราเอลหนอ ซึ่งในวันนี้ท่านทั้งหลายได้หันกลับจากติดตามพระเยโฮวาห์ โดยท่านได้สร้างแท่นบูชาสำหรับตัว เป็นการกบฏต่อพระเยโฮวาห์ในวันนี้ 17 ความชั่วช้าซึ่งเราทำที่เมืองเปโอรันนั้นยังไม่พอเพียงหรือ ซึ่งจนกระทั่งวันนี้เรายังชำระตัวของเราให้สะอาดไม่หมดเลย และซึ่งเป็นเหตุให้ภัยพิบัติเกิดแก่ชุมนุมชนของพระเยโฮวาห์ 18 ในวันนี้ท่านทั้งหลายจะหันไปเสียจากการติดตามพระเยโฮวาห์หรือ ถ้าท่านทั้งหลายกบฏต่อพระเยโฮวาห์ในวันนี้ ในวันพรุ่งนี้พระองค์จะทรงกริ้วต่อชุมนุมชนอิสราเอลทั้งหมด 19 แต่ถ้าแผ่นดินที่เป็นกรรมสิทธิ์ของท่านไม่สะอาด จงข้ามไปในแผ่นดินที่เป็นกรรมสิทธิ์ของพระเยโฮวาห์ ซึ่งเป็นที่ตั้งแห่งพลับพลาของพระเยโฮวาห์ และมาถือกรรมสิทธิ์อยู่ท่ามกลางพวกเราเถิด ขอแต่เพียงอย่ากบฏต่อพระเยโฮวาห์ หรือกบฏต่อเรา โดยที่ท่านทั้งหลายสร้างแท่นบูชาสำหรับตัว นอกจากแท่นบูชาแห่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราทั้งหลาย 20 อาคานบุตรชายเศ-ราห์ได้กระทำการละเมิดในเรื่องของที่ถูกสาปแช่งนั้นไม่ใช่หรือ พระพิโรธก็ตกเหนือชุมนุมชนอิสราเอลทั้งสิ้น เขามีได้พิณาศแต่คนเดียวในเรื่องความชั่วช้าของเขา'"

ตระกูลต่างๆของคนอิสราเอลที่อยู่ฝั่งตะวันตกจึงข้ามแม่น้ำจอร์แดน ไปและเผชิญหน้ากับคนอีกสองตระกูลครึ่งเรื่องแท่นบูชาของพวกเขา ในการทำเช่นนั้น พวกเขากล่าวหาคนสองตระกูลครึ่งนั้นว่ากำลังกบฏต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า พวกเขาถือพื้นเรื่องเปโอรัน นั่นคือ การไหวรูปเคารพซึ่งถูกนำเข้ามาผ่านทางคำปรึกษาของบาลาอัมและการติสอนของพระเจ้าที่มีต่อคนเหล่านั้น จากนั้นพวกเขาก็เทศนาสั่งสอนคนอีกสองตระกูลครึ่งเรื่องการนับถือรูปเคารพและการสัตย์ซื่อต่อพระเยโฮวาห์ แม้แต่เรื่องความบาปของอาคานก็ถูกยกขึ้นมาพูดและการที่วามันนำพระพิโรธของพระเจ้ามาสู่อิสราเอล

ยชว 22:21-25 ขณะนั้นคนรูเบน คนกาดและคนมนัสเสห์ครึ่งตระกูลได้ตอบผู้หัวหน้าของคนอิสราเอลที่นับเป็นพันๆว่า 22 "พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระทั้งหลาย พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระทั้งหลาย พระองค์ทรงทราบ และอิสราเอลจะทราบเสียด้วย ถ้าว่าเป็นการกบฏหรือละเมิดต่อพระเยโฮวาห์ (ก็ขออย่าไว้ชีวิตพวกเราในวันนี้เลย) 23 ที่ว่าเราได้สร้างแท่นบูชาขึ้นเพื่อหันจากติดตามพระเยโฮวาห์ หรือพวกเราได้สร้างไว้เพื่อถวายเครื่องเผาบูชา หรือธัญญาบูชาหรือถวายสันติบูชาบนแท่นนั้น ขอพระเยโฮวาห์ทรงลงโทษเถิด 24 เปล่าเลย แต่พวกเราได้สร้างไว้ด้วยเกรงว่า ในเวลาต่อไปภายหน้าลูกหลานของท่านอาจจะกล่าวต่อลูกหลานของเราว่า

‘เจ้ามีส่วนเกี่ยวพันอะไรกับพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอล 25 เพราะว่าพระเยโฮวาห์ทรงกำหนดแม่น้ำจอร์แดนเป็นพรมแดนระหว่างเรากับเจ้าทั้งหลายนะ คนรูเบนและคนกาเดอัย พวกเจ้าไม่มีส่วนในพระเยโฮวาห์’ ดังนั้นแหละลูกหลานของท่านอาจจะทำให้ลูกหลานของเราทั้งหลายหยุดเกรงกลัวพระเยโฮวาห์

พวกผู้แทนของคนสองตระกูลครั้งนั้นจึงตอบกลับโดยกล่าวยืนยันสองครั้งว่าพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าของพระทั้งหลาย นอกจากนี้ พวกเขาก็อัญเชิญพระเจ้าให้ทรงเป็นพยานว่าเจตนาของพวกเขานั้นไม่ได้เป็นการกบฏและพวกเขาไม่ได้สร้างแท่นบูชาขึ้นต่างหากเพื่อถวายเครื่องสัตวบูชาแก่พระเจ้า แต่พวกเขาเตือนความจำพวกพี่น้องของตนว่าแม่น้ำจอร์แดนเป็นเครื่องแบ่งตามธรรมชาติซึ่งกั้นพวกเขาทั้งสองพวกออกจากกันและกัน

ยชว 22:26-29 เพราะฉะนั้นเราจึงว่า ‘ให้เราสร้างแท่นบัดนี้ มิใช่สำหรับถวายเครื่องเผาบูชาหรือเครื่องสัตวบูชาใดๆ 27 แต่เพื่อเป็นพยานระหว่างเรากับท่านทั้งหลาย และระหว่างคนชั่วอายุต่อจากเราว่า เราทั้งหลายจะกระทำการปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ต่อพระพักตร์ของพระองค์ ด้วยเครื่องเผาบูชา และเครื่องสัตวบูชา และเครื่องสันติบูชา ด้วยเกรงว่าลูกหลานของท่านจะกล่าวแก่ลูกหลานของเราในเวลาต่อไปว่า “เจ้าไม่มีส่วนในพระเยโฮวาห์” 28 และเราคิดว่า ถ้ามีใครพูดเช่นนี้กับเราหรือกับเชื้อสายของเราในเวลาข้างหน้า เราก็จะกล่าวว่า ‘ดูเถิด นั่นเป็นแท่นจำลองของแท่นแห่งพระเยโฮวาห์ บรรพบุรุษของเรากระทำไว้ มิใช่เพื่อถวายเครื่องเผาบูชาหรือเครื่องสัตวบูชา แต่เพื่อเป็นพยานระหว่างเรากับท่าน’ 29 ขอพระเจ้าอย่ายอมให้เราบฏต่อพระเยโฮวาห์เลย และหันจากติดตามพระเยโฮวาห์เสียในวันนี้ โดยสร้างแท่นอื่นสำหรับเครื่องเผาบูชา รัญญูบูชา เครื่องสัตวบูชา นอกจากแท่นพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราซึ่งตั้งอยู่ที่หน้าพลับพลาของพระองค์”

กลับกลายเป็นว่าเจตนาของพวกเขาก็คือ ที่จะสร้างแท่นบูชาหนึ่งเพื่อเป็นอนุสาวรีย์และอนุสรณ์และเป็นพยานระหว่างคนอิสราเอลทั้งสองฝ่าย พวกเขาตั้งใจให้แท่นบูชานี้เตือนใจคนรุ่นต่อๆ ไปถึงความตั้งใจของพวกเขาก็จะปรนนิบัติองค์พระผู้เป็นเจ้าและเพื่อที่จะไม่มีใครพูดได้ว่าพวกเขาไม่มีส่วนในพระเยโฮวาห์พระเจ้า แท่นบูชานี้ไม่ได้ถูกสร้างขึ้นเพื่อการถวายเครื่องสัตวบูชาแบบที่ไม่ได้รับอนุญาตแต่เพื่อเป็น “พยานระหว่างเรากับท่านทั้งหลาย” พวกเขาปิดท้ายคำตอบของตนว่า “ขอพระเจ้าอย่ายอมให้เราบฏต่อพระเยโฮวาห์เลย” และหันจากพระเยโฮวาห์ในวันนี้เพื่อถวายเครื่องสัตวบูชาที่ไม่ได้รับอนุญาต

ยชว 22:30-33 เมื่อฟีเนหัสบุตรปุโรหิตและประมุขของชุมนุมชน และหัวหน้าคนอิสราเอลที่นับเป็นพันๆที่อยู่ด้วยกันนั้น ได้ยินถ้อยคำที่คนรูเบน คนกาด และคนมนัสเสห์กล่าว ก็รู้สึกเป็นที่พอใจมาก 31 ฟีเนหัสบุตรชายของเอเลอาซาร์ปุโรหิตจึงกล่าวแก่คนรูเบน คนกาด และคนมนัสเสห์ว่า "วันนี้เราทราบแล้วว่าพระเยโฮวาห์ทรงสถิตท่ามกลางพวกเรา เพราะท่านทั้งหลายมิได้กระทำการละเมิดต่อพระเยโฮวาห์ ท่านได้ช่วยให้ชนอิสราเอลพ้นจากพระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์" 32 แล้วฟีเนหัสบุตรชายเอเลอาซาร์ปุโรหิต และประมุขทั้งหลายก็กลับจากคนรูเบน และคนกาด จากแผ่นดินกิเลอาดไปยังแผ่นดินคานาอัน ไปหาคนอิสราเอลแจ้งข่าวให้เขาทราบ 33 รายงานนั้นเป็นที่พอใจคนอิสราเอล และคนอิสราเอลก็สรรเสริญพระเจ้า และไม่พูดถึงเรื่องที่จะกระทำสงครามกับเขา เพื่อทำลายแผ่นดินซึ่งคนรูเบนและคนกาดได้อาศัยอยู่นั้นอีกเลย

ผลลัพธ์ของการไปสอบถามครั้งนี้เป็นที่พอใจฟีเนหัสมหาปุโรหิตและคณะผู้แทนของเขา พวกเขาจึงประกาศอย่างเป็นทางการว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสถิตอยู่ท่ามกลางพวกเขาและว่าความบาปที่พวกเขาสงสัยจริงๆแล้วก็มีได้เป็นเช่นนั้น คณะผู้แทนนั้นจึงกลับไปยังที่ๆพวกเขา มาและแจ้งข้อมูลที่ตนได้มาให้คนที่เหลือทราบ

ยชว 22:34 คนรูเบนและคนกาดเรียกแท่นนั้นว่า แอด เพราะว่า แท่นนั้นเป็นพยานในระหว่างเราว่า พระเยโฮวาห์เป็นพระเจ้า

ขณะเดียวกันคนสองตระกูลครึ่งบนฝั่งตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดน ได้ตั้งชื่อแท่นบูชาของตน แม้ว่าชื่อแอดไม่ได้อยู่ในข้อความตอนนี้ แต่มันก็ถูกตั้งจากวลีขยายความที่ตามมา "เพราะว่าแท่นนั้นเป็นพยาน" ซึ่งถูกแปลมาจากคำฮีบรู (แอด) ที่หมายความว่า 'พยาน'

ภาพรวมของโยชูวา 23: ขณะที่หนังสือโยชูวาถึงตอนจบแล้ว โยชูวาก็นำเสนอคำปรึกษาสุดท้ายของเขาแก่คนอิสราเอล บทนี้แบ่งย่อยได้ดังนี้ (1) คำปรึกษาของโยชูวาก่อนเขาลี้ชีวิตในข้อ 1-10 และ (2) คำเตือนของโยชูวาให้ระวังการนับถือรูปเคารพในข้อ 11-16

ยชว 23:1-2 ต่อมาอีกนานเมื่อพระเยโฮวาห์โปรดให้อิสราเอลสงบจากการศึกศัตรูทั้งหลายที่ล้อมรอบ และโยชูวามีอายุชราลงมาก 2 โยชูวาก็เรียกบรรดาคนอิสราเอล ทั้งหมด

ผู้ใหญ่ ผู้หัวหน้า ผู้พิพากษา และเจ้าหน้าที่และกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า "ข้าพเจ้าแก่และมีอายุมากแล้ว

บทนี้เริ่มต้น โดยระบุว่าเวลาผ่านไปนานแล้วหลังจากชัยชนะครั้งหลังๆ ในการพิชิตแผ่นดินนั้น บิชอปอัครทูตสันนิษฐานว่ามันเป็นเวลาประมาณสิบเจ็ดปีหลังจากนั้น พอถึงตอนนี้โยชูวาก็เป็นชายชราแล้วและรู้ว่าเวลาของเขาเหลืออีกไม่มาก เขาจึงเรียกพวกผู้ใหญ่และผู้นำของอิสราเอลให้เข้ามา

ยชว 23:3-5 ท่านทั้งหลายได้เห็นสารพัดซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านได้กระทำต่อบรรดาประชาชาติเหล่านี้เพื่อเห็นแก่ท่าน เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านได้ทรงสู้รบเพื่อท่าน 4 คูเถิด ประชาชาติที่เหลืออยู่นั้น ข้าพเจ้าได้จับสลากแบ่งให้เป็นมรดกแก่ตระกูลของท่าน รวมทั้งประชาชาติทั้งสิ้นซึ่งข้าพเจ้าได้ขจัดออกเสีย ตั้งแต่แม่น้ำจอร์แดนจนถึงทะเลใหญ่ทางทิศตะวันตก 5 พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงผลัดดันเขาออกไปให้พ้นหน้าท่าน และทรงขับไล่เขาให้ออกไปพ้นสายตาของท่าน และท่านจะได้ยึดครองแผ่นดินของเขา ดังที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงสัญญาไว้ต่อท่าน

โยชูวากล่าวขึ้นให้ฟังสั้นๆ ว่าตลอดหลายปีที่ผ่านมา พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกเขาได้ทรงสู้รบเพื่อพวกเขาและได้ประทานแผ่นดินนี้ให้แก่พวกเขาแล้ว เขาเตือนความจำพวกเขาว่ายังมีคนต่างชาติหลงเหลืออยู่ในแผ่นดินนี้ กระนั้น พระเจ้าจะทรงขับไล่คนเหล่านั้นออกไปและพวกเขาจะสามารถยึดแผ่นดินนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ได้ทั้งหมด

ยชว 23:6-9 เพราะฉะนั้นจงมีความกล้าในการที่จะรักษาและกระทำตามสิ่งสารพัดซึ่งเขียนไว้ในหนังสือพระราชบัญญัติของโมเสส เพื่อจะไม่ได้หันไปทางขวามือหรือทางซ้ายมือ 7 เพื่อว่าท่านจะมีได้ปะปนกับประชาชาติเหล่านี้ ซึ่งเหลืออยู่ท่ามกลางท่าน หรือออกชื่อพระของเขา หรือปฏิญาณในนามพระของเขา หรือปรนนิบัติพระนั้น หรือกราบลงนมัสการพระนั้น 8 แต่ท่านจงติดพันอยู่กับพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านดังที่กระทำอยู่จนทุกวันนี้ 9 เพราะว่าพระเยโฮวาห์ทรงขับไล่ประชาชาติที่ใหญ่โตและแข็งแรงออกไปให้พ้นหน้าท่าน ส่วนท่านเองก็ยังไม่มียูดาห์ต่อต้านท่านได้จนถึงวันนี้

โยชูวาก็กำชับพวกเขาว่า “เพราะฉะนั้นจงมีความกล้าในการที่จะรักษาและกระทำตามสิ่งสารพัดซึ่งเขียนไว้ในหนังสือพระราชบัญญัติของโมเสส เพื่อจะไม่ได้หันไปทางขวามือหรือ

ทางซ้ายมือ” นอกจากนี้ คนอิสราเอลจะต้องไม่ติดต่อสัมพันธ์กับประชาชาติที่ไม่นับถือพระเจ้าเหล่านี้และไม่แม้แต่เอยนามพระของคนเหล่านั้นหรือปรนนิบัติพระเหล่านั้นเลยด้วย แต่พวกเขาถูกกำชับอีกครั้งให้ “ติดสนิทอยู่กับพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านดังที่กระทำอยู่จนทุกวันนี้”

โยชูวาเตือนความจำพวกเขาว่าพระเจ้าได้ทรงจับไล่บรรดาประชาชาติที่ใหญ่โตซึ่งอยู่ต่อหน้าพวกเขาไปแล้วเรียบร้อยแล้ว เหตุฉะนั้น หมู่ชนที่เหลืออยู่เหล่านี้ย่อมไม่สามารถยืนอยู่ต่อหน้าพวกเขาได้เลย

ยชว 23:10-11 พวกท่านคนเดียวจะขับไล่หนึ่งพันคนให้หนีไป เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านต่อสู้เพื่อท่านดังที่พระองค์ทรงสัญญาไว้ 11 เพราะฉะนั้นจงระวังตัวให้ดีที่จะรักพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน

โยชูวายกข้อความมาจากพระราชบัญญัติ 32:30 โดยระลึกถึงตอนที่โมเสสได้กล่าวล่วงหน้าไว้ว่า “พวกท่านคนเดียวจะขับไล่หนึ่งพันคนให้หนีไป” เหตุผลนั้นก็ชัดเจน “เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านต่อสู้เพื่อท่านดังที่พระองค์ทรงสัญญาไว้” โยชูวาจึงเตือนสติพวกเขาว่า “เพราะฉะนั้นจงระวังตัวให้ดีที่จะรักพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน”

ยชว 23:12-13 เพราะว่าถ้าท่านหันกลับและเข้าร่วมกับประชาชาติเหล่านี้ที่เหลืออยู่ในหมู่พวกท่านโดยแต่งงานกับเขา คือท่านแต่งงานกับหญิงของเขา และเขาแต่งงานกับหญิงของท่าน 13 ท่านจงทราบเป็นแน่เถิดว่า พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะไม่ทรงขับไล่ประชาชาติเหล่านี้ออกไปให้พ้นหน้าท่าน แต่เขาจะเป็นบ่วงและเป็นกับดักท่าน เป็นหอกข้างแคร่เป็นหนามยอกตา จนกว่าท่านจะพินาศไปจากแผ่นดินที่ดีนี้ ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่าน

โยชูวาเตือนต่อไปอีกเกรงว่าพวกอิสราเอลจะได้รับอิทธิพลจากหมู่ชนต่างชาติที่หลงเหลืออยู่เหล่านั้น หรือไปทำการสมรสกับคนเหล่านั้น หากเรื่องนั้นเกิดขึ้น องค์พระผู้เป็นเจ้าจะไม่ทรงสู้เพื่อพวกเขาอีกต่อไป แต่การไม่ยอมแยกออกเช่นนั้นจะทำให้พวกชาวโลกเหล่านี้กลายเป็นบ่วงแ้วและกับดักสำหรับพวกเขา จนทำให้ในที่สุดพวกเขาจะพินาศไปจากแผ่นดินอันดีของพวกเขา นำเศร้าที่สุดท้ายแล้วมันก็เกิดขึ้นตามนั้นจริงๆ

ยชว 23:14-16 ดูเถิด วันนี้ข้าพเจ้ากำลังจะเป็นไปตามทางของโลกแล้ว ท่านทุกคนได้ทราบอย่างสุดจิตสุดใจของท่านแล้วว่า ไม่มีสักสิ่งเดียวซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านตรัสเกี่ยวกับท่านแล้วล้มเหลวไป สำเร็จหมดทุกอย่าง ไม่มีสักอย่างเดียวที่ล้มเหลว 15 สิ่งสารพัดที่ดีซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านสัญญาเกี่ยวกับท่านได้สำเร็จเพื่อท่านฉันใด พระเยโฮวาห์ก็จะทรงนำสิ่งสารพัดที่ร้ายมาถึงท่าน จนกว่าพระองค์จะทำลายท่านเสียจากแผ่นดินอันดีนี้ ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่านเช่นเดียวกัน 16 ถ้าท่านทั้งหลายละเมิดพันธสัญญาแห่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ซึ่งพระองค์ทรงบัญชาท่านไว้และไปปรนนิบัติพระอื่นและกราบลงนมัสการพระนั้น แล้วพระพิโรธของพระเยโฮวาห์จะพลุ่งขึ้นต่อท่าน แล้วท่านจะพินาศไปอย่างรวดเร็วจากแผ่นดินที่ดี ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่าน"

โยชูวาแจ้งให้ชนอิสราเอลทราบว่าในไม่ช้าเขาจะไปตามทางของคนทั้งโลก นั่นคือ เขาจะตายในไม่ช้า เขาจึงเตือนความจำพวกเขาว่าพวกเขาเองก็รู้อยู่แก่ใจว่า “ไม่มีสักสิ่งเดียวซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านตรัสเกี่ยวกับท่านแล้วล้มเหลวไป” ทุกสิ่งต่างสำเร็จทั้งสิ้น ไม่มีสักพันธสัญญาที่พระเจ้าได้กระทำกับพวกเขาล้มเหลวไป เขาจึงเตือนพวกเขาว่าเหมือนกับที่สิ่งดีเหล่านั้นทั้งปวงได้เกิดขึ้นตามที่พระเจ้าได้ทรงสัญญาไว้ พระสัญญาของพระเจ้าเรื่องการพิพากษาจะมาเช่นกันเมื่อพวกเขาไม่เชื่อฟังพันธสัญญาของพระองค์ มันจะเป็นไปตามนี้จริงๆ โดยเฉพาะเมื่อคนอิสราเอลจะปรนนิบัติพระที่อื่น ๆ โดยก้มกราบลงต่อพระเหล่านั้น เมื่อนั้นพระพิโรธของพระเจ้าก็จะพลุ่งขึ้นต่อพวกเขาและพวกเขาจะพินาศไปอย่างรวดเร็วจากแผ่นดินที่พระองค์ได้ทรงยกให้แก่พวกเขาแล้ว

ภาพรวมของโยชูวา 24: บทสุดท้ายของหนังสือโยชูวาฉบับนี้บันทึกคำสั่งสุดท้ายของโยชูวาที่มีแก่คนอิสราเอลก่อนเขาสิ้นชีวิต บทนี้แบ่งย่อยได้ดังนี้ (1) พระพรของพระเจ้าที่มีต่อบรรพบุรุษของพวกเขาในข้อ 1-14; (2) พันธสัญญาที่ถูกร้องขึ้นระหว่างคนอิสราเอลกับพระเจ้าในข้อ 15-28 และ (3) การสิ้นชีพของโยชูวาในข้อ 29-33

ยชว 24:1 แล้วโยชวาก็รวบรวมบรรดาตระกูลคนอิสราเอลมาที่เชคม แล้วเรียกพวกผู้ใหญ่ ผู้หัวหน้า ผู้พิพากษา และเจ้าหน้าที่ของอิสราเอล แล้วเขาก็มาปรากฏตัวต่อพระพักตร์พระเจ้า

เห็นได้ชัดว่าบทปิดท้ายนี้เป็นคำสั่งเสียสุดท้ายของโยชูวาที่มีแก่พวกผู้นำของอิสราเอล เขาารู้อย่างชัดเจนว่าวันเวลาของเขานั้นเหลือไม่มากแล้ว พวกผู้นำของชนชาตินั้นจึง “มาปรากฏตัวต่อพระพักตร์พระเจ้า”

ยชว 24:2-4 แล้วโยชูวากล่าวกับประชาชนทั้งสิ้นว่า "พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า ในกาลดึกดำบรรพ์บรรพบุรุษของเจ้าอยู่ฟากแม่น้ำข้างโน้น คือเท-ราห์ บิดาของอับราฮัมและของนาโฮร์ และเขาปรนนิบัติพระอื่น 3 แล้วเราได้นำบิดาของเจ้าคืออับราฮัมมาจากฟากแม่น้ำข้างโน้น และนำเขามาตลอดแผ่นดินคานาอัน กระทำให้เชื้อสายของเขามีมากมาย เราให้อิสอัคแก่เขา 4 เราให้ยาโคบและเอซาวแก่อิสอัค และเราได้ให้แดนที่อกเขาเสอีร์แก่เอซาวเป็นกรรมสิทธิ์ แต่ยาโคบและลูกหลานของเขาได้ลงไปอยู่ในอียิปต์

โยชูวาจึงเริ่มให้ภาพรวมแบบกระชับเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของชนชาติอิสราเอลจนถึงเวลานั้น เขาหมายเหตุนี้นี้เป็น “พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า” เห็นได้ชัดว่าพระเจ้าได้ทรงสนใจเรื่องนี้แก่โยชูวา และอาจตรัสผ่านเขาโดยตรงเลยด้วยซ้ำ ภาพรวมนี้เริ่มต้นขึ้นโดยการเล่าย้อนว่าบรรพบุรุษของพวกเขาได้ “อยู่ฟากแม่น้ำข้างโน้น” ในกาลดึกดำบรรพ์ นั่นคือ เดิมทีพวกเขาได้อาศัยอยู่บนอีกฝั่งหนึ่งของแม่น้ำยูเฟรติส กล่าวอย่างเจาะจงก็คือ นี่คือเทราห์ บิดาของอับราฮัมและนาโฮร์ มีการออกความเห็นแบบทิ่มแทงไว้ว่าคนเหล่านี้ได้ “ปรนนิบัติพระอื่น” พระเจ้าจึงตรัสต่อไปว่าพระองค์ทรงนำอับราฮัมบิดาของพวกเขาจากที่นั่น ทรงนำเขาผ่านดินแดนคานาอัน และทำให้เขามีลูกหลานทวีมากขึ้นผ่านทางอิสอัค ลูกหลานของเขาผ่านทางยาโคบได้อาศัยอยู่ในเขตแดนนั้น นั่นคือ เอซาวในภูเขาสีร์แต่ยาโคบลงเอยในอียิปต์

ยชว 24:5-7 และเราได้ใช้โมเสสกับอาโรนมา และเราได้ให้ภัยพิบัติเกิดแก่อียิปต์ด้วยสิ่งที่เรากระทำท่ามกลางเขานั้น และภายหลังเราได้นำเจ้าทั้งหลายออกมา 6 แล้วเราก็นำบรรพบุรุษของเจ้าออกจากอียิปต์และเจ้าทั้งหลายมาถึงทะเล และชาวอียิปต์ได้ไล่ตามบรรพบุรุษของเจ้าทั้งหลายด้วยรถรบและพลม้ามาถึงทะเลแดง 7 และเมื่อเขาร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์ พระองค์ก็บันดาลให้ความมืดเกิดขึ้นระหว่างเจ้าทั้งหลายและชาวอียิปต์ และกระทำให้ทะเลท่วมมิดเขา ฉะนั้นตาของเจ้าทั้งหลายได้เห็นสิ่งที่เรากระทำในอียิปต์ และเจ้าทั้งหลายอยู่ในถิ่นทุรกันดารชานาน

พระเจ้าทรงเล่าย้อนต่อไปสั้นๆถึงการอัศจรรย์ต่างๆในการช่วยพวกเขาให้รอดพ้นออกมาจากอียิปต์

ยชว 24:8-10 และเราก็นำเจ้าทั้งหลายมาที่แผ่นดินของคนอามไรต์ซึ่งอยู่ที่ฟาอแม่ น้ำจอร์แดนข้างโน้น เขาสู้รบกับเจ้าทั้งหลาย และเราได้มอบเขาไว้ในมือของเจ้า และเจ้าทั้งหลายยึดครองแผ่นดินของเขาและเราก้ทำลายเขาให้พินหันเจ้า 9 คราวนั้นบาลาบุตรชายศิปีโปร์กษัตริย์เมืองโมอับได้ลุกขึ้นต่อสู้กับอิสราเอล เขาใช้ให้ไปตามบาลาบุตรชายเบโอร์มาให้แห่งเจ้าทั้งหลาย 10 แต่เราไม่ฟังบาลาอัม เพราะฉะนั้นเขาจึงอวยพรเจ้าทั้งหลายเรื่อยไป ดังนั้นเราจึงช่วยเจ้าให้พินมือของเขา

พระเจ้าทรงเตือนความจำพวกเขาต่อไปถึงชัยชนะหลายครั้งของพวกเขาโดยพระหัตถ์ของพระองค์เหนือคนอามไรต์ คนโมอับและบาลาอัม

ยชว 24:11-13 และเจ้าทั้งหลายข้ามแม่น้ำจอร์แดน มาที่เมืองเยรีโค และชาวเมืองเยรีโคต่อสู้กับเจ้า และคนอามไรต์ คนเปริสซี คนคานาอัน คนฮิตไทต์ คนเกอร์กาซี คนฮีไวต์ และคนเยบุส และเราได้มอบเขาไว้ในมือของเจ้าทั้งหลาย 12 และเราได้ใช้ตัวต่อไปข้างหน้าเจ้าทั้งหลาย ซึ่งจับไปลกษัตริย์ทั้งสองของชาวอามไรต์ไปเสียให้พินหันเจ้า ไม่ใช่ด้วยดาบหรือด้วยธนูของเจ้า 13 เราได้ยกแผ่นดินซึ่งเจ้าไม่ได้เหยื่อกายบนนั้น และยกเมืองซึ่งเจ้าทั้งหลายไม่ต้องสร้างให้แก่เจ้าและเจ้าทั้งหลายได้เข้าอยู่ เจ้าได้กินผลของสวนองุ่นและสวนมะกอกเทศซึ่งเจ้าไม่ต้องปลูก'

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเตือนความจำพวกเขาผ่านทางโยชูวาต่อไปอีกถึงการพิชิตอันเปี่ยมด้วยชัยชนะของพวกเขาเหนือชนชาติคานาอันทั้งหลายในแผ่นดินนั้น นอกจากนี้ พระเจ้าทรงใช้สิ่งมีชีวิตขนาดเล็กจิวอย่างตัวต่อเพื่อจับไล่พวกศัตรูของพวกเขาออกไป มีหลายครั้งที่ชนชาติอิสราเอลไม่ต้องสู้เลยด้วยซ้ำ พระองค์จึงประทาน “แผ่นดินซึ่งเจ้าไม่ได้เหยื่อกายบนนั้น และยกเมืองซึ่งเจ้าทั้งหลายไม่ต้องสร้างให้แก่เจ้าและเจ้าทั้งหลายได้เข้าอยู่” ให้แก่ชนชาติอิสราเอล นอกจากนี้พระองค์ยังประทานสวนองุ่นที่พวกเขาไม่ได้ปลูกแต่ได้รับประทานให้แก่พวกเขาด้วยไม่ต้องสงสัยเลยว่าพระพรที่พระเจ้าได้ประทานให้แก่ชนชาติอิสราเอลนั้นยิ่งใหญ่จริงๆ

ยชว 24:14-15 เหตุฉะนั้น บัดนี้จึงยำเกรงพระเยโฮวาห์และปรนนิบัติพระองค์ด้วยความจริงใจและด้วยความจริง จงทิ้งพระเหล่านั้นซึ่งบรรพบุรุษของท่านได้เคยปรนนิบัติที่

ฟากแม่น้ำข้างโน้น และในอียิปต์เสีย และท่านทั้งหลายจงปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ 15 และถ้าท่านไม่เต็มใจที่จะปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ ท่านทั้งหลายจงเลือกเสียในวันนี้ว่าท่านจะปรนนิบัติผู้ใด จะปรนนิบัติพระซึ่งอยู่ฟากแม่น้ำข้างโน้นที่บรรพบุรุษของท่านได้เคยปรนนิบัติ หรือพระของคอนอโมไรต์ในแผ่นดินซึ่งท่านอาศัยอยู่ แต่ส่วนข้าพเจ้าและครอบครัวของข้าพเจ้า เราจะปรนนิบัติพระเยโฮวาห์"

โยชูวาจึงกำชับคนอิสราเอลอย่างเข้มงวดว่า “เหตุฉะนั้น บัดนี้จงยำเกรงพระเยโฮวาห์และปรนนิบัติพระองค์ด้วยความจริงใจและด้วยความจริง” คำกำชับนั้นยังมีผลจนถึงวันนี้ ที่น่าสนใจคือคำที่แปลว่า ความจริงใจ (ทามิย์ม) มันมีความหมายว่า 'ความสมบูรณ์' หรือ 'ความครบถ้วน' ความหมายก็คือ การปรนนิบัติองค์พระผู้เป็นเจ้าหมดทั้งตัว นั่นคือ อย่างสุดจิตสุดใจของพวกเขา นอกจากนี้พวกเขาจะต้องทำเช่นนั้น “ด้วยความจริง” ความจริงใจและความร้อนรนที่ไม่มีความจริงนั้นก็ยังเป็นการละทิ้งความจริงอยู่ดี โยชูวาจึงเตือนสติคนอิสราเอลให้ทิ้งพระเหล่านั้นที่พวกเขาเคยปรนนิบัติในอียิปต์เสีย เท่าที่เป็นไปได้ คนอิสราเอลในขณะนั้นมีได้กำลังนมัสการบรรดารูปเคารพดังกล่าวอย่างเปิดเผย แม้กระนั้น โยชูวาก็สงสัยว่าพวกเขาแอบทำแบบนั้นอยู่และรู้ว่าพวกเขามีแนวโน้มที่จะทำเรื่องดังกล่าว เขาจึงเตือนพวกเขาอย่างเข้มงวดในเมื่อพวกเขาอาจถูกลงใจให้ทำเรื่องพรรค์นั้นอย่างแน่นอน

เขาเตือนต่อไปอีกว่า “และถ้าท่านไม่เต็มใจที่จะปรนนิบัติพระเยโฮวาห์” ความหมายก็คือว่า หากพวกเขาถือว่าเป็นเรื่องยากลำบากหรือเป็นภาระหนักที่จะปรนนิบัติองค์พระผู้เป็นเจ้า “ท่านทั้งหลายจงเลือกเสียในวันนี้ว่าท่านจะปรนนิบัติผู้ใด” โยชูวาวอนคนอิสราเอลให้ตัดสินใจว่าพวกเขาจะปรนนิบัติผู้ใด พวกเขาสามารถเลือกที่จะปรนนิบัติบรรดารูปเคารพของคนไม่นับถือพระเจ้าที่เทราห์ปรนนิบัติบนอีกฝั่งหนึ่งของแม่น้ำยูเฟรติสก็ได้ พวกเขาสามารถเลือกที่จะปรนนิบัติรูปเคารพเหล่านั้นของคอนอโมไรต์ผู้ซึ่งแผ่นดินของคนเหล่านั้นพวกเขาเพิ่งพิชิตมาได้ หมดๆก็ได้ อย่างไรก็ตาม โยชูวามีเรื่องที่จะประกาศ “แต่ส่วนข้าพเจ้าและครอบครัวของข้าพเจ้า เราจะปรนนิบัติพระเยโฮวาห์” การตัดสินใจนั้นยังมีอยู่จนถึงวันนี้สำหรับทุกคนที่ออกพระนามของพระคริสต์

ยชว 24:16-18 ฝ่ายประชาชนทั้งหลายจึงตอบว่า "ขอพระเจ้าอวยอมนิให้ข้าพเจ้าทั้งหลายละทิ้งพระเยโฮวาห์ไปปรนนิบัติพระอื่นเลย 17 เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย พระองค์นั้นทรงนำข้าพเจ้าทั้งหลายและบรรพบุรุษของข้าพเจ้าขึ้นมาจากแผ่นดิน

อียิปต์ และออกจากเรือนทาสนั้น และเป็นผู้ทรงกระทำหมายสำคัญยิ่งใหญ่ทั้งหลายท่ามกลาง
สายตาของพวกข้าพเจ้า และทรงคุ้มครองข้าพเจ้าทั้งหลายไว้ตลอดทางที่ข้าพเจ้าได้เดินไป และ
ท่ามกลางชนชาติทั้งหลายซึ่งพวกข้าพเจ้าผ่านไป 18 และพระเยโฮวาห์ทรงขับไล่ชนชาติทั้ง
หลายออกไปให้พ้นหน้าข้าพเจ้า คือคนอโมไรต์ผู้ซึ่งอยู่ในแผ่นดินนั้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าทั้ง
หลายจะปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ด้วย เพราะว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย"

พวกผู้นำของอิสราเอลที่มาประชุมกันตอบกลับไปว่า "ขอพระเจ้าอวยอมาให้ข้าพเจ้าทั้ง
หลายละทิ้งพระเยโฮวาห์ไปปรนนิบัติพระอื่นเลย" พวกเขากล่าวยอมรับว่าพระเจ้าได้ทรงช่วย
พวกเขาให้รอดพ้นและประทานแผ่นดินนั้นให้แก่พวกเขาแล้ว ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงรับปากว่า
"ข้าพเจ้าทั้งหลายจะปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ด้วย เพราะว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของข้าพเจ้าทั้ง
หลาย"

ยชว 24:19-20 แต่โยชูวากล่าวแก่ประชาชนว่า "ท่านทั้งหลายจะปรนนิบัติพระเย
โฮวาห์ไม่ได้ ด้วยว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าบริสุทธิ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าหวงแหน
พระองค์จะไม่ทรงอภัยการละเมิดหรือความบาปของท่าน 20 ถ้าท่านทั้งหลายละทิ้งพระเยโฮ
วาห์ไปปรนนิบัติพระอื่น แล้วพระองค์จะทรงหันกลับและกระทำอันตรายแก่ท่าน และผลาญ
ท่านเสีย หลังจากที่พระองค์ทรงกระทำดีต่อท่านแล้ว"

โยชูวายังไม่ปักใจเชื่ออยู่ดี เขาเตือนว่าคนอิสราเอลไม่สามารถปรนนิบัติองค์พระผู้เป็น
เจ้าได้ "ท่านทั้งหลายจะปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ไม่ได้ ด้วยว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าบริสุทธิ
พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าหวงแหน" พระเจ้าจะไม่ทรงอภัยการละเมิดหรือความบาปของพวกเขา
อย่างง่าย ๆ โยชูวายังสงสัยอยู่ลึก ๆ ว่าในไม่ช้าคนอิสราเอลจะถูกปล่อยโดยบรรดาพระต่างด้าวที่
เป็นรูปเคารพซึ่งอยู่ท่ามกลางแผ่นดินนั้น (และอาจอยู่ท่ามกลางพวกเขาเลยด้วย) ด้วยเหตุนี้ เขา
จึงเตือนเป็นนัย ๆ ว่าถ้าพวกเขาละทิ้งองค์พระผู้เป็นเจ้าและปรนนิบัติพระต่างด้าวเหล่านั้น พระเย
โฮวาห์พระเจ้าก็จะทรงหันมาเล่นงานพวกเขาและพิพากษาพวกเขาอย่างรุนแรง โดยเฉพาะหลัง
จากสิ่งดีที่ปวงที่พระองค์ได้ทรงกระทำเพื่อพวกเขาแล้ว

ยชว 24:21-24 และประชาชนกล่าวแก่โยชูวาว่า "หามิได้ แต่ข้าพเจ้าทั้งหลายจะ
ปรนนิบัติพระเยโฮวาห์" 22 แล้วโยชูวากล่าวแก่ประชาชนว่า "ท่านทั้งหลายเป็นพยานปรักปรำ
ตนเองว่า ท่านได้เลือกพระเยโฮวาห์ เพื่อปรนนิบัติพระองค์นะ" และเขากล่าวว่า "ข้าพเจ้าทั้ง

หลายเป็นพยาน" 23 ท่านจึงกล่าวว่า "เพราะฉะนั้น บัดนี้จึงทิ้งพระอื่นซึ่งอยู่ในหมู่พวกท่านนั้นเสีย และโน้มจิตใจของท่านเข้าหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอล" 24 และประชาชนกล่าวแก่โยชูวาว่า "ข้าพเจ้าทั้งหลายจะปรนนิบัติพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้า และเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์"

บรรดาผู้นำของประชาชนซึ่งอาจยิ้มแหยๆและรู้สึกพอใจเพราะคำพูดที่มุ่งใจของโยชูวาจึงตอบกลับไปว่า "เรามีได้ แต่ข้าพเจ้าทั้งหลายจะปรนนิบัติพระเยโฮวาห์" ซึ่งโยชูวาก็หมายเหตุไว้ว่า "ท่านทั้งหลายเป็นพยานปรักปรำตนเองว่า ท่านได้เลือกพระเยโฮวาห์เพื่อปรนนิบัติพระองค์นะ" คนอิสราเอลก็ยอมรับการเป็นพยานนั้น

โยชูวาจึงเตือนสติพวกเขาให้ "ทิ้งพระอื่นซึ่งอยู่ในหมู่พวกท่านนั้นเสีย และโน้มจิตใจของท่านเข้าหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอล" แม้ว่าพวกเขามีได้ยอมรับว่าทำแบบนั้นอย่างเปิดเผย แต่โยชูวาก็สงสัยว่ามีการแอบนับถือรูปเคารพอยู่ในอิสราเอล รูปเคารพเหล่านั้นอาจถูกแอบเก็บมาจากการพิชิตเมืองต่างๆ หรืออาจถูกเก็บมาตั้งแต่สมัยตอนที่พวกเขาออกมาจากอียิปต์ด้วยซ้ำ แต่เขาก็สงสัยว่ามีรูปเคารพอยู่ท่ามกลางพวกเขาจริงๆ กระนั้นพวกผู้นำของประชาชนซึ่งอาจไม่มีการรับรู้ฝ่ายวิญญาณแบบโยชูวาก็ปฏิบัติตามอย่างเปิดเผยที่จะปรนนิบัติองค์พระผู้เป็นเจ้า และเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์

ยชว 24:25-28 ดังนั้นโยชูวาก็ได้กระทำพันธสัญญากับประชาชน และวางกฎเกณฑ์และกฎให้แก่เขาในวันนั้นที่เมืองเชเคม 26 และโยชูวาก็จารึกถ้อยคำเหล่านี้ไว้ในหนังสือพระราชบัญญัติของพระเจ้า และท่านได้เอาก้อนหินใหญ่ตั้งไว้ที่ใต้ต้นโอ๊กที่ในสถานบริสุทธิ์แห่งพระเยโฮวาห์ 27 และโยชูวากล่าวแก่ประชาชนทั้งปวงว่า "ดูเถิด ศิลาก้อนนี้จะเป็นพยานปรักปรำเรา เพราะศิลานี้ได้ยืนยันพระวอนะทั้งสิ้นแห่งพระเยโฮวาห์ซึ่งตรัสแก่เรา จึงจะเป็นพยานปรักปรำท่าน เกลือกว่าท่านจะปฏิเสธพระเจ้าของท่าน" 28 แล้วโยชูวาก็ปล่อยให้ประชาชนกลับไปยังที่มรดกของตนทุกคน

โยชูวาจึงทำพันธสัญญาหนึ่งเพื่อจุดประสงค์นั้นและบันทึกมันไว้เป็นภาคผนวกเข้ากับพระราชบัญญัติ เขาจึงเอาก้อนหินก้อนหนึ่งมาและตั้งมันไว้ใต้ต้นโอ๊กต้นหนึ่งในเมืองเชเคมเพื่อเป็นอนุสรณ์ถึงคำปฏิญาณของพวกเขา มีหมายเหตุไว้ด้วยว่าต้นโอ๊กนี้อยู่ข้างๆพลับพลาซึ่งเห็นได้ชัดว่าถูกตั้งขึ้นที่นั่น เขาจึงอัญเชิญศิลานั้นให้เป็นพยานถึงคำปฏิญาณของพวกเขาที่มีต่อ

พระเจ้าของพวกเขา “เกลือกว่าท่านจะปฏิเสธพระเจ้าของท่าน” พวกผู้นำแห่งอิสราเอลจึงกลับไปยังบ้านของตน

ยชว 24:29-30 อยู่มาภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้โยชูวาบุตรชายนูนผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์ก็สิ้นชีวิต มีอายุหนึ่งร้อยสิบปี 30 และเขาก็ฝังท่านไว้ในที่ดินมรดกของท่านที่เมืองทิมนาทเศราห์ ซึ่งอยู่ในแดนเทือกเขาแห่งเอฟราอิม ทิศเหนือของยอดเขากาอัซ

หลังจากนั้นไม่นานโยชูวาก็สิ้นชีวิตเมื่ออายุหนึ่งร้อยสิบปี เขาถูกฝังไว้ในที่ดินของตนในแดนเทือกเขาเอฟราอิม คำจารึกสั้นๆถูกหมายเหตุไว้ว่าเขาเป็น “ผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์”

ยชว 24:31 คนอิสราเอลได้ปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ตลอดสมัยของโยชูวา และตลอดสมัยของพวกผู้ใหญ่ผู้มีอายุยืนนานกว่าโยชูวา ผู้ซึ่งได้ทราบถึงบรรดาพระราชกิจซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงกระทำเพื่ออิสราเอล

แม้มิได้ระบุไว้ แต่อาจเป็นไปได้ว่าซามูเอลเป็นคนเขียนย่อหน้าสุดท้ายนี้เข้ากับหนังสือโยชูวาเพื่อเป็นบทส่งท้าย มีหมายเหตุไว้ว่าคนอิสราเอลจึง “ปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ตลอดสมัยของโยชูวา และตลอดสมัยของพวกผู้ใหญ่ผู้มีอายุยืนนานกว่าโยชูวา” น่าเศร้าที่มันบอกเป็นนัยว่าหลังจากนั้นไม่นานพวกเขาก็กลับทำสิ่งที่ตรงกันข้าม

ยชว 24:32-33 กระดูกของโยเซฟซึ่งชนอิสราเอลนำมาจากอียิปต์นั้น เขาฝังไว้ที่เมืองเซเคม ในส่วนที่ดินซึ่งยาโคบซื้อไว้จากลูกหลานของฮาโมร์บิดาของเซเคมเป็นเงินหนึ่งร้อยแผ่น ที่นี้ตกเป็นมรดกของลูกหลานโยเซฟ 33 และเอลาซาร์บุตรชายของอาโรนก็สิ้นชีวิต และเขาฝังศพท่านไว้ในเนินเขาซึ่งเป็นของฟีเนหัสบุตรชายของท่าน ซึ่งได้มอบไว้ให้เขาในแดนเทือกเขาเอฟราอิม

มีหมายเหตุสุดท้ายเกี่ยวกับการฝังกระดูกของโยเซฟ ตามคำขอของเขาในปฐมกาล 50:25 (และความเชื่อฟังของโมเสสในเรื่องนั้นซึ่งถูกบันทึกไว้ในอพยพ 13:19) กระดูกของโยเซฟถูกฝังไว้ในที่สุดที่เมืองเซเคม มีหมายเหตุเพิ่มเติมอีกว่าที่ดินผืนนั้นได้ถูกยาโคบซื้อไว้เมื่อกว่าสามร้อยปีก่อนหน้านั้นเป็นเงินหนึ่งร้อยแผ่น ดู ปฐมกาล 33:19 ที่ดินผืนนั้นจึงกลายเป็นส่วนหนึ่งของมรดกของตระกูลโยเซฟ มีหมายเหตุสุดท้ายกล่าวถึงการสิ้นชีวิตและการฝังศพของเอลา

ซาร์ บุตรชายของอาโรนและการที่เขาถูกฝังไว้ในเนินเขาแห่งหนึ่งซึ่งเป็นของฟีเนหัสบุตรชาย
ของเขาที่แดนเทือกเขาเอฟราอิม